

SGH kształtuje liderów

Żagle Biznesu SGH 2018

→ STR. 34

ISSN 1644-2237

SGH

PROF. MAREK ROCKI
*Przekuwamy wyzwania
na sukces*

→ STR. 8

**EKONOMICZNY
NOBEL 2018**
Nagroda dla Williama
Nordhousa i Paula Romera

→ STR. 72

PIOTR MÜLLER
Konstytucja dla nauki
w praktyce

→ STR. 24

Konto Przekorzystne dla Młodych

0 zł

za prowadzenie konta
za obsługę karty wielowalutowej do konta
za wypłaty ze wszystkich bankomatów
w Polsce i za granicą

www.pekao.com.pl

801 365 365 (opłata wg cennika operatora)

Bank Pekao

Docenisz różnicę

Po ukończeniu 26. roku życia opłaty za Konto Przekorzystne będą pobierane na zasadach ogólnych. W przypadku osób, które nie ukończyły 18. roku życia, umowę o Konto Przekorzystne zawiera w ich imieniu przedstawiciel ustawowy.

Bank Pekao S.A. www.pekao.com.pl

jesień 2018

str. 3

Vivat
Akademia
już po raz
113.

str. 24

Rozmowa
z Piotrem Müllerem,
podsekretarzem
stanu MNiSW

str. 9

Ogrody rektorskie

LUDZIE I WYDARZENIA

- 5 Vivat Academia, vivat Professores!
113. Inauguracja roku akademickiego
w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie
- 8 Przekuwamy wyzwania na sukces.
Wystąpienie inauguracyjne **JM Rektora
prof. Marka Rockiego**
- 9 Ogrody rektorskie
- 10 Rok ogromnych wyzwań → MICHAŁ KULBACKI,
PRZEWODNICZĄCY SAMORZĄDU STUDENTÓW SGH
- 12 Dbamy o rozwój całej społeczności
→ JOANNA KARAŚ, SAMORZĄD DOKTORANTÓW SGH
- 14 EFA 2018 w Warszawie → DOROTA PODEDWORNA-
TARNOWSKA, GRZEGORZ SOBIECKI
- 17 Znakomita uczona, wspaniały człowiek
– wspomnienie o profesor Irenie Hejduk
→ JAN KLIMEK, SYLWIA SYSKO-ROMAŃCZUK
- 18 Kalejdoskop: czerwiec-sierpień 2018
- 23 Pszczola główna handlowa

GOŚĆ NUMERU

- 24 Wartością jest jakość i różnorodność
misji – rozmowa z **Piotrem Müllerem**,
podsekretarzem stanu w MNiSW
→ JAN ANDRZEJ NICAŁ, JACEK LEWICKI

TEMAT Z OKŁADKI

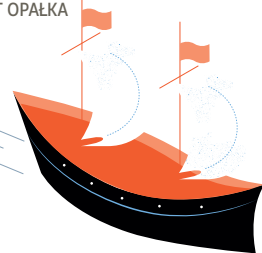
- 28 SGH kształtuje liderów
- 32 Raport SGH – Krynica 2018: Czy czeka nas
kolejna recesja? → PIOTR KARWOWSKI
- 34 Żagle Biznesu SGH 2018 → KAMIL FLIG

PRZYSTANEK EKONOMIA

- 36 Gospodarka II Rzeczypospolitej – wyzwania
i bariery → WOJCIECH MORAWSKI
- 39 Polityka monetarna Eugeniusza
Kwiatkowskiego → JAKUB SKIBA

DEBATY, KONFERENCJE, WYKŁADY...

- 40 Dwa ćwierćwiecza → ANDRZEJ ZAWISTOWSKI
- 42 Polska po 2015 roku – gospodarka,
społeczeństwo → BENEDYKT OPAŁKA

Początek roku akademickiego zawsze przynosi wiele nowych wyzwań. Tym razem jednak rozpoczynamy rok, który może zdecydować o tym, w jakim kierunku Szkoła Główna Handlowa w Warszawie będzie się zmieniała przez następne dekady. W marcu Senat SGH przyjął treść misji oraz wytyczne do opracowywanych wizji i strategii rozwoju naszej Alma Mater. Od 1 października działamy już zgodnie z nową ustawą (o jej głównych założeniach mówi minister Piotr Müller, str. 24). Z jednej strony trzeba będzie dostosować się do nowych wymagań, z drugiej zaś, w ramach możliwości, jakie stwarzają nowe regulacje, nakreślić plany rozwoju SGH. Kolosalne znaczenie będzie tu miał nowy statut uczelni, który ma zostać uchwalony w terminie umożliwiającym wejście w życie nowych uregulowań od 1 października 2019 r.

Jak zapowiedział rektor, prof. Marek Rocki: „Wyzwania związane z nowym ładem prawnym musimy przekuć na nasz sukces. Musimy wykorzystać tę reformę do własnego doskonalenia się, z jednoczesnym zachowaniem naszych akademickich tradycji i wartości” (str. 8). I ten rok akademicki będzie pierwszym krokiem na tej drodze.

A początek tej drogi, jak pisze w swoim tekście Michał Kulbacki, przewodniczący Samorządu Studentów SGH (str. 10), może dać ożywiona debata nad przyszłością naszej uczelni.

Zachęcamy Państwa do prowadzenia tej dyskusji również na łamach „Gazety SGH”.

Redakcja

- 44 Pierwszy Ogólnopolski Kongres Restrukturyzacyjny → SYLWIA MORAWSKA
- 45 International Competitiveness and Urbanization → ANNA DZIENIS
- 46 ETSG Warsaw 2018 → ELŻBIETA CZARNY, ANDŻELIKA KUŹNAR
- 48 Pięć tysięcy absolwentów → MICHAŁ TROCKI
- 49 Projekt ref:EU → KATARZYNA GÓRAK-SOSNOWSKA
- 50 Forum dziekanatów → KATARZYNA GÓRAK-SOSNOWSKA
- 51 Lektorzy SGH z PO WERem → NINA ZIÓŁKOWSKA, KATARZYNA KARWOWSKA

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

- 52 SGH na konferencjach NAFSA i EAIE → MAŁGORZATA CHROMY, MARTA FERENC-SOCHACZYŃSKA
- 53 Staff Training → MARTA FERENC-SOCHACZYŃSKA
- 54 Filar międzynarodowych partnerstw strategicznych → MAŁGORZATA CHROMY

WSPÓŁPRACA Z OTOCZENIEM

- 56 Edukacja ekonomiczna dla dzieci i młodzieży → DOROTA POPOWSKA

KARIERA

- 58 Więcej niż stanowisko → JUSTYNA KOZERA
- 60 Paulina Roszkowska: Lubię to, co robię → ANNA WDOWIŃSKA

SPORT

- 62 Mastersi na SGH → MICHAŁ BERNARDELLI
- 63 Anna Maliszewska akademicką wicemistrzynią świata! → MAGDALENA BRYK

KSIĄŻKI

- 64 Świat bankowości – rozmowa z **prof. Małgorzatą Zaleską**, dyrektorką Instytutu Bankowości SGH → JAN ANDRZEJ NICAŁ
- 65 Półka Zaleskiej
- 66 Nowości Oficyny Wydawniczej SGH → ANNA MATYSIAK-KOLASA

HISTORIA

- 69 Nasi legioniści – rozmowa z **Pawłem Tanewskim**, autorem książki *Nasi legioniści. Studenci i absolwenci SGH w Legionach Polskich*

LAST BUT NOT LEAST

- 72 Ekonomiczny Nobel 2018 → KRZYSZTOF BOROWSKI

gazetaSGH

PISMO SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE
Numer 4 (345) JESIEŃ 2018, ISSN 1644-2237

WYDAWCA

Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie

ADRES REDAKCJI

Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie
Dział Promocji i Rekrutacji
al. Niepodległości 162
bud. G, pok. 147
02-554 Warszawa
www.sgh.waw.pl/gazeta
www.issuu.com/gazetaSGH

REDAKCJA

Redaktor naczelny: Jan Andrzej
Nicał (jnical@sgh.waw.pl)

Zespół: Anna Wdowińska,
Magdalena Tytuła; Agnieszka
Pietrzak-Kirkiewicz, Małgorzata

Chromy (programy
międzynarodowe);
Paweł Tanewski (historia
i tradycje akademickie);
Anna Matysiak-Kolasa (książki);
Piotr Karwowski (felieton);
Magdalena Bryk (sport).

FOTOGRAFIE

Marcin Flis, Paweł Gołębiowski,
Maciej Górski

KOREKTA

Magdalena Tytuła

PROJEKT GRAFICZNY I SKŁAD
RZECZYPOBRZOWE

DRUK I OPRAWA
Zakłady Graficzne TAURUS
Roszkowscy Sp. z o.o.

Opinie wyrażane w piśmie są
opiniami autorów i nie muszą
odzwierciedlać stanowiska
Szkoły Główniej Handlowej
w Warszawie. Redakcja nie
odpowiada za treść reklam
i materiałów promocyjnych
przygotowanych przez firmy.
Redakcja zastrzega sobie
prawo skracania, adiustowania
i redagowania tekstów, zmiany
tytułów oraz odmowy publikacji
tekstów niezamówionych.
Zapraszamy do współpracy.

Czekamy na Państwa opinie
i uwagi: gazeta@sgh.waw.pl

NAKLAD
2000 egz.

Vivat Academia, vivant Professores!

JUŻ PO RAZ 113. W HISTORII SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ
W WARSZAWIE ZOSTAŁ ZAINAUGUROWANY ROK AKADEMICKI.

Tradycyjnie w Auli Głównej zebrali się studenci, doktoranci – przede wszystkim immatrykulowani słuchacze pierwszego roku – pracownicy, partnerzy i przyjaciele SGH, w tym rektorzy innych uczelni, parlamentarzyści, samorządowcy, ambasadorowie oraz przedstawiciele wielu instytucji współpracujących z uczelnią.

PROF. MAREK ROCKI: WYKORZYSTAMY SZANSĘ NOWEGO PRAWA

Jego Magnificencja Rektor SGH prof. dr hab. Marek Rocki pogratiłował nowo przyjeżdżającym studentom pierwszej ważnej, świadomej decyzji w dorosłym życiu, jaką był wybór dobrych studiów. Poinformował zebranych o ważnych dla uczelni wydarzeniach: przyznaniu dwóch istotnych

wyróżnień – Polskiej Komisji Akredytacyjnej dla studiów na kierunku finanse i rachunkowość oraz logo HR Excellence in Research nadawanego przez Komisję Europejską instytucjom, które wdrożyły strategię na rzecz zwiększania atrakcyjności warunków pracy i rozwoju kariery pracowników naukowych. Ogłosił także, że jeden z liderów branży technologicznej (firma Samsung) przystąpił do Klubu Partnerów SGH.

W swoim przemówieniu rektor zarysował kierunek zmian związanych z reformą systemu szkolnictwa wyższego i nauki: – Jesteśmy przygotowani dzięki dobrym decyzjom podjętym w latach 90 – powiedział. – Wykorzystamy szansę nowego prawa, zachowując dotychczasową strukturę kolegiów. Prof. Rocki zapowiedział też utworzenie jednej szkoły doktorskiej.

ŻYCZENIA NA NOWY ROK AKADEMICKI

List Prezydenta RP Andrzeja Dudy, zawierający słowa uznania dla pozycji SGH, odczytał sekretarz stanu Adam Kwiakowski. „Tegoroczna inauguracja ma charakter szczególny, gdyż odbywa się w wyjątkowym czasie obchodów setnej rocznicy odzyskania niepodległości – napisał Andrzej Duda. – Przed stu laty odrodziła się wolna Polska, a wraz z nią odrodziła się również Rzeczpospolita Akademicka”.

Minister Kwiakowski wręczył pracownikom uczelni odznaczenia państwowe.

Minister przedsiębiorczości i technologii Jadwiga Emilewicz swoje wystąpienie kierowała

głównie do studentów, podkreślając, że to od nich zależy kształt przyszłej Rzeczypospolitej. Przed studentami bowiem najciekawsze lata rozwoju i zdobywania wiedzy, nie tylko od wykładowców, ale także w toku wzajemnych dyskusji i inspiracji: – Kroczycie w cieniu Akademosa, a to zobowiązuje do dążenia do prawdy – podkreśliła. Minister Emilewicz doceniła rolę SGH dla rozwoju polskiej gospodarki: – Dzięki takim uczelniom jak SGH udaje się przyciągnąć do Polski inwestorów zainteresowanych kapitałem ludzkim. Mówiła także, że bogata tradycja polskiej szkoły ekonomicznej inspirowała do odważnego kształtowania nowoczesnej gospodarki na fali 4. rewolucji przemysłowej.

Wykład inauguracyjny
dr. Jakuba Skiby → str. 39

Galeria zdjęć z uroczystości:
flickr.com/sgh_warsaw

List wicepremiera i ministra nauki i szkolnictwa wyższego Jarosława Gowina przypominający założenia reformy szkolnictwa wyższego, w tym przekonanie, że wraz ze zmianami systemowymi musi wzrosnąć finansowanie nauki, przeczytał poseł Zbigniew Gryglas. „[...] życząc Państwu owocnego roku akademickiego, wielu sukcesów, intensywnego rozwoju, odważnego odkrywania nowych, fascynujących horyzontów oraz entuzjazmu w realizacji marzeń osobistych i zawodowych, pragnę poinformować, że Szkoła Główna Handlowa w Warszawie otrzyma obligacje skarbowe na finansowanie zadań inwestycyjnych w kwocie 12 822 000 zł” – napisał wicepremier Gowin.

W imieniu Klubu Partnerów SGH nowego roku akademickiego pełnego innowacji życzył Wojciech Haase z Banku Millennium.

Przed immatrykulacją prorektor ds. nauki i zarządzania prof. Piotr Wachowiak poprosił troje doktorów SGH – dr Mikołaja Szadkowskiego, dr Barbarę Grabiwodę i dr Małgorzatę Korczak – o odebranie z rąk rektora nagród w I edycji konkursu na prace doktorskie.

IMMATRYKULACJA STUDENTÓW I DOKTORANTÓW

Kulminacją uroczystości była jak co roku immatrykulacja studentów i doktorantów pierwszego roku, którą poprowadzili wspólnie rektor oraz prorektor ds. dydaktyki i studentów prof. Krzysztof Kozłowski i prorektor ds. nauki i zarządzania prof. Piotr Wachowiak. W ich imieniu wyrazi wdzięczności za dołączenie do wspólnoty akademickiej i nadzieję na przyszłość wyrazili przedstawiciele samorządów studenckiego i doktoranckiego: Michał Kulbacki oraz mgr Magdalena Kołton.

– Działalność studencka jest integralną częścią studiów, a możliwości działania na naszej uczelni są praktycznie nieograniczone – powiedział Michał Kulbacki. – Możecie realizować się w projektach Samorządu Studentów, zmieniać SGH na lepsze poprzez pracę w samorządowych komisjach, działać w organizacjach studenckich i kołach naukowych, tworzyć uczelniane media czy występować w zespołach sportowych i artystycznych. Wybierajcie mądrze i, co najważniejsze, róbcie to w zgodzie ze sobą, a na pewno odniesiecie sukces.

Listy gratulacyjne z okazji 50-lecia immatrykulacji wręczył absolwentom prorektor ds. współpracy z zagranicą prof. Jacek Prokop.

Po wykładzie inauguracyjnym na temat polityki monetarnej Eugeniusza Kwiatkowskiego, który wygłosił dr Jakub Skiba, prorektor ds. współpracy z otoczeniem prof. Hanna Godlewska-Majkowska wręczyła nagrody zwycięzcom w konkursie Żagle Biznesu dla młodych przedsiębiorców wywodzących się ze środowiska SGH.

Podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego wręczone zostały odznaczenia Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz Listy Gratulacyjne JM Rektora Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

Medal Komisji Edukacji Narodowej

Postanowieniem Ministra Edukacji Narodowej Medalem Komisji Edukacji Narodowej **za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania** odznaczeni zostali następujący nauczyciele akademicki Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie:

- dr hab. Agnieszka Alińska, prof. SGH
- dr hab. Gabriel Główka, prof. SGH
- dr hab. Katarzyna Górak-Sosnowska, prof. SGH
- dr hab. Jan Koleśnik, prof. SGH
- dr hab. Krzysztof Kozłowski, prof. SGH
- dr hab. Marcin Krawczyk, prof. SGH
- dr hab. Jacek Luszniwicz, prof. SGH
- dr hab. Izabela Pruchnicka-Grabias, prof. SGH
- dr hab. Emil Ślęzak, prof. SGH
- dr Dariusz Malinowski
- dr Eleonora Kuczmera-Ludwiczyska
- mgr Joanna Szegidewicz
- mgr Piotr Czajka

50-lecie immatrykulacji

JM Rektor prof. Marek Rocki podziękował absolwentom SGH immatrykulowanym 50 lat temu za ich wkład w sukces uczelni. Listy gratulacyjne otrzymali:

- prof. Feliks Grądalski
- prof. Mirosława Janoś-Kreśło
- prof. Kazimierz Kuciński
- prof. Maria Lissowska
- prof. Elżbieta Marciszewska
- prof. Alicja Ryszkiewicz
- prof. Jacek Szlachta
- dr Izabela Bergel
- dr Janusz Kurowski

Nagrody JM Rektora SGH w konkursie na najlepszą pracę doktorską otrzymali:

dr Mikołaj Szadkowski, za najlepszą pracę doktorską w dyscyplinie finanse pt. „Koncepcja senioratu a gospodarka finansowa banku centralnego” przygotowaną pod kierunkiem prof. Zbigniewa Polańskiego
dr Barbara Grabiwoda, za najlepszą pracę doktorską w dyscyplinie nauki o zarządzaniu pt. „Wykorzystanie technologii mobilnych w procesie podejmowania decyzji zakupowych przez przedstawicieli pokolenia Z na rynku polskim” przygotowaną pod kierunkiem prof. Bogdana Mroza

dr Małgorzata Korczyk, wyróżnienie w dyscyplinie ekonomia za pracę pt. „Wpływ prawa rynków Saya na rozwój myśli ekonomicznej” przygotowaną pod kierunkiem prof. Ryszarda Bartkowiaka

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, za **zasługi w działalności na rzecz rozwoju nauki**, odznaczeni zostali:

Złoty Krzyż Zasługi

– prof. dr hab. Tomasz Andrzej Gołębiowski

Srebrny Krzyż Zasługi

– dr hab. Tomasz Paweł Dołęgowski, prof. SGH
 – prof. dr hab. Mirosława Janoś-Kreśło
 – prof. dr hab. Anna Karmańska
 – dr hab. Magdalena Mikołajek-Gocejna, prof. SGH

Brązowy Krzyż Zasługi

– dr hab. Tomasz Jan Cicirko, prof. SGH
 – dr hab. Paweł Tomasz Felis, prof. SGH
 – dr Sylwester Gregorczyk
 – dr hab. Zbigniew Wiesław Grzymała, prof. SGH
 – dr hab. Arkadiusz Michał Kowalski, prof. SGH
 – dr hab. Kamil Krzysztof Liberadzki
 – dr hab. Marcin Melchior Liberadzki, prof. SGH
 – dr Piotr Wojciech Maszczyk
 – dr Wioletta Barbara Mierzejewska
 – prof. dr hab. Jacek Miroński
 – dr hab. Sylwia Małgorzata Morawska, prof. SGH
 – mgr Jolanta Nikšcin
 – dr hab. Teresa Pakulska, prof. SGH
 – dr hab. Aleksander Sulejewicz, prof. SGH
 – dr hab. Grażyna Zofia Wojtkowska-Łodej, prof. SGH
 – dr hab. Paweł Zbigniew Wyróżębski, prof. SGH
 – dr Marta Joanna Ziółkowska

Za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej

Medal Złoty za Długoletnią Służbę

– mgr Grażyna Bożena Brodowicz
 – Aldona Małgorzata Chromińska
 – Mirosława Michalina Drabek
 – mgr Anna Bożenna Kamińska
 – Elżbieta Maria Nowakowska
 – mgr inż. Alicja Ogłoblin
 – Leszek Skowroński

Medal Srebrny za Długoletnią Służbę

– Bożena Gruca
 – mgr Maciej Stanisław Rysiński
 – mgr inż. Ewa Wojdak

Medal Brązowy za Długoletnią Służbę

– inż. Piotr Władysław Gęca
 – dr Katarzyna Mikołajczyk

Przekuwamy wyzwania na sukces

NOWE PRAWO WYKORZYSTAMY JAKO SZANSE NA DALSZY ROZWÓJ NASZEJ UCZELNI.

Dostojni Goście, Drodzy Studenci, Doktoranci, Szanowni Państwo!

Inauguracja nowego roku akademickiego to najważniejsze wydarzenie dla społeczności każdej uczelni. Ten dzień bowiem dla studentów I roku staje się jednym z kluczowych w ich życiu. To pierwszy świadomy, dorosły wybór i przyjęcie ważnej odpowiedzialności.

Po raz 113 w Szkole Głównej Handlowej przychodzą do nas młodzi ludzie, powierzając się naszej opiece – życzliwych tutorów i naukowych opiekunów. To właśnie z tej przyczyny rozpoczęcie roku akademickiego traktujemy jako podniosłą ceremonię, podkreślamy ją też niezwykle, uroczystą oprawą i symboliką.

Chciałbym zatem na początku wystąpienia zwrócić się do głównych beneficjentów tej uroczystości. Witam Was w Szkole Głównej Handlowej, uczelni o przebogatej tradycji, ambitnej, otwartej i skupiającej w swych kolegiach naukowców, ekspertów i praktyków życia gospodarczego, autorytety także w wymiarze międzynarodowym.

Życzę Wam spełnienia marzeń, zdobycia wiedzy, umiejętności i doświadczeń, które pozwolą Wam właściwie i dogłębnie przygotować się do przyszłego życia zawodowego. Korzystajcie mądrze z przywilejów lat studenckich, ale również poważnie i odpowiedzialnie traktujcie swe obowiązki. Ta nadchodząca intelektualna przygoda powinna być ważnym etapem Waszego życia, a czas tu spędzony okaże się w rezultacie owocny dla Waszej przyszłości, ponieważ zgodnie z naszym hasłem **SGH kształtuje liderów**.

SGH skupia swą aktywność na tworzeniu jak najlepszych programów dydaktycznych i badawczych, co ma z jednej strony sprzyjać rozwojowi nauki, z drugiej zaś budować podstawę wszechstronnej edukacji kolejnych pokoleń uzdolnionej młodzieży. To zadania ambitne, które rozumiemy

jako budowanie coraz lepszych warunków do zdobywania wykształcenia poprzez doskonalenie oferty i dostosowywanie jej do aktualnych potrzeb gospodarki, to dbałość o najwyższą jakość kształcenia oraz tworzenie nowoczesnych rozwiązań organizacyjno-prawnych pozwalających nam sprawnie działać i rozwijać się. Nasz kierunek finanse i rachunkowość otrzymał wyróżnienie w akredytacji Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Nasze wysiłki przynoszą wymierne efekty. Z dumą informuję, że **nasza uczelnia otrzymała właśnie prestiżowe wyróżnienie Komisji Europejskiej, tak zwane logo HR**. To wyróżnienie otrzymują europejskie instytucje, które tworzą przyjazne środowisko pracy naukowej zgodnie z wytycznymi *Europejskiej karty naukowca* i *Kodeksu postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych*.

Kolejnym sukcesem z tego tygodnia jest grant Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (NAWA) na wymianę międzynarodową doktorantów. Będziemy gościć młodych naukowców zarówno z Europy, jak i Australii. Tam też, na warsztaty edukacyjne i badawcze, skierujemy naszych najzdolniejszych doktorantów. Wczoraj wspólnie z Uniwersyteciem Medycznym w Warszawie odebraliśmy dyplom za zajęcie I miejsca w Rankingu Szkół Kształcących Menedżerów Zdrowia w kategorii kształcenia podyplomowego za studia MBA SGH-UM.

Ponadto, mając na uwadze korzyści ze współpracy naukowej z innymi ośrodkami akademickimi, z profesorem Andrzejem Kaletą, rektorem Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, podpisałem list intencyjny w sprawie prowadzenia przez pracowników naszych uczelni wspólnych projektów badawczych.

Z myślą o przyszłości naszych wychowanków SGH rozwija współpracę z praktyką gospodarczą. Dążymy do tego, aby w jak największym stopniu uwzględniać w programach kształcenia

Wystąpienie Jego Magnificencji Rektora

podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, 3 października 2018 r.

FOT. ARCHIWUM SGH

„Wyzwania związane z nowym ładem prawnym musimy przekuć na nasz sukces. Musimy wykorzystać tę reformę do własnego doskonalenia się, z jednoczesnym zachowaniem naszych akademickich tradycji i wartości.

Prof. SGH dr hab. Marek Rocki, JM Rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

oczekiwania rynku pracy. Z dumą informuję, że nasza uczelnia właśnie otrzymała oficjalny status Partnera Instytutu Rachunkowości Zarządczej CIMA, który zrzesza ponad 230 tys. członków i studentów z całego świata.

Współpracę z praktyką gospodarczą wspomagają coraz to nowe działania podejmowane z firmami stanowiącymi Klub Partnerów SGH. Ten rok jest dla nas szczególnie ważny – przypada teraz bowiem jubileusz 20-lecia rozwijania współpracy z naszymi strategicznymi partnerami gospodarczymi. Co ważne, nie tylko pogłębiany relacje z poszczególnymi członkami Klubu, ale również rośniemy. Właśnie teraz dołącza do naszego grona światowy lider rynku nowoczesnych technologii – firma Samsung. Witamy i dziękujemy za deklarację aktywnej współpracy.

Obok wysokich ambicji, projektowania zamierzeń na miarę oczekiwań nie tylko naszych, ale i przyszłych pokoleń, przychodzi nam mierzyć się z wyzwaniami, które niesie nam codzienna rzeczywistość. Parlament Rzeczypospolitej Polskiej uchwalił ustawę reformującą obszar szkolnictwa wyższego i nauki. Wyzwania związane z nowym ładem prawnym musimy przekuć na nasz sukces. Musimy wykorzystać tę reformę do własnego doskonalenia się, z jednoczesnym zachowaniem naszych akademickich tradycji i wartości. Przypominę – wyłącznie dla jasności tego wywodu – że wartościami tymi są:

– **integracja społeczności akademickiej** – przede wszystkim wokół zagadnień istotnych dla wszystkich członków naszej społeczności;

– **otwartość** – a więc ścisłe związki z interesariuszami zewnętrznymi i relacje z praktyką gospodarczą;

– **doskonałość naukowa** – wzmacniająca naszą pozycję w działalności badawczej,

popularyzacji jej rezultatów i szerokiej współpracy w tym obszarze;

– **przywództwo w edukacji ekonomicznej** – poprzez tworzenie ambitnych, nowoczesnych i oczekiwanych programów kształcenia studentów, doktorantów i słuchaczy studiów podyplomowych;

– **sprawność organizacyjna** – a więc zdolność reagowania na zmieniającą się rzeczywistość, sięganie po nowoczesne technologie i inwestowanie w rozwój.

Budowana obecnie strategia rozwoju Szkoły Głównej Handlowej jest jasna i precyzyjna. Odnosimy się w niej do tradycji i dorobku uczelni, ale przede wszystkim formułujemy ambitne i realne zamierzenia na przyszłość. Nowe prawo wykorzystamy jako szansę na dalszy rozwój naszej uczelni. Jednocześnie **zachowamy naszą unikalną strukturę kolegów, wzmacniając rozwój naukowy SGH poprzez rady naukowe dla poszczególnych dyscyplin**, w skład których będą wchodzić wszyscy samodzielni pracownicy danej dyscypliny, oraz jedną silną szkołę doktorską ze specjalizacjami związanymi z poszczególnymi dyscyplinami nauki. W celu podniesienia jakości dydaktyki chcemy powołać rady programowe kierunków studiów. Rozpoczynamy prace nad nowym statutem, do współtworzenia którego serdecznie zapraszam wszystkich członków społeczności akademickiej SGH!

W dniu inauguracji nowego roku akademickiego kieruję do Was najlepsze życzenia: wytrwałości, pomysłowości i uporu w zdobywaniu wiedzy, umiejętności i cennych doświadczeń. Wszystkim pracownikom życzę zrealizowania w tym roku ich zamierzeń.

Dobrego nowego roku akademickiego dla całej społeczności SGH!

Gaudeamus igitur! 📖

Ogrody rektorskie

Podczas Inauguracji roku akademickiego Rektor prof. Marek Rocki oficjalnie otworzył Ogrody Rektorskie dla społeczności naszej uczelni.

Przygotowanie ogrodu było możliwe za sprawą wyboru projektu w ramach budżetu pracowniczego – projekt został zgłoszony w 2017 r. przez prof. Marię Romanowską i uzupełniony wnioskiem w kolejnym roku ze strony pana Macieja Maciuły. Projekt Ogrodów Rektorskich wsparty został dodatkowo przez Giełdę Papierów Wartościowych S.A., członka Klubu Partnerów SGH, która ufundowała rzeźbę Augusta Zielińskiego. Pomnik założyciela naszej uczelni znajduje się w centralnej części ogrodu i czeka na Państwa odwiedziny.

Rok ogromnych wyzwań

 MICHAŁ KULBACKI

NAJBLIŻSZY ROK TO **CZAS OŻYWIONEJ**
DEBATY NAD PRZYSZŁOŚCIĄ NASZEJ
UCZELNI.

więcej informacji

www.samorzadsggh.pl

 [samorzadstudentowsggh](https://www.facebook.com/samorzadstudentowsggh)

 [samorzadsggh](https://www.linkedin.com/company/samorzadsggh)

W rozpoczętym roku akademickim stoi przed nami ogromne wyzwanie dostosowania naszej uczelni do zapisów nowej ustawy o szkolnictwie wyższym. Samorząd Studentów SGH jest gotowy, by wspierać intensywną i wytyżoną pracę nad nowymi rozwiązaniami. Jesteśmy pewni, że możemy wnieść dodatkowe spojrzenie do dyskusji o tym, w jakim kierunku powinna

się rozwijać uczelnia. Przede wszystkim chcielibyśmy wskazać obszary w ramach tego rozwoju, w których studenci mogą partycypować.

Wśród priorytetów, jakie wyznaczyliśmy sobie na tę kadencję, znajdują się m.in. działania na rzecz podnoszenia jakości kształcenia w SGH. Zależy nam na sprawnym wprowadzeniu standaryzacji przedmiotów podstawowych i mamy nadzieję na współpracę z władzami w tym właśnie aspekcie. Chcemy pomagać w realizacji przedmiotów prowadzonych wspólnie z biznesem, jak odbywające się w zeszłym semestrze warsztaty SGH we współpracy z firmą Samsung. Będziemy współdziałać przy wielu inicjatywach, które pozwolą na rozwój naukowy studentów, będzie to np. pilotażowy konkurs na granty badawcze dla studenckich kół naukowych czy zainicjowany przez samorząd portal publikacyjny kół naukowych Obserwator SGH. Rozpoczęliśmy także prace nad II edycją Programu Mentoringowego SGH, który okazał się wielkim sukcesem. Jesteśmy przekonani, że wszystkie te działania przyczynią się do rozwoju studentów SGH i pozwolą im na poszerzenie horyzontów.

Michał Kulbacki – Przewodniczący Samorządu Studentów SGH

- Laureat Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej i Olimpiady Przedsiębiorczości (2016)
- Wiceprzewodniczący SKN Finansów i Makroekonomii SGH (2017/2018)
- Członek SKN Spraw Zagranicznych i SKN Badań nad Konkurencyjnością
- Członek Komisji ds. Jakości Kształcenia Samorządu Studentów (2017/2018)
- Stypendysta Rektora SGH (2016/2017), Ministra Edukacji Narodowej (2016)
- Ekspert studencki Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Adrian Michalczyk – wiceprzewodniczący ds. jakości kształcenia

- Członek Komisji ds. Relacji Zewnętrznych, radny Samorządu Studentów SGH (2017/2018)
- Organizator ścieżki finansowej Programu Mentoringowego
- Senator SGH
- Współzałożyciel Think Tanku Samorządu Studentów
- Aktywny członek i koordynator trzech projektów SKN Konsultingu

Mateusz Kocman – wiceprzewodniczący ds. relacji zewnętrznych

- wiceprzewodniczący Komisji ds. Relacji Zewnętrznych (2017/2018)
- Radny Samorządu Studentów SGH dwóch kadencji
- Twórca projektu DeBBaty, koordynator trzech edycji
- Koordynator zespołów ds. merytoryki Dni Adaptacyjnych oraz Konferencji Polskich Uczelni Ekonomicznych
- Przewodniczący Młodzieżowej Rady Miasta

Julian Smółka – członek Prezydium ds. Informacji i Komunikacji

- Przewodniczący SKN Ekonomii Politycznej
- Członek zarządu SKN Biznesu ds. Kontaktów z Partnerami
- Członek Koła Naukowego Finansów i Makroekonomii, Koła Badań nad Konkurencyjnością oraz Koła Stosunków ze Wschodem
- Przewodniczący Młodzieżowej Rady Powiatu Chrzanowskiego w latach 2016–2017

Piotr Idzi – członek Prezydium Samorządu Studentów, przewodniczący Komitetu Wykonawczego i Komisji ds. Projektów

- Wicekoordynator V Biegu SGH
- Radny Samorządu Studentów w latach 2016–2018
- Założyciel i kierownik sekcji AZS SGH Piłka Ręczna
- Wicekoordynator pierwszych Dni Adaptacyjnych SGH

Bartosz de Boulangé – członek Prezydium ds. Finansów i Administracji

- Były przewodniczący SKN Informatyki
- Członek zarządu SKN Informatyki

FOT. ARCHIWUM SGH I ARCHIWA PRYWATNE

Wierzimy, że najbliższy rok będzie czasem ożywionej debaty nad przyszłością naszej uczelni. Będziemy mówić głosem studentów i dołożymy wszelkich starań, aby był to głos merytoryczny oraz wnosił dodatkową jakość do tej debaty. Jednocześnie pozostaniemy otwarci na nowe inicjatywy wszystkich środowisk akademickich, ponieważ samorząd jest reprezentantem ogółu studentów SGH.

Powyżej znajdują Państwo zdjęcia i krótkie biogramy członków Prezydium Samorządu Studentów SGH, kolegialnego organu wykonawczego samorządu. To właśnie te osoby wraz z ponad 150 aktywnymi działaczami samorządu będą w tym roku reprezentować studentów, bronić ich praw i pracować na rzecz rozwoju naszej uczelni. 📷

MICHAŁ KULBACKI, przewodniczący Samorządu Studentów SGH

” W tym roku mija 25 lat od reformy z 1993 r., która znacząco zmieniła SGH i dała jej ogromny rozwojowy impuls. Z tej okazji Samorząd Studentów SGH otwiera 25 dni konsultacji, podczas których będziemy dyskutować ze studentami o naszej uczelni. Chcemy porozmawiać z kołami naukowymi i organizacjami studenckimi, a także z każdym studentem, który zechce podzielić się z nami refleksją o tym, co jest dla niego najważniejsze w funkcjonowaniu naszej uczelni. Do tych konsultacji zapraszam każdego z Was!

Z wystąpienia przewodniczącego Samorządu Studentów SGH podczas uroczystości inauguracji roku akademickiego 2018/2019

Dbamy o rozwój całej społeczności

JOANNA KARAS

więcej informacji

doktorant.sgh.waw.pl

Gorąco zachęcamy także do aktywnego dialogu i śledzenia naszej strony na Facebooku

[samorzaddoktorantowsgh](https://www.facebook.com/samorzaddoktorantowsgh).

„Wzięliśmy na siebie potężne zobowiązanie za losy nie tylko nas samych, ale wszystkich doktorantów Szkoły Głównej Handlowej i staramy się z niego wywiązać, najlepiej jak potrafimy. Dzięki przychylności ze strony władz uczelni możemy realizować rozmaite inicjatywy służące rozwojowi nas wszystkich. A tych działań było naprawdę sporo w ostatnich miesiącach.

Jan M. Janiszewski, Przewodniczący Samorządu Doktorantów SGH

Od początku 2018 r. nowa Rada Samorządu Doktorantów realizuje kolejne projekty na rzecz społeczności doktoranckiej SGH. Spektrum ukończonych do tej pory działań jest dość szerokie. Zaczęło się od zorganizowania warsztatu dotyczącego pisania i publikowania artykułów naukowych. Szkolenie przeprowadził Adrian Grycuk – absolwent SGH i doktorant w Akademii Leona Koźmińskiego w Warszawie, analityk w Biurze Analiz Sejmowych, sekretarz kwartalnika „Studia BAS”, który przedstawił słuchaczom spektrum zagadnień związanych z publikowaniem artykułów i widocznością w sieci. Kolejnym godnym uwagi wydarzeniem było spotkanie z dr Katarzyną Jarecką z Narodowego Centrum Nauki, która przybliżyła nam tajniki aplikowania o środki w ramach programu Preludium.

Nie zapominaliśmy także o integrowaniu środowiska doktorantów poza zajęciami na uczelni. Doskonałą okazją do rozmowy w mniej formalnych okolicznościach było spotkanie wielkanocne czy majowe śniadanie z rektorem SGH. Zasiadaliśmy do jednego stołu z rektorem prof. Markiem Rockim oraz prorektorem ds. nauki i zarządzania prof. Piotrem Wachowiakiem, by porozmawiać o sprawach dla nas ważnych.

Nie próżnowaliśmy również w okresie wakacyjnym. W sierpniu został uruchomiony intensywny kurs języka angielskiego na dwóch poziomach:

FOT. ARCHIWUM SAMORZĄDU DOKTORANTÓW SGH

B2+ oraz C1+. Natomiast we wrześniu odbyło się szkolenie ze statystycznej analizy danych przeprowadzone przez firmę Predictive Solutions.

Uczestniczymy w inicjatywach mających realny wpływ na poprawę funkcjonowania Szkoły Głównej Handlowej jako organizacji, której jesteśmy członkami. Mamy swoich reprezentantów w Komisji Rektorskiej ds. Opracowania Projektu Strategii Rozwoju SGH, a także w Komisji ds. Społecznej Odpowiedzialności SGH. Niezwykle istotny jest dla nas udział w projektach służących rozwojowi naszej Alma Mater, bo to bezpośrednio wpływa na warunki, w jakich będziemy studiować.

Zasadnicze znaczenie ma także kształtowanie właściwych relacji z otoczeniem. Jesteśmy aktywnymi członkami ogólnopolskich organizacji doktoranckich. Mamy swoich delegatów m.in. w Krajowej Reprezentacji Doktorantów, Warszawskim Porozumieniu Doktorantów oraz Porozumieniu Doktorantów Nauk Humanistycznych i Społecznych. Rozmawiamy o sprawach istotnych dla nas wszystkich.

Jednak tym, na czym nam najbardziej zależy, jest zaproszenie Was, Drodzy Koledzy i Koleżanki, do kontaktu z nami. By właściwie wywiązywać się ze swoich obowiązków, musimy poznać Wasze problemy i spostrzeżenia. Doskonałą okazją do rozmowy o planach na przyszłość będzie kolejne śniadanie z rektorem organizowane w czwartek, 25 października br., o godz. 8.00 w Klubie Profesorskim „Jajko”. Serdecznie zapraszamy wszystkie zainteresowane osoby do konstruktywnego dialogu. Chętnie wysłuchamy Waszych opinii i opowiemy o naszych pomysłach na projekty. Gorąco wierzymy, że wspólnymi siłami możemy zrobić sporo dobrego!

JOANNA KARAS, członek Zarządu Samorządu Doktorantów SGH, studentka II roku Kolegium Gospodarki Światowej SGH

Świat jest na Twoim biurku.

Świat biznesu zmienia się dziś szybciej,
niż kiedykolwiek.

Wykorzystaj nowe technologie, wiedzę
zdobytą od ekspertów i swoją pomysłowość
by sprawić, że będzie to zmiana na lepsze.
Zamiast zastanawiać się, co będzie
w przyszłości, zacznij ją tworzyć.

Rozpocznij pracę lub praktyki w EY.

ey.com/kariera

The EY logo, consisting of the letters 'EY' in a bold, white, sans-serif font.

Building a better
working world

FOT. ARCHIWUM SGH

EFA 2018 w Warszawie

 DOROTA PODEDWORNA-TARNOWSKA, GRZEGORZ SOBIECKI

KONFERENCJA **EUROPEAN FINANCE ASSOCIATION** PO RAZ PIERWSZY
W EUROPIE ŚRODKOWO-WSCHODNIEJ.

Organizatorami 45th EFA Annual Meeting były: Szkoła Główna Handlowa w Warszawie i Imperial College Business School w Londynie.

więcej informacji

 efa2018.sgh.waw.pl

European Finance Association to jedna z największych oraz najważniejszych konferencji finansowych na świecie, która co roku organizowana jest w innym państwie. O jej przeprowadzenie ubiegają się najlepsze uniwersytety w Europie. W tym roku zaszczyt zorganizowania tego wydarzenia, które odbyło się 22–25 września, przypadł Szkole Głównej Handlowej w Warszawie oraz Imperial College Business School w Londynie. Co istotne, po raz pierwszy w historii konferencji (organizowanej od 1974 r.) na miejsce debaty wybrano naszą część Europy.

Do Warszawy przybyli reprezentanci najlepszych światowych uniwersytetów i szkół biznesu,

co stało się doskonałą okazją do wymiany nie tylko najnowszych doświadczeń naukowych, ale również do nawiązania kontaktów. Wygłoszono ponad 240 referatów na 81 sesjach naukowych, w tym były cztery specjalne sesje zorganizowane we współpracy z Bank for International Settlements (BIS), European Central Bank (ECB), Norges Bank Investment Management (NBIM) oraz Unigestion. Referaty do prezentacji zostały wyłonione spośród ponad 1900 zgłoszonych prac, które podlegały trzykrotnej recenzji przez grono kilkuset recenzentów z całego świata. Zakres tematyczny konferencji był bardzo szeroki i obejmował m.in. zagadnienia z zakresu polityki monetarnej, finansów behawioralnych, inwestycji, wyceny, finansów prywatnych, wpływu regulacji na system finansowy, stabilności finansowej i kryzysów bankowych, roli informacji na rynkach finansowych, nowych technologii finansowych i sztucznej inteligencji w finansach.

Podczas konferencji odbyły się również dwa zamknięte wydarzenia EFA dla doktorantów: seminarium (*doctoral tutorial*) i warsztaty (*doctoral workshop*). Pierwsze z nich było przeznaczone dla doktorantów, którzy zbliżają się do ukończenia studiów doktorskich i wkrótce wkroczą na rynek pracy. Warsztaty z kolei zorganizowane były z myślą o doktorantach, którzy są na drugim lub trzecim roku studiów i interesują się tematyką finansów.

Główny wykład (*keynote speech*) wygłosił podczas uroczystej gali w Teatrze Narodowym prof. Jeremy C. Stein z Uniwersytetu Harvarda, członek amerykańskiej Rady Gubernatorów Systemu Rezerwy Federalnej w latach 2012–2014 oraz były prezes Amerykańskiego Stowarzyszenia Finansowego (AFA), współredaktor „Quarterly Journal of Economics” i „Journal of Economic Perspectives”, a także kilku innych czasopism ekonomicznych i finansowych. Badania Steina obejmują takie obszary jak: finanse behawioralne

i efektywność rynku, decyzje inwestycyjne i finansowe, zarządzanie ryzykiem, alokacja kapitału wewnątrz firm, bankowość, regulacje finansowe i polityka pieniężna. W wykładzie pt. *Banking, Trade and the Making of a Dominant Currency* prof. Stein omawiał, jak zależność krajów od dolara wpływa na popyt na bezpieczne aktywa denominowane w dolarach, ich wysokie ceny i niskie stopy zwrotu.

Podczas uroczystej gali wręczone zostały nagrody za najlepsze nadesłane artykuły konferencyjne. W tym roku główną nagrodę otrzymał artykuł pt. *Common Ownership Does Not Have Anti-Competitive Effects in the Airline Industry*. Autorzy Patrick Dennis, Kristopher Gerardi oraz Carola Schenone zanalizowali w nim wpływ funduszy inwestycyjnych na konkurencyjność produktów przedsiębiorstw, w które inwestują.

Przewodniczącym komitetu programowego konferencji był prof. finansów Marcin Kacperczyk z Imperial College London – absolwent SGH na kierunku finanse i bankowość, współredaktor „Review of Financial Studies”, „Journal of Financial and Quantitative Analysis”, „Review of Finance”, „Management Science”, „Financial Management”; badacz w takich instytucjach jak Centre for Economic Policy Research czy National Bureau of Economic Research.

W skład komitetu organizacyjnego konferencji, oprócz prof. Kacperczyka, weszli: ze strony SGH dr Dorota Podedworna-Tarnowska (kierownik Zakładu Aksjologii i Pomiaru Wartości w Instytucie Zarządzania Wartością SGH, była prodziekan Studium Magisterskiego, wiceminister finansów w latach 2013–2015) i dr Grzegorz Sobiecki (adiunkt w Katedrze Systemu Finansowego)

FOT. ARCHIWUM SGH

oraz Laura Malinverno ze stowarzyszenia EFA. Podczas konferencji zespół organizacyjny został wsparty przez wolontariuszy – studentów i doktorantów SGH.

Uczestnicy konferencji po bogatym programie akademickim mogli odpocząć się podczas kilku wieczornych spotkań, zasmakować polskiej kuchni, posłuchać Chopina w jazzowym wydaniu czy obejrzeć pokaz fontann specjalnie zorganizowany dla nich przez m.st. Warszawę.

Następna konferencja EFA 2019 odbędzie się w Lizbonie (Portugalia) i będzie organizowana przez Nova School of Business and Economics, a miejscem kolejnej, EFA 2020, będą Helsinki (Finlandia), a jej organizacją zajmie się Aalto University School of Business.

DR DOROTA PODEDWORNA-TARNOWSKA,

kierownik Zakładu Aksjologii i Pomiaru Wartości w Instytucie Zarządzania Wartością SGH

DR GRZEGORZ SOBIECKI, adiunkt w Instytucie Finansów SGH

✦ Konferencję otworzył prof. Marcin Kacperczyk z Imperial College oraz prorektor SGH prof. Krzysztof Kozłowski. W imieniu władz m.st. Warszawy uczestników powitał dyrektor Piotr Sawicki. W konferencji uczestniczył również dziekan KNOP prof. Roman Sobiecki. W skład komitetu organizacyjnego konferencji, oprócz prof. Kacperczyka, weszli: dr Dorota Podedworna-Tarnowska i dr Grzegorz Sobiecki z SGH oraz Laura Malinverno z EFA.

FOT. ARCHIWUM SGH

blisko **800**
PRZEDSTAWICIELI
nauki i biznesu

240
WYGŁOSZONYCH
REFERATÓW
wybranych spośród

1900
ZGŁOSZONYCH

81 SESJI

plan na **4**
INTENSYWNE DNI
przygotowywany

ponad **2** LATA

Albo chcesz zdobyć doświadczenie, albo nie.

Każdy miesiąc płatnych praktyk w PwC
daje Ci więcej doświadczenia
niż kilka miesięcy w innych firmach.
Podejmij decyzję i zmieniaj z nami zasady gry.

Zmiana zaczyna się na
pwc.pl/kariera

Znakomita uczona, wspaniały człowiek

✎ JAN KLIMEK, SYLWIA SYSKO-ROMAŃCZUK

Jeśli odwiedzić strony katalogu Biblioteki Narodowej, to aż na szczęście z nich wymienionych jest ponad 30 książek i ok. 100 artykułów naukowych autorstwa lub współautorstwa prof. dr hab. Ireny Hejduk, wiele w języku angielskim. Najczęściej, w przypadku książek i artykułów pisanych wspólnie, współautorem był prof. dr inż. Wiesław Maria Grudzewski, członek korespondent PAN, wybitny specjalista z zakresu nauk zarządzania. Ale do współpracy prof. Hejduk chętnie zapraszała także inne osoby zarówno dopiero wkraczające na ścieżkę kariery uczelnianej i dociekań teoretycznych, jak i uczonych oraz praktyków o bogatym doświadczeniu, dorobku badawczym i dydaktycznym. To była bowiem jedna z cech charakterystycznych Pani Profesor: otwartość na ludzi, życzliwość w stosunku do nich, umiejętność współpracy i opiekuńczość wobec tych młodych pracowników nauki, którzy próbowali się zmierzyć z wyzwaniami, jakie tworzyła dynamiczna współczesność, innowacyjna i zglobalizowana gospodarka.

Pani Profesor odeszła od nas 24 sierpnia 2018 r., po kilkumiesięcznym zmaganiu się z ciężką chorobą, której pierwsze symptomy z determinacją ukrywała przed otoczeniem. Jeszcze w styczniu tego roku, jak zwykle uśmiechnięta i pogodna, brała udział w powitaniu nowego roku na tradycyjnym spotkaniu organizowanym wspólnie przez Instytut Przedsiębiorstwa SGH i działający w jego strukturach Zakład Przedsiębiorstwa Rodzinnego oraz Związek Rzemiosła Polskiego. Niemal do ostatniej chwili, do momentu, gdy w maju 2018 r. ostatecznie zaatakowała ją nieubłagana choroba, była obecna w Zakładzie e-Biznesu SGH, miejscu realizowania jej pasji, nazywanym przez nią jej najmłodszym dzieckiem, szybko dorostającym, nabierającym sił, którego powstanie zainicjowała i którego pracami kierowała. To z jej udziałem i często z jej inspiracji podjęte zostały w zakładzie takie kierunki dociekań badawczych jak strategię i modele firm e-biznesowych oraz tradycyjnych przedsiębiorstw wykorzystujących techniki e-biznesowe, wpływ technologii informacyjno-komunikacyjnych na funkcjonowanie organizacji i jej

prof. dr hab. Irena Hejduk była profesorem zwyczajnym w Instytucie Informatyki i Gospodarki Cyfrowej Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH, kierownikiem Zakładu e-Biznesu, a w przeszłości kierowała Katedrą Systemów Zarządzania w Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie SGH. Zmarła 24 sierpnia 2018 r.

Mieliśmy okazję i zaszczyt współpracować z Panią Profesor osobistnie: Jan Klimek – w początkach jej pracy zawodowej, w katowickiej Wyższej Szkole Zarządzania Marketingowego i Języków Obcych, a w późniejszych latach w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, gdzie pracowaliśmy wspólnie w Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie; Sylwia Sysko-Romańczuk – w Instytucie Organizacji i Zarządzania w Przemysle „Orgmasz”.

interesariuszy, ekonomiczne, społeczne i technologiczne uwarunkowania e-biznesu, nowe technologie w marketingu itp. Dorobek publikacyjny zakładu otwierała m.in. wydana już w 2013 r. przez Oficynę Wydawniczą SGH publikacja *Przedsiębiorczość nowych mediów. Analiza modeli biznesowych firm internetowych* powstała pod redakcją Pani Profesor i wyróżniona w konkursie TWE na najlepszą publikację ekonomiczną w kategorii *Systemy informatyczne w biznesie*.

Ale to oczywiście jedynie skromny wycinek bogatej działalności prof. Ireny Hejduk. Była pracownikiem naukowym Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, ale też współpracowała w różnych okresach z wieloma innymi uczelniami i instytucjami naukowymi w kraju i za granicą. Była uczoną i społecznikiem, czego potwierdzeniem są m.in. członkostwo i działalność w wielu instytucjach i organizacjach, np. członkostwo w Komitecie Organizacji i Zarządzania PAN, Europejska Akademia Nauki, Sztuki i Humanistyki (członek korespondent), członkostwo w Towarzystwie Naukowym Organizacji i Kierowania, Polskim Towarzystwie Ekonomicznym, Stowarzyszeniu Verband der Hochschulelehrer für BWL w Niemczech czy w zarejestrowanym w Kolonii Der Verband der Hochschulelehrer für Betriebswirtschaft e.Stowarzyszeniu Profesorów Uniwersyteckich dla Biznesu, Ogólnopolskim Stowarzyszeniu Pomocy Twórcom (prezes), Komitecie BIAC przy OECD, zlokalizowanym we Francji The Business and Industry Advisory Committee to the OECD (sekretarz) i in. Była ceniona i doceniana, czego potwierdzeniem są m.in. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, a także Medal Komisji Edukacji Narodowej. Była przede wszystkim po prostu lubiana, darzona powszechną sympatią.

Od momentu, gdy choroba w pełni się ujawniła, gdy dowiedziała się o tym nie tylko najbliższa rodzina, od maja 2018 r., wiele osób z krajowej i międzynarodowej społeczności akademickiej towarzyszyło Pani Profesor do ostatniej chwili. Dane było nam, autorom tej notki, zostać pośrednikami tych relacji. Kierowano na adres Pani Profesor listy, przesyłano zdjęcia. Te z dziećmi krzeszały w oczach Pani Profesor iskry radości i uśmiech na twarzy zmęczonej agresywnym postępem choroby. Słuchała uważnie i z ogromnym zaciekawieniem wszystkich relacji zawodowych i rodzinnych. Odeszła o wiele za wcześnie, na trzy dni przed swymi 69. urodzinami. To wiek, w którym obecnie ledwie zaczyna się pogodna jesień wieloletniego jeszcze życia.

Była to pełna, aktywna obecność wśród nas. Mieliśmy szczęście, oboje, że spotkaliśmy Panią Profesor i z nią przebywaliśmy. 📖

DR HAB. JAN KLIMEK, prof. SGH, Instytut Przedsiębiorstwa SGH

DR HAB. SYLWIA SYSKO-ROMAŃCZUK, prof. PW, Szkoła Biznesu Politechniki Warszawskiej

Kalejdoskop został opracowany na podstawie materiałów przygotowanych przez Dział Promocji i Rekrutacji i zamieszczonych na stronie internetowej uczelni oraz w mediach społecznościowych SGH, gdzie można przeczytać obszerniejsze artykuły na temat prezentowanych wydarzeń. Kalejdoskop za wrzesień – listopad 2018 zostanie zaprezentowany w kolejnym numerze „Gazety SGH” (zima 2018).

materiały uzupełniające
prezentujemy również
na stronie

www.sgh.waw.pl/gazeta

CZERWIEC

4

SREBRO NA AKADEMICKICH MISTRZOSTWACH POLSKI W ŻEGLARSTWIE

Akademickie Mistrzostwa Polski w żeglarskim odbyły się 4–7 czerwca w Wilkasach. Nasza najlepsza załoga w składzie: Maksymilian Jabłecki za sterem Omegi POL252 Mastercard oraz Katarzyna Trautman i Filip Nurkowski (załoganci) zajęła 2. miejsce w generalnej klasyfikacji indywidualnej wśród 70 załóg z 35 uczelni, zdobywając jednocześnie złoty medal indywidualnie w klasyfikacji uczelni społeczno-przyrodniczych (USP)! Ponadto wraz z drugą załogą AZS SGH (w składzie Martyna Mik – sternik, Daria Franczak i Kuba Niekowal – załoganci) nasza reprezentacja zdobyła brąz drużynowo w drużynowej klasyfikacji generalnej oraz srebro drużynowo w klasyfikacji USP. Gratulujemy!

FOT. MICHAŁ SZYPLIŃSKI

8

ORGANIZACJA PRACY DZIEKANATÓW

Pracownicy dziekanatów SGH, Akademii Leona Koźmińskiego, Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej, Wydziału Finansów i Ubezpieczeń Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach uczestniczyli w zorganizowanym na naszej uczelni seminarium „Organizacja pracy w dziekanatach. W poszukiwaniu dobrych praktyk”. Czytaj więcej → str. 50.

WARSZAWSKA OŚWIATA, RYNEK PRACY I SEKTOR AKADEMICKI

Przedstawiciele sektora edukacji, nauczyciele i warszawscy samorządowcy dyskutowali w SGH o przyszłości współpracy warszawskiej oświaty z rynkiem pracy i uczelniami. Gospodarzem obrad zespołu sterującego programu rozwoju edukacji w Warszawie w latach 2013–2020 był prof. Krzysztof Kozłowski, prorektor SGH ds. dydaktyki i studentów.

10

FUTURE MAKERS CHALLENGE

Dobiegł końca projekt Future Makers Challenge organizowany przez firmę Innovaitka w partnerstwie m.in. z SGH. Projekt był połączeniem akceleratora innowacji i przedsięwzięcia edukacyjnego skierowanego do licealistów i studentów (w tym w szczególności do uczniów klas akademickich SGH oraz studentów naszej uczelni).

W trakcie kilkutygodniowych zmagania nad stworzeniem najlepszej koncepcji produktowej, która następnie ma zostać wdrożona, uczestnicy pracowali m.in. pod okiem opiekunów merytorycznych z SGH: dr. Mikołaja Pindelskiego, dr. Renaty Pajewskiej-Kwaśny i dr. Alberta Tomaszewskiego, natomiast w jury konkursu obradował jako reprezentant SGH dr hab. Marcin Wojtyśiak-Kotlarski, prof. SGH. Po stronie SGH projekt koordynowało Centrum Otwartej Edukacji.

12

CEMBA NA 1. MIEJSCU RANKINGU PERSPEKTYW

Program Canadian Executive MBA (CEMBA) prowadzony przez SGH we współpracy z University of Quebec w Montrealu po raz kolejny zajął pierwsze miejsce w rankingu programów MBA fundacji „Perspektywy”, zdobywając 100 punktów. Nasz drugi program – MBA-SGH – w tym roku uplasował się na 7. miejscu. Kapituła oceniła 31 programów MBA oferowanych w Polsce. O pozycji w rankingu decydowały m.in. opinie absolwentów, kadra dydaktyczna, merytoryczne cechy programu czy preferencje pracodawców. W ocenie pracodawców oba programy z SGH zajmują dwa pierwsze miejsca, zdecydowanie wyprzedzając konkurencyjne oferty.

14

SPOTKANIE Z MARSZAŁKIEM WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Przedstawiciele SGH oraz Politechniki Warszawskiej spotkali się z marszałkiem województwa mazowieckiego Adamem Struzikiem. Uczelnie, wspólnie z Samorządem Województwa Mazowieckiego, tworzą konsorcjum naukowe. Główny temat spotkania dotyczył projektu na opracowanie najkorzystniejszych narzędzi wspierania harmonijnego rozwoju województwa w celu wzmocnienia rozwoju gospodarczego terenów subregionów Mazowsza oraz zmniejszenia dysproporcji pomiędzy metropolią warszawską a pozostałymi obszarami województwa.

15

SPOTKANIE Z SONIĄ WĘDRYCHOWICZ-HORBATOWSKĄ

SGH odwiedziła Sonia Wędrychowicz-Horbatowska, absolwentka naszej uczelni, liderka cyfrowej transformacji z ponad 24-letnim doświadczeniem w bankowości w Europie i Azji. Podczas inspirującego spotkania opowiadała o podobieństwach, jakie odkryła pomiędzy kickboxingiem a... przywództwem i zarządzaniem.

16

PROF. MAREK ROCKI I DR MICHAŁ BERNARDELLI W ZARZĄDZIE AZS

Podczas XXVII Zjazdu Akademickiego Związku Sportowego odbyły się wybory nowych władz. Profesor Marek Rocki, rektor SGH, został ponownie wybrany na członka zarządu głównego AZS. W skład zarządu na kadencję 2018–2020 wszedł także dr Michał Bernardelli, kierownik Centrum Wychowania Fizycznego i Sportu SGH.

19

GALA OLIMPADY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

W gali XIII Olimpiady Przedsiębiorczości poza laureatami i ich opiekunami udział wzięli przedstawiciele władz uczelni współorganizujących konkurs, tj. Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie oraz uniwersytetów ekonomicznych w Poznaniu, Wrocławiu, Krakowie i Katowicach, a także przedstawiciele komitetów organizacyjnych, partnerów głównych i partnerów organizacyjnych olimpiady. Więcej informacji na: www.olimpiada.edu.pl

FOT. © JAKUB SZYMCIUK/NPRM

20

NAUKOWCY Z SGH W KAPITULE NAGRODY GOSPODARCZEJ PREZYDENTA RP

Prof. Piotr Wachowiak, prorektor SGH ds. nauki i zarządzania, oraz dr Marek Dietl, prezes GPW, adiunkt w Katedrze Biznesu Kolegium Gospodarki Światowej SGH, zostali ponownie nominowani do kapituły XVI Nagrody Gospodarczej Prezydenta RP. „Chciałbym, żeby XVI edycja Nagrody Gospodarczej, która odbywa się w 100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości, ukazała siłę naszej innowacyjnej gospodarki i ekonomiczne sukcesy naszego kraju. Wierzę, że dzięki intensywnej pracy kapituły uda nam się wspólnie docenić najlepsze przedsiębiorstwa i wspierać je w ekspansji zagranicznej” – napisał Andrzej Duda, Prezydent RP w liście skierowanym do członków kapituły.

Nagroda Gospodarcza Prezydenta RP to wyróżnienie przyznawane najlepszym podmiotom gospodarczym w kraju, które przyczyniają się do rozwoju naszego państwa oraz promują Polskę na arenie międzynarodowej.

27

FOT. ARCHIWUM PCz

DOKTORAT HONORIS CAUSA DLA PROF. MARII ROMANOWSKIEJ

Senat Politechniki Częstochowskiej nadał prof. dr hab. Marii Romanowskiej, wybitnej uczoney w dziedzinie nauk ekonomicznych, tytuł doktora honoris causa w uznaniu jej zasług dla rozwoju nauk o zarządzaniu. Recenzentami dorobku naukowego byli: prof. dr hab. Ewa Bojar (Politechnika Lubelska, Wydział Zarządzania) i prof. dr hab. Andrzej Kaleta (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Katedra Zarządzania Strategicznego). W trakcie uroczystości laudację wygłosiła prof. dr hab. Maria Nowicka-Skowron. Profesor Maria Romanowska po otrzymaniu tytułu doktora honoris causa wygłosiła wykład pt. *Strategie przedsiębiorstw w sektorach wysokiej techniki*.

22

WYKŁAD PROFESORA JOHN THOMPSONA

Studenci i pracownicy SGH mieli możliwość wysłuchania wykładu prof. Johna Thompsona z Uniwersytetu w Pittsburgu pt. *Wpływ rynku finansowego na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw*.

29

SGH-WUM MBA NAJLEPSZY DLA MENEDŻERÓW SYSTEMU ZDROWIA

W Rankingu Szkół Kształcących Menedżerów Zdrowia 2018 organizowanym przez Wydawnictwo Termedia i czasopismo „Menedżer Zdrowia” studia SGH-WUM MBA zajęły I miejsce w kategorii kształcenie podyplomowe.

LIPIEC

2-6

LETNIA AKADEMIA EKONOMII I PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Letnia Akademia Ekonomii i Przedsiębiorczości to wakacyjny cykl spotkań dla uczniów najstarszych klas szkoły podstawowej oraz młodzieży gimnazjalnej zainteresowanej ekonomią. To ciekawe uzupełnienie oferty fakultatywnych zajęć z ekonomii i przedsiębiorczości realizowanych w szkołach oraz spotkań Akademii Młodego Ekonomisty prowadzonych na terenie SGH w trakcie roku szkolnego. Młodzież wzięła udział w 4-dniowych zajęciach, które obejmowały m.in. takie tematy jak poszukiwanie pomysłu na biznes czy finansowanie startupów.

8

AKADEMICKA WICEMISTRZYNI ŚWIATA

Przebiegła 3000 m w doskonałym czasie, pokazała klasę w szermierce szpada, przepląnęła 200 m w stylu dowolnym i ustrzeliła srebrny medal w Akademickich Mistrzostwach Świata w Budapeszcie. Studentka SGH Anna Maliszewska została wicemistrzynią świata w rozgrywanych po raz pierwszy w historii zawodach w pięcioboju nowoczesnym. Czytaj więcej ➔ str. 63.

6

„IT'S SO NICE TO BE BACK”. WIZYTA TARO KONO W SGH

SPOTKANIE Z MINISTREM SPRAW ZAGRANICZNYCH JAPONII

„It's so nice to be back” – powiedział minister spraw zagranicznych Japonii JE Taro Kono, który w 1984 r. studiował w ówczesnej SGPiS w ramach studenckiej wymiany międzynarodowej. Będąc z oficjalną wizytą w Warszawie, nie zapomniał odwiedzić także murów dawnej uczelni. W sentymentalnej przechadzce po kampusie SGH ministrowi towarzyszył rektor prof. Marek Rocki i prorektorzy prof. Jacek Prokop oraz prof. Krzysztof Kozłowski, a także pan Tsuneo Okazaki – wieloletni lektor języka japońskiego w SGH. Taro Kono został po raz pierwszy wybrany do parlamentu japońskiego w 1996 r. i do chwili obecnej ani razu nie przegrał wyborów. W elekcji w 2012 r. otrzymał najwięcej głosów spośród wszystkich kandydatów. Wykłada także na Hosei University w Tokio. Minister Kono był prezesem Shonan Bellmare, profesjonalnego klubu piłkarskiego w Japonii. Był także przewodniczącym Japan Race Horse Association, stowarzyszenia non profit, które organizuje największą sprzedaż czystej krwi roczniaków w Japonii.

9

EUROPEJSKIE UZNANIE DLA EMLE

SGH – w ramach konsorcjum uczelni prowadzących program European Master in Law and Economics (EMLE) – została doceniona przez Komisję Europejską. EMLE jako jeden z 35 programów magisterskich ponownie otrzymał dofinansowanie w programie Erasmus Mundus. SGH uczestniczyła w przygotowaniu tego wniosku, wnosząc w prace wieloletnie doświadczenia kształtowania programu. Liderem konsorcjum jest Uniwersytet Erazma w Rotterdamie.

20

→ Wspomnienia o Januszu Wiszniewskim na stronie: www.sgh.waw.pl/gazeta

ZMARŁ JANUSZ WISZNIEWSKI

W wieku 101 lat zmarł pan Janusz Wiszniewski, najstarszy absolwent SGH. W 2016 r. uczestniczył w zjeździe absolwentów z okazji 110-lecia uczelni. Dyplom magistra uzyskał w SGH w 1939 r.

13

SUMMER UNIVERSITY WARSAW 2018

W zakończonej 13 lipca kolejnej edycji Summer University Warsaw 2018, gościliśmy studentów z Belgii, Chin, Hiszpanii, Holandii, Indii, Litwy, Niemiec, Norwegii, Rosji i Wielkiej Brytanii. Zajęcia były prowadzone przez wykładowców z SGH oraz z zagranicznych ośrodków akademickich: Lebanese American University i Škoda Auto University. Czytaj więcej → na stronie: www.sgh.waw.pl/gazeta

24

PROFESOR ŁUKASZ WOŹNY LAUREATEM NAGRODY PREZESA RADY MINISTRÓW

Profesor Woźny otrzymał nagrodę za cykl publikacji pt. *Wykorzystanie teorii gier w analizie problemów niespójności czasowej decyzji i kosztowych zobowiązań*.

Badania prof. Woźnego mogą być stosowane do wyjaśniania zagadnień m.in. akumulacji kapitału ludzkiego, dzietności, ochrony środowiska, wzrostu gospodarczego, konkurencji w obszarze B&R.

SIERPIEŃ

6-16

POLSKO-IZRAELSKA SZKOŁA LETNIA EMLE

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie we współpracy z College of Management z Rishon LeZion w Izraelu zorganizowała letni kurs z zakresu ekonomicznej analizy prawa. W SGH przez dziesięć dni ponad 50 studentów z Izraela i Polski, słuchaczy programu EMLE (European Master in Law and Economics), brało udział w zajęciach poświęconych ładowi korporacyjnemu oraz ekonomicznej analizie sądownictwa. W prace szkoły letniej zaangażowało się Studenckie Koło Ekonomicznej Analizy Prawa SGH. Studenci zakończyli kurs 16 sierpnia i odebrali certyfikaty. College of Management w Rishon LeZion jest prywatną uczelnią założoną w 1978 r. Na studiach licencjackich i magisterskich kształci ok. 12 tys. studentów.

22-25

45. ZJAZD EUROPEJSKIEGO STOWARZYSZENIA FINANSOWEGO

Po koniec sierpnia Warszawa była światową stolicą finansów. Wszystko za sprawą 45. Zjazdu Europejskiego Stowarzyszenia Finansowego zorganizowanego przez SGH i londyński Imperial College. Do Warszawy z kilkudziesięciu krajów świata przybyło prawie 800 naukowców na co dzień zajmujących się finansami i ekonomią. Czytaj więcej → str. 14.

24

→ Wspomnienia o prof. Hejduk prezentujemy na str. 17 oraz na stronie: www.sgh.waw.pl/gazeta

ZMARŁA PROF. IRENA HEJDUK

Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci prof. dr hab. Ireny Hejduk. Odeszła od nas osoba bliska, wybitny naukowiec i ceniony nauczyciel, ale przede wszystkim przyjaciel dla tych, których spotykała na swojej drodze.

FOT. ARCHIWUM SGH (STR. 18-22)

FOT. ARCHIWUM SGH

Pszczola główna handlowa

Podczas gdy większość studentów zażywała zasłużonych kąpeli słonecznych po pracowitej sesji letniej, na teren SGH wprowadzili się nowi, równie pracowici i nie mniej lotni lokatorzy. Za sprawą państwa Joanny i Mariusza Korpusów we współpracy z władzami uczelni na dachu Biblioteki Głównej SGH zainstalowanych zostało pięć uli wraz z domownikami.

Skąd pomysł założenia pasieki SGH? Jak słyszymy od pani dr Joanny Korpus: „Na początku tego roku w ramach budżetu partycypacyjnego SGH została zgłoszona propozycja założenia pasieki na dachu jednego z budynków uczelni. Nie znalazła się w gronie projektów przewidzianych do realizacji, jednak wynik głosowania był potwierdzeniem dużego zainteresowania pracowników tą inicjatywą. Rozmawiałam z władzami uczelni na ten temat, i tak od słowa do słowa zrodziła się propozycja opieki nad pszczołami SGH”.

Wszystkich, którzy chcieliby poczytać więcej na temat życia Pszczoły Głównej Handlowej oraz zobaczyć więcej zdjęć z naszej pasieki zapraszamy do dalszej lektury na: www.sgh.waw.pl/gazeta.

OPRACOWAŁ: HB

OCHRONA ZDROWIA

Nowa specjalność międzykierunkowa na studiach magisterskich

W roku akademickim 2018/2019 po raz pierwszy studenci będą mogli wybrać specjalność, dzięki której zdobędą wiedzę o funkcjonowaniu, organizacji i finansowaniu ochrony zdrowia. Dzięki doborowi przedmiotów będą mogli stać się specjalistami m.in. w liczeniu kosztów w ochronie zdrowia, finansowaniu świadczeniodawców, zdrowiu publicznym, ubezpieczeniach zdrowotnych, pomiarze efektywności ochrony zdrowia czy ekonomicznej ocenie programów zdrowotnych. Dzięki zdobytej wiedzy i uzyskanym umiejętnościom będą mogli podjąć pracę w wielu publicznych i prywatnych instytucjach medycznych, jak również w podmiotach władz centralnych i samorządowych. Dynamiczne zmiany w sektorze ochrony zdrowia w Polsce stwarzają nieograniczone możliwości kariery zawodowej w tym obszarze. Specjalności tej patronuje Katedra Ekonomii Stosowanej (KZiF).

Szczegółowe informacje na temat specjalności można uzyskać u prof. dr hab. Eweliny Nojszewskiej i dr Lidii Dzierżek (ewelina.nojszewska@sgh.waw.pl; lidia.dzierzek@sgh.waw.pl).

Wartością jest jakość i różnorodność misji

JAN ANDRZEJ NICAŁ, JACEK LEWICKI

ROZMOWA Z **PIOTREM MÜLLEREM**, PODSEKRETARZEM STANU W MINISTERSTWIE NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO.

Konsultacje dotyczące kształtu nowej ustawy trwały ponad dwa lata. Niektórzy mogli już zapomnieć, o co właściwie chodzi w tej reformie...

Główny cel jest całkiem jasny: to podniesienie jakości badań naukowych. Zatem z jednej strony zmieniamy paradygmaty dotyczące efektywności badań naukowych, uzależniamy wiele rozstrzygnięć w systemie od tego, czy badania naukowe są prowadzone na wystarczająco wysokim poziomie. Najważniejsza jest poprawa jakości badań naukowych, a tym samym rozpoznawalność Polski na arenie międzynarodowej, gdyż wysoki poziom badań naukowych wpływa na to, w jaki sposób jesteśmy postrzegani na świecie. Z drugiej strony chcemy wspierać różnorodność misji w systemie szkolnictwa wyższego i nauki, ponieważ wszystkie uczelnie nie mogą robić tego samego. Jesteśmy przekonani, że system szkolnictwa wyższego i nauki powinien być zróżnicowany, dlatego zdecydowaliśmy się poszerzyć autonomię uczelni tak, aby wewnętrzna organizacja zależała od nich samych. Bez wątplenia jednak aspekt jakości badań naukowych jest najważniejszy, ponieważ jest to jeden z warunków rozwoju Polski.

Niedawno został Pan przewodniczącym zespołu do spraw wdrażania reformy nauki i szkolnictwa wyższego. Jaki aspekt reformy uważa Pan za największe wyzwanie?

Myślę, że są dwa takie aspekty. Pierwszy to organizacyjny: przez najbliższy rok uczelnie będą decydowały, w jaki sposób mają funkcjonować na nowych zasadach, a także jak głęboko zmienić swoją strukturę organizacyjną, bo zgodnie z ustawą będą musiały ją zmienić. Moim zdaniem zadziałają dwie opcje: pierwsza „dostosujemy się wyłącznie do wymagań formalnych, zostawmy wszystko tak jak jest teraz, jest dobrze”, a druga, najbardziej skrajna, „zmienimy wszystko”. Myślę, że w wielu uczelniach dojdzie do zrównoważenia tych dwóch sił i zmiany zostaną dokonane. To jest największe wyzwanie – przedyskutować, w jaki sposób wykorzystać wolność akademicką, wolność organizacyjną, którą zagwarantowaliśmy w ustawie, do realizacji celów z tego wynikających.

Drugi aspekt, który będzie wyzwaniem, to zmiana sposobu prowadzenia badań naukowych. Zgodnie z nowymi zasadami ewaluacji stawiamy na jakość, a nie ilość. Nie interesuje nas liczba artykułów i publikacji, tylko ich jakość. Zatem zmieniamy dotychczas funkcjonujący paradygmat. Dzisiaj dwadzieścia średnich lub słabych artykułów oznacza tyle samo, co dwa czy trzy bardzo dobre artykuły w najlepszych czasopismach na świecie. Nie powinno

być takiego mnożenia punktów, bo ono nie daje! I to jest główna zmiana, która powoduje, że zmieniają się uczelnie. Dojdzie też do pewnych przekształceń organizacyjnych, ponieważ uczelnie będą musiały przestawić się na nowy system, w którym jakość badań naukowych jest ważniejsza niż ich liczba.

W toku konsultacji i debat odeszli Państwo od niektórych proponowanych rozwiązań. Jednym z przykładów jest rezygnacja z pierwotnych założeń dotyczących roli rad uczelni. Jakie kompetencje będzie zatem miała rada uczelni?

Cieszę się, że najważniejsze aspekty reformy, jej filary, pozostały nienaruszone: to nowy system ewaluacji badań naukowych, uzależnienie od badań naukowych między innymi uprawnień do nadawania stopni naukowych, czyli likwidacja minimów kadrowych, które usztywniały politykę kadrową.

Faktycznie rady uczelni miały być mocniejsze, miały być organem, który współzarządza uczelnią. Obecnie jest to organ bardziej opiniotwórczo-doradczy, choć nie tylko, bo na przykład zatwierdza sprawozdanie finansowe uczelni. Ma prawo wskazywania kandydatów na rektora, choć nie jako wyłączny organ, jak było w pierwotnym projekcie. Monitoruje politykę finansową, politykę zarządzania w uczelni. Mamy nadzieję, że rada stanie się faktycznym elementem wspierania zarządczego rektora. A myślę, że po kilku latach, jeżeli wspólnota akademicka przekona się, że rada uczelni wcale nie jest taka straszna, jak się wydaje, jej kompetencje zostaną wzmocnione. W wielu krajach na całym świecie rady uczelni mają pomagać w zarządzaniu uczelnią. Ich ogromną wartością jest to, że częściowo składają się z osób z zewnątrz. To był główny cel, dla którego wprowadziliśmy do ustawy rady uczelni. Warto podkreślić, że w projekcie od samego początku rada miała być w całości wybierana przez wspólnotę akademicką. W żadnej wersji projektu nie była wybierana przez podmioty z zewnątrz, więc był to również mechanizm legitymizacji przez wspólnotę akademicką osób, które mają w niej zasiadać.

Jedną z głównych uwag do reformy, zgłaszanej także przez jej zwolenników, jest niedostateczne zwiększenie finansowania systemu NiSW. Podczas inauguracji roku akademickiego ministerstwo poinformowało uczelnie o wysokości przekazanych uczelniom obligacji Skarbu Państwa. W jaki sposób uczelnie mogą korzystać z tych funduszy?

Dokonałiśmy podziału trzy miliardy złotych, a kwota przyznanych obligacji została uzależniona od kapitału zasadniczego uczelni w taki sposób, że uczelnie najbogatsze będą dostawały tych środków proporcjonalnie mniej w stosunku do swojego kapitału. Największą kwotą obligacji będzie pięćdziesiąt milionów złotych. Uczelnie mniejsze, z mniejszych ośrodków akademickich, dostaną więcej środków finansowych w stosunku do swojego kapitału zasadniczego. Czyli uczelnie regionalne otrzymają środki na poziomie dwudziestu – trzydziestu milionów złotych, natomiast mniejsze ośrodki akademickie na poziomie od kilku do kilkunastu milionów. Jest to instrument wyrównywania szans inwestycyjnych w mniejszych ośrodkach akademickich, które przez wiele lat były pokrzywdzone, jeśli chodzi o fundusze na inwestycje. Inwestowano głównie w duże uczelnie. Właściwie wszystkie plany wieloletnie były skupione na uczelniach bardzo dużych. Uczelnie formalnie otrzymają obligacje w 2019 roku, czyli w przyszłym roku kalendarzowym. Będą to obligacje dwuletnie, więc w roku 2019 i 2020 uczelnie będą mogły je sprzedać za zgodą ministra nauki i ministra finansów. Natomiast w roku 2021 obligacje zostaną z automatu wykupione przez budżet państwa i przez Skarb Państwa – staną się po prostu pieniędzmi. W okresie dwóch pierwszych lat, za zgodą ministra, będą mogły być wykorzystane tak, aby zweryfikować szybkość wydatkowania tych środków. Chodzi o to, żeby uczelnie nie wydatkowały ich *ad hoc*, tylko zastanowiły się, w jaki sposób je spożytkować. Będą to środki inwestycyjne, za które można będzie postawić budynek, wyremontować go czy zakupić aparaturę badawczą.

Ustawa znosi minimum kadrowe dla kierunku studiów. Jaki mechanizm będzie zatem gwarantował właściwą obsadę prowadzących zajęcia?

Trzeba uczciwie powiedzieć, że do tej pory minima kadrowe nie były gwarancją jakości kształcenia. Jedyne, co sprawdzały, to to, czy ktoś ma habilitację, czy profesurę, i gwarantowały, że ktoś kiedyś uzyskał stopień naukowy w danej dyscyplinie czy został profesorem. Taka osoba mogła równie dobrze przez dziesięć ostatnich lat nic nie robić, a i tak liczyła się do formalnego minimum kadrowego. Minimum kadrowe nie oznaczało też przypisania do konkretnych zajęć, tylko do konkretnego kierunku studiów.

W myśl przepisów nowej ustawy obsada zajęć będzie weryfikowana przez Polską Komisję Akredytacyjną (PKA) na dwóch poziomach: przy tworzeniu kierunku studiów oraz w czasie akredytacji. Wówczas trzeba będzie ekspercko ocenić, czy dana osoba posiada doświadczenie zawodowe lub dorobek naukowy, aby prowadzić konkretne zajęcia. Nie ma innej opcji niż ocena ekspercka, ponieważ żadna inna nie będzie gwarantowała jakości kształcenia. Oczywiście, jest to duże wyzwanie dla PKA, która powinna zaostrzyć realne egzekwowanie tych kryteriów. Ale widzę, że ostatnio PKA o wiele bardziej skrupulatnie podchodzi do oceny przypisania do zajęć poszczególnych nauczycieli akademickich w zakresie otwierania nowych kierunków studiów, więc jestem optymistą.

Ustawa wprowadza trzy główne kryteria oceny uczelni. Kryterium naukowe, parametryczne – punkty za publikacje. Drugie jest kryterium wdrożeniowe, czyli patenty i środki uzyskane w wyniku współpracy z biznesem. Trzecim jest wpływ działalności naukowej na funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki. Jaki rodzaj aktywności naukowej w tym trzecim kryterium mogą wykazywać takie uczelnie jak SGH?

FOT. MNiSW

Piotr Müller (ur. 1989 r.) jest prawnikiem, absolwentem Uniwersytetu Warszawskiego. Studiował w ramach Kolegium Międzyobszarowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych UW. W trakcie studiów był przewodniczącym Samorządu Studentów UW oraz przewodniczącym Parlamentu Studentów RP. Był ekspertem Polskiej Komisji Akredytacyjnej oraz członkiem Prezydium PKA. Od listopada 2015 r. do kwietnia 2017 r. był doradcą wiceprezesa Rady Ministrów Jarosława Gowina, a następnie dyrektorem Biura Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W lutym 2017 r. powołany w skład zespołu legislacyjnego przygotowującego projekt nowej ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*. 15 stycznia 2018 r. został podsekretarzem stanu w MNiSW. 7 września 2018 r. został powołany na stanowisko przewodniczącego zespołu ds. wdrażania reformy szkolnictwa wyższego i nauki.

Rozporządzenie ewaluacyjne jest jeszcze w trakcie analiz, wciąż nad nim pracujemy, więc może się w pewnym stopniu zmienić. Ale mogę wskazać przykład: jeżeli pracownicy naukowcy prowadzą działalność naukową, która daje efekt choćby w postaci jakiegoś raportu, a na podstawie tego raportu przygotowano jakąś ustawę albo zmieniono jakiś obszar życia społecznego – to jest to wpływ społeczno-gospodarczy.

Czyli, założmy hipotetycznie, że mamy publikacje dotyczące funkcjonowania sektora bankowego, która spowodowała, że dokonano jakichś zmian organizacyjnych w Komisji Nadzoru Finansowego. Jeśli ten wpływ zostanie wprost wykazany, to mieści się to w trzecim kryterium oceny uczelni?

Tak. Tylko nie sama publikacja, ale efekt tego, że to wpłynęło na zmiany pewnych zachowań czy pewnych praktyk.

To może być bardzo nieuchwytne kryterium. Dwa pierwsze kryteria są bardziej wymierne. Jakie będą zasady oceny trzeciego kryterium?

Będą to oceniać eksperci. Jest to zawsze dylemat, ponieważ z jednej strony wiele osób krytykuje elementy parametryczne, gdyż „nie uwzględniamy w ewaluacji tego, co nieuchwytne”, a kiedy mówimy, że chcemy oceniać to, co jest nieuchwytne, pytają: „Jak to ocenić? Przecież to jest nieobiektywne”. Rzeczywiście, jest, ale dlatego wagi kryteriów są istotne. Najważniejsze nadal będzie kryterium

„Głównym celem reformy jest podwyższenie jakości badań naukowych, a tym samym rozpoznawalność Polski na arenie międzynarodowej.

parametryczne, nazwijmy to tak, czyli naukowe, produkcji naukowej w postaci artykułów i tym podobnych. Kryterium wdrożeniowe i kryterium wpływu społeczno-gospodarczego będą o wiele mniej istotne, ale będą ważne z punktu widzenia oceny badań naukowych.

Praktycznie, poza promowaniem doktorów, habilitacja przestaje być przez ustawę wymagana. To uprawnione podmioty będą decydować, czy i do czego będzie potrzebna. Powinno to przyspieszyć awanse bardzo do brych, młodych naukowców. Jednocześnie nowy tryb przywraca w naukach społecznych i humanistycznych możliwość wymogu kolokwium habilitacyjnego, które było mocno krytykowane jako narzędzie potencjalnego blokowania „młodych” przez „starych”. Jak zapobiec nadużywaniu instytucji kolokwium? Po co ustawa przywraca kolokwium habilitacyjne?

Uważny czytelnik ustawy zauważy, że kolokwium habilitacyjne zostało przywrócone, ale w zupełnie innej niż wcześniej formie. Nie będzie się odbywało przed radą dyscypliny czy organem nadającym stopień naukowy w uczelni. Ma być to kolokwium przed komisją złożoną z recenzentów, przewodniczącego komisji, sekretarza komisji habilitacyjnej i tak dalej, którzy zapoznali się z dorobkiem osoby habilitowanej. Zatem nie będzie to dotychczasowe kolokwium habilitacyjne, które czasem wyglądało jak sąd kapturowy na radzie wydziału: liczyło nawet do stu osób, które w większości w ogóle nie zapoznały się z dorobkiem osoby chcąc się habilitować.

Kto najbardziej zyskuje na tej reformie?

Zależy, co mamy na myśli, mówiąc „zyskuje”? Na pewno zyskają osoby, które mają wynagrodzenia bliżej pensji minimalnej, bo oni otrzymają największe podwyżki. Natomiast patrząc globalnie, zyskują z pewnością ci, którzy podchodzą do badań w sposób ambitny i chcą realizować badania o charakterze bardziej złożonym, trudniejszym, w tym badania wieloletnie – to one będą najbardziej

nagradzane w systemie. Zyskają ci, którzy robią badania na najwyższym, światowym poziomie – teraz one będą szczególnie doceniane. Na pewno mogą czuć się docenieni ci, którzy zdecydują się na dydaktyczną ścieżkę kariery, ale tu dużo zależy od uczelni. Będzie to możliwe, jeżeli uczelnia zbuduje odpowiedni system, w którym dydaktycy będą się mogli skupić na dydaktyce, a niekoniecznie na łączeniu ścieżki naukowej z dydaktyczną, bo w wielu przypadkach to było fikcją.

A czy są jakieś grupy, które tracą?

Na pewno tracą ci, którzy przyzwyczaili się do tego, że po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego lub profesora można „spocząć na laurach”. Od samego faktu posiadania habilitacji czy profesury już nie będzie zależało tak wiele. Zatem jeśli miałbym wskazać osoby, które mogłyby mieć jakieś obawy, to właśnie bierni naukowcy, choć to jest raczej niewielka grupa.

Są też tacy, którzy tracą wprost. Na mocy ustawy bibliotekarze i pracownicy informacji naukowej tracą swój status nauczycieli akademickich.

My tego nie regulujemy. W naszym przekonaniu jest to kwestia uczelni – czy powinni mieć taki status, czy nie. Uczelnie uzyskały możliwość tworzenia innych stanowisk w ramach grupy nauczycieli akademickich. Świat akademicki bardzo się zmienił, jeśli chodzi o biblioteki, jest dużo systemów informatycznych, które zasadniczo zmieniły sposób docierania do wiedzy w bibliotekach. Wielu naukowców samodzielnie korzysta z tych zasobów, bez potrzeby wspierania się zasobami bibliotecznymi. Trzeba wyrazić podkreślić, że rola bibliotekarzy jest bardzo istotna, jednak nie chcemy narzucać ustawowo, żeby była to grupa bardziej uprzywilejowana w stosunku do innych, którzy wspomagają funkcjonowanie uczelni. Niech to będzie decyzja uczelni.

Jest Pan bardzo młodym ministrem, co jest szczególne, jeśli chodzi o resort szkolnictwa wyższego. Czy to pomaga, czy przeszkadza w codziennej pracy? Jak jest Pan odbierany w środowisku?

Przeszkadza, to trzeba wprost powiedzieć. Środowisko akademickie jest dosyć konserwatywne, jeśli chodzi o zachowanie pewnego rodzaju hierarchii – ceni siwe włosy. Chociaż tych siwych włosów coraz więcej na mojej głowie, więc myślę, że to trochę poprawi sytuację. Z drugiej strony w tym środowisku funkcjonuję dość długo, byłem szefem samorządu studentów na Uniwersytecie Warszawskim, szefem Parlamentu Studentów RP, więc osoby, które znają się na zarządzaniu szkolnictwem wyższym i obracają się w środowisku akademickim na poziomie zarządczym czy decyzyjnym, już od wielu lat mnie znają. To mi ułatwia wypełnianie zadań wiceministra. Mam też nadzieję, że to grono docenia to, co się udało zrobić w ministerstwie. Jest również wiele osób, które cieszą się, że ktoś młodszy został ministrem, ponieważ ja cały czas wierzę, że da się wiele zmienić, nie widzę tych ograniczeń, które utrudniałyby zmiany systemowe.

Jeszcze nie zapominałem, jak to jest być młodym członkiem wspólnoty akademickiej, dlatego udało mi się zadbać o interesy studentów i doktorantów. W historii polskich rządów byli już młodzi bądź niewiele starsi ministrowie konstytucyjni ode mnie, przykładowo minister Kosiniak-Kamysz w wieku trzydziestu lat został ministrem pracy, w innych resortach to nie budzi takich emocji. Natomiast rzeczywiście w resorcie nauki młody wiek jest jakąś przeszkodą.

gazetaSGHplus

Zapraszamy do przeczytania pełnej rozmowy z ministrem Müllerem na łamach **Gazety SGH Plus**. W dalszej części wywiadu rozmawiamy m.in. o tym, co dzięki reformie zyskują studenci; o wspieraniu czasopism i wydawnictw naukowych; o możliwości zmiany przypisania naukowca do dyscypliny naukowej. Można się też dowiedzieć, czemu stłoczy okres karencji na wszczynanie postępowań o doktorat i habilitację w okresie 1 maja – 30 września 2019 oraz dlaczego zgodnie z ustawą studia doktoranckie będą prowadzone do końca 2023 r., a nie rok dłużej.

Dla tych, którzy szukają możliwości.
Dwanaście ścieżek tematycznych.

Wybierz warsztaty dla siebie. Aplikuj do 3 listopada.

Sprawdź szczegóły na:
www.kariera.deloitte.pl

Wszystko zależy od Ciebie.

SGH kształtuje liderów

SZKOŁA GŁÓWNA HANDLOWA
W WARSZAWIE TO **INNOWACYJNA
UCZELNIA EKONOMICZNA, KTÓRA
ROZWIJA TWÓRCZY POTENCJAŁ
INTELEKTUALNY I KSZTAŁCI
LIDERÓW** W ODPOWIEDZI
NA WYZWANIA PRZYSZŁOŚCI.

Cytat z przyjętej przez Senat SGH misji
Szkoly Głównej Handlowej w Warszawie

Jest rozpoznawalnym na świecie ośrodkiem badań naukowych, nowych idei i inicjatyw kreowanych przez wspólnotę akademicką, absolwentów, a także przedstawicieli biznesu, organizacji społecznych i administracji publicznej. Jako jeden z najważniejszych ośrodków kształcenia kompetencji z zakresu ekonomii, analizy danych i prawa gospodarczego realizuje badania i tworzy ekspertyzy na zamówienie przedsiębiorstw, instytucji publicznych i jednostek samorządu terytorialnego.

Tak od lat mówi się o SGH. Czy tak jest rzeczywiście? Jakie wyzwania stoją przed naszą uczelnią, szczególnie teraz, kiedy wprowadzana jest w życie reforma szkolnictwa wyższego i nauki w Polsce. Co SGH może zrobić, by zrealizować misję, której podjęła się nasza społeczność.

Zachęcamy Państwa do dyskusji na ten temat na łamach „Gazety SGH”, zarówno w wydawanym drukiem kwartalniku, jak i na naszej stronie internetowej.

Całkiem niedawno, podczas tegorocznego święta szkoły, rektor Marek Rocki, przywołując efekty rocznej pracy wieloosobowego zespołu nad określeniem misji, wizji i strategii rozwoju uczelni w wieloletniej perspektywie, przedstawił koncepcję funkcjonowania SGH w nowym kształcie. W misji uczelni dobitnie podkreślono otwartość SGH na nowe wyzwania, a także rolę SGH jako lidera w otoczeniu gospodarczym, społecznym i działalności publicznej.

– Dlatego hasło naszej uczelni brzmi: **SGH kształtuje liderów** – ogłasza rektor i podkreśla: – Tym samym uczelnia zamierza przyswajać i kształtować nowe idee, innowacyjne pomysły, wyzwać kreatywność, wspierać przedsiębiorczość i aktywność twórczą. Strategia ma też dotyczyć kształtowania, doskonalenia i modernizowania sposobów zarządzania uczelnią, wykorzystywania nowoczesnych technologii, tak by SGH była uczelnią otwartą na oczekiwania interesariuszy, doskonałą procesy decyzyjne, efektywnie wykorzystującą inicjatywy pracownicze, a także sprawną w pozyskiwaniu funduszy, w racjonalnym gospodarowaniu środkami i powierzonym majątkiem oraz realizującą oczekiwane inwestycje.

JAK DALEKO DO CELU?

Wizja powinna uwzględniać, że SGH jest elitarną uczelnią ekonomiczną o akademickim charakterze i stawiającą wysokie wymagania swej społeczności, kształcącą na najwyższym poziomie, że powinna łączyć cechy uniwersytetu ekonomicznego i praktycznej szkoły biznesu. Charakterystyczne dla SGH jest prowadzenie interdyscyplinarnych badań naukowych, także w wymiarze międzynarodowym. SGH jest uczelnią zorientowaną na potrzeby otwartej gospodarki, współpracującą z praktyką gospodarczą, administracją publiczną i organizacjami społecznymi, kooperującą i prowadzącą stały dialog z kluczowymi interesariuszami, będącą liderem inicjatyw integrujących środowiska ekonomiczne tak w kraju, jak i za granicą, a przede wszystkim uczelnią otwartą i wspierającą nowe idee społeczne – tak rektor opisuje zarówno współczesność, jak i przyszłość naszej uczelni.

Realia są takie, że SGH od lat 90. XX w. umacnia się na pozycji najlepszej wyższej szkoły ekonomicznej i biznesowej w Polsce. Fundamentem tego sukcesu są bardzo dobre i wciąż udoskonalane kierunki kształcenia, w nich duży udział mają praktyki gospodarcze oraz ambitni studenci. Uczelnia kładzie nacisk na rozwój przedsiębiorczości studentów i rozpoznanie potrzeb pracodawców poszukujących najlepszych kadr oraz weryfikuje swoje starania, badając losy absolwentów.

W rezultacie stosunkowo niewielka uczelnia pod względem liczby studentów okazała się potentatem w kształceniu przedsiębiorców

i specjalistów, którzy odnoszą zawodowy sukces. Absolwenci SGH pełnią funkcje prezesów największych polskich przedsiębiorstw, banków, towarzystw ubezpieczeniowych i instytucji finansowych. Tę skuteczność potwierdza m.in. ranking „Kuznia prezesów” dziennika „Rzeczpospolita”. W zestawieniu uczelni, które wykształciły największą szefów największych polskich firm, SGH zajęła 1. miejsce *ex aequo* z wielokrotnie większą Politechniką Warszawską.

To nie przypadek, że, podczas inauguracji roku akademickiego 2018/2019 w SGH minister przedsiębiorczości Jadwiga Emilewicz zwracała się głównie do studentów SGH, wskazując, że to od nich zależy kształt przyszłej Rzeczypospolitej, a równocześnie podkreślała rolę SGH dla rozwoju polskiej gospodarki: – Dzięki takim uczelniom jak SGH udaje się przyciągnąć do Polski inwestorów zainteresowanych kapitałem ludzkim.

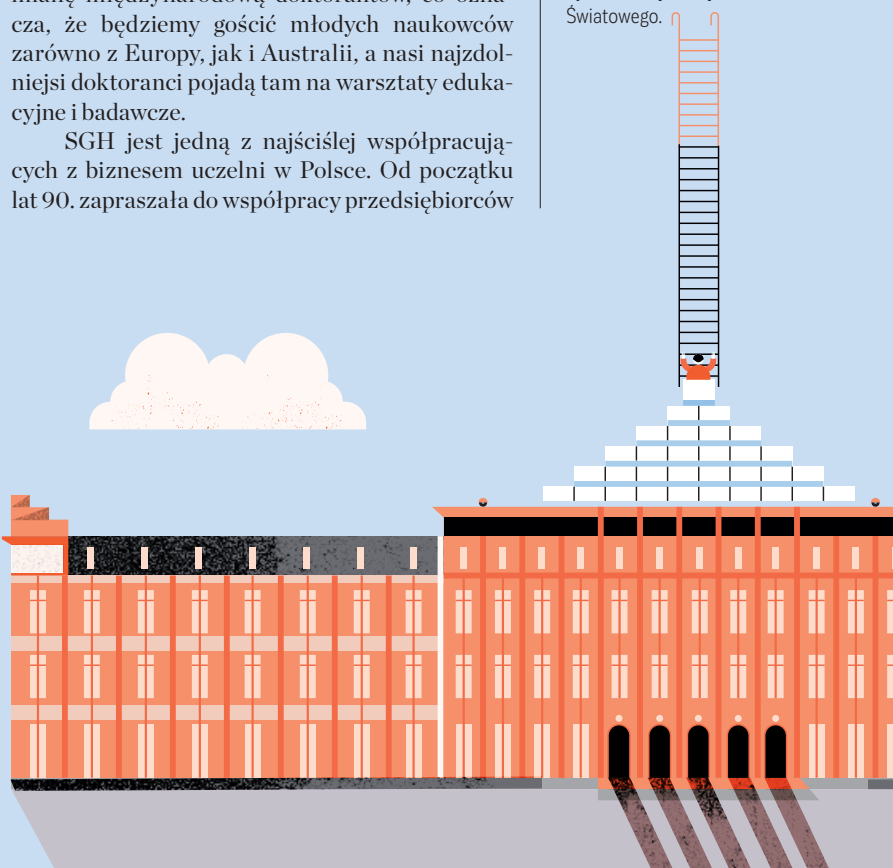
WYSIŁKI SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ PRZYNOSZĄ WYMIERNE EFEKTY

Plonem ostatnich miesięcy jest m.in. wyróżnienie kierunku finanse i rachunkowość w akredytacji Polskiej Komisji Akredytacyjnej, a ostatnich tygodni – prestiżowe wyróżnienie Komisji Europejskiej, tzw. logo HR, które otrzymują europejskie instytucje tworzące przyjazne środowisko pracy naukowej, zgodnie z wytycznymi *Europejskiej karty naukowej* i *Kodeksu postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych*. Sukcesem ostatniego miesiąca jest też grant Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (NAWA) na wymianę międzynarodową doktorantów, co oznacza, że będziemy gościć młodych naukowców zarówno z Europy, jak i Australii, a nasi najzdolniejsi doktoranci pojadą tam na warsztaty edukacyjne i badawcze.

SGH jest jedną z najściślej współpracujących z biznesem uczelni w Polsce. Od początku lat 90. zapraszała do współpracy przedsiębiorców

LIDERZY Z SGH

Wśród wykładowców SGH są lub byli: premierzy i wicepremierzy RP, większość ministrów finansów RP po 1989 r., pierwsza w historii komisarz UE pochodząca z Polski, dwóch prezesów Narodowego Banku Polskiego, członkowie Rady Polityki Pieniężnej, prezesi Giełdy Papierów Wartościowych, przewodniczący i członkowie Komisji Nadzoru Finansowego, eksperci rządowi, doradcy i współpracownicy Unii Europejskiej i innych instytucji europejskich oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych czy Banku Światowego.

big thinkers wanted

We're **189 000**
awesome ^{and} ambitious
people ^{who} create
reality

generation
kpmg

generationkpmg.pl
kariera.kpmg.pl

© 2018 KPMG in Poland

w przekonaniu, że dobre kształcenie na kierunkach ekonomicznych, oprócz przekazywania aktualnej wiedzy, musi się opierać na zastosowaniach. Celem tych działań jest rozwój absolwentów. Współdziałanie odbywa się w wielu formach i na każdym szczeblu – od warsztatowej pracy z początkującym studentem i budowania jego świadomości, przez wspólne programy kształcenia, po współpracę strategiczną, konsultacje i dyskusje w gronie Rady Klubu Partnerów SGH. To właśnie Klub Partnerów SGH, obchodzący w 2018 r. 20-lecie działalności, jest najbardziej rozbudowaną formą współpracy z praktyką gospodarczą. Prężnie działa także Klub Przedsiębiorców SGH, zrzeszający biznesy naszych absolwentów.

SGH regularnie wygrywa wszystkie rankingi kierunków studiów ekonomicznych w Polsce, znajduje się w zestawieniu 90. najlepszych uczelni ekonomicznych w Europie dziennika „The Financial Times” (na kilka tysięcy istniejących

europejskich szkół wyższych). Wysoka jakość kształcenia zaowocowała akredytacjami IQA CEEMAN, ACCA dla kierunku finanse i rachunkowość. W grudniu 2017 r. studenci prestiżowego międzynarodowego programu magisterskiego CEMS Master in International Management przyznali tytuł uczelni roku właśnie Szkole Głównej Handlowej, a prof. Jacek Mironiński z SGH został wykładowcą roku. Dużym uznaniem cieszą się studia typu MBA – programy CEMBA i MBA-SGH zdobyły w rankingu „Perspektyw” odpowiednio 1. i 7. miejsce.

Sprawdzają się ludzie i efekty ich pracy, co jest kapitałem przyszłości. To jednak ciągle początek przekształcania naszej uczelni w najnowocześniejszy akademicki ośrodek intelektualnej refleksji nad otaczającą nas rzeczywistością. Mamy nadzieję, że najbliższe miesiące, będą czasem wielu dyskusji nad tym, jak szansę, którą daje wprowadzenie nowej ustawy, wykorzystać dla rozwoju SGH. 📖

EKSPERCI Z SGH

Wykładowcy SGH są najwyższymi cenionymi ekspertami służącymi swoją wiedzą opinii publicznej. Dobrym tego przykładem może być przygotowany przez pracowników SGH specjalnie na XXVIII Forum Ekonomiczne w Krynicy raport pt. *Wyzwania ekonomiczne dla Europy Środkowo-Wschodniej*. Każdego dnia wypowiedzi ekspertów z SGH na temat wydarzeń i zjawisk z zakresu: finansów, analizy danych (big data), zarządzania, demografii, bankowości, prawa gospodarczego i międzynarodowego, nowoczesnych technologii, logistyki, polityki publicznej, sytuacji na rynkach kapitałowych, funduszy europejskich cytują najważniejsze polskie redakcje, w tym: „Rzeczpospolita”, „Parkiet”, „Puls Biznesu”, „Gazeta Wyborcza”, Polskie Radio i TVP, TOK FM, Polsat, TVN, Onet.pl, Bankier.pl, Wirtualna Polska.

SGH w gronie liderów

📖 JANA PIERIEGUD

WYRÓŻNIENIE **HR EXCELLENCE** **IN RESEARCH** DLA SGH.

Komisja Europejska 28 września 2018 r. przyznała naszej uczelni wyróżnienie HR Excellence in Research nadawane instytucjom, które wdrażają *Strategię na rzecz zwiększania atrakcyjności warunków pracy i rozwoju kariery pracowników naukowych (The Human Resources Strategy for Researchers – HRS4R)*, przestrzegając zasad i wytycznych zawartych w *Europejskiej karcie naukowca* oraz w *Kodeksie*

postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych. Poprzez wdrożenie HRS4R jednostki naukowe zobowiązują się do zapewnienia sprzyjających warunków pracy, rozwoju kariery, mobilności oraz przejrzystych procesów rekrutacji pracowników naukowych, przyczyniając się tym samym do podniesienia konkurencyjności Europejskiej Przestrzeni Badawczej i atrakcyjności systemu nauki UE w skali globalnej.

Prace przygotowawcze w naszej uczelni rozpoczęły się pod koniec 2017 r. W celu wdrożenia strategii HRS4R w SGH w styczniu tego roku powołany został zespół ds. wdrożenia, koordynator, komitet sterujący oraz grupa monitorująca. W trakcie prac zespołu przeprowadzono badania ankietowe oraz analizę luk dla obszarów, które wymagają usprawnienia, na których podstawie opracowany został *Plan działań i strategii HR SGH*. 17 lipca dokumentacja aplikacyjna SGH została złożona do oceny przez Komisję Europejską. Przygotowana dokumentacja uzyskała jednoznacznie pozytywną ocenę jako zgodna z zasadami karty i kodeksu. Przez najbliższe dwa lata będziemy wdrażali zaplanowane działania.

Więcej na ten temat można przeczytać na stronie internetowej naszego czasopisma oraz w kolejnym, zimowym numerze „Gazety SGH”. 📖

DR HAB. JANA PIERIEGUD, prof. SGH, przewodnicząca zespołu ds. wdrożenia strategii HRS4R

RAPORT SGH: WYZWANIA EKONOMICZNE DLA EUROPY ŚRODKOWO-WSCHODNIEJ

Twórcom publikacji przyświecała myśl, którą wyraził rektor SGH, prof. Marek Rocki: „Polska wraz z dużą częścią państw regionu ma za sobą bezprecedensowy w nowożytnych czasach okres ponad 20 lat rozwoju. Nie powinniśmy jednak popadać w samozadowolenie: w wielu obszarach mamy jeszcze bardzo dużo do zrobienia”. Raport SGH opisuje wyzwania, z którymi zmierzą się państwa regionu w najbliższych latach, uporządkowane w sześciu obszarach: gospodarka, biznes, rozwój niskoemisyjny, demografia, system podatkowy i wyzwania społeczne. Redaktorzy zebrali artykuły prawie 50 autorów, przedstawione odbiorcom w dwóch postaciach: pełnej, prawie 500-stronicowej publikacji oraz specjalnego, dwujęzycznego numeru „Gazety SGH” zawierającego streszczenie głównych tez raportu.

DYSKUSJA I KOMENTARZE

Prezentacja raportu połączona z konferencją prasową dla dziennikarzy ekonomicznych poprzedzała oficjalne otwarcie tegorocznego Forum Ekonomicznego w Krynicy. Największe zainteresowanie mediów wzbudziła umieszczona w raporcie informacja o pojawiających się oznakach załamania konsumpcji wraz ze spadkiem aktywności produkcyjnej, pogorszeniem nastrojów wśród przedsiębiorców i konsumentów, które mogą wskazywać na nadchodzącą, kolejną recesję w Unii Europejskiej oraz w Europie Środkowo-Wschodniej. Wątek ten, oprócz dyskusji specjalistów i dziennikarzy, wywołał komentarz wiceministra finansów Leszka Skiby opublikowany na łamach „Pulsu Biznesu”.

WPŁYW INWESTORÓW ZAGRANICZNYCH NA POLSKĄ GOSPODARKĘ I SPOŁECZEŃSTWO

Naukowcy z SGH nie tylko zaprezentowali raport, ale również brali udział jako eksperci w wielu spotkaniach odbywających się w ramach Forum. Prof. Hanna Godlewska-Majkowska uczestniczyła w dwóch panelach dotyczących inwestycji zagranicznych. W debacie „Wpływ inwestorów

Czy czeka nas kolejna recesja?

PIOTR KARWOWSKI

RAPORT SGH - WYZWANIA DLA **LIDERÓW** POLSKIEJ GOSPODARKI I POLITYKI.

N a początku września odbyło się coroczne spotkanie najważniejszych przedstawicieli gospodarczych i politycznych kręgów naszej części Europy – XXVIII Forum Ekonomiczne w Krynicy. W dniu inauguracji eksperci ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie zaprezentowali raport, w którym przedstawili wybrane wyzwania stojące przed krajami regionu. Są to wyzwania wymagające dyskusji oraz działań w trosce o gospodarczą przyszłość i perspektywy dalszego rozwoju społecznego i ekonomicznego. Prezentacja raportu SGH, jak podkreślał Zbigniew Berdychowski, przewodniczący Rady Programowej Forum Ekonomicznego, była jednym z trzech najważniejszych wydarzeń tegorocznego „polskiego Davos”.

* W prezentacji raportu podczas spotkania na Forum Ekonomicznym w krynicy udział wzięli: dr hab. Agnieszka Chłoń-Domińczak, prof. SGH; dr hab. Dominik Jan Gajewski; prof. SGH, prof. dr hab. Hanna Godlewska-Majkowska; prof. dr hab. Wojciech Paprocki; dr hab. Marek Rocki, prof. SGH, rektor SGH; dr Mariusz Strojny.

zagranicznych na polską gospodarkę i społeczeństwo. Know-how i dobre praktyki” zwracała uwagę na potrzebę osiągania synergii między samorządem a biznesem: – Ta synergia to coś, co do tej pory było niewykorzystanym czynnikiem wzrostu kompetencyjności polskiej gospodarki, zwłaszcza w zakresie zarządzania inwestycjami. Każdy szczebel samorządu terytorialnego ma swoją strategię rozwoju gospodarczego i kompetencje. Mimo że są to formalnie niezależne szczeble, powinny ze sobą bardzo ściśle współpracować. Głównym celem działań prorozwojowych jest poprawa warunków życia i dobrobytu społeczności, stąd istotne jest, by skutki inwestycji miały charakter długookresowy i trwały. Dlatego należy zabiegać o to, żeby firmy, które zostały przyciągnięte do naszego kraju, dokonały reinwestycji i zakorzeniły się w danym środowisku. To wymaga jednak bardzo dobrze określonych strategii rozwoju, począwszy od gminy, poprzez powiat, aż do szczebla wojewódzkiego czy nawet ogólnokrajowego.

Tymczasem, jak mówiła dalej prof. Godlewska-Majkowska, z badań prowadzonych w SGH w Warszawie od wielu lat wynika, że zazwyczaj nie ma istotnej komunikacji pomiędzy tymi szczeblami zarządzania.

RYNEK PRACY 4.0 – WSPÓLNY PANEL KPMG I SGH

Drugi dzień Forum przyniósł wspólny panel KPMG i SGH „Rynek pracy 4.0”, który poprowadził prof. Piotr Wachowiak. Dyskusja z udziałem Piotra Dziwoka (prezes Shell Polska), Jarosława Sobczyka (dyrektor personalny Jeronimo Martins), Jakuba Papierskiego (wiceprezes PKO BP) i Bartosza Ciołkowskiego (dyrektor generalny polskiego oddziału MasterCard Europe), która toczyła się wokół narastających trudności z utrzymaniem i zatrudnianiem pracowników, przeniosła się na obszar robotyzacji. Zdaniem prof. Agnieszki Chłoń-Domińczak, roboty nie muszą być zagrożeniem dla pracowników przy spadającej podaży pracy. Ponadto coraz większa rola maszyn spowoduje pojawienie się nowych miejsc pracy dla specjalistów. Jakub Papierski przyznał jednak, że proste i powtarzalne zadania w bankowości przejmują algorytmy, a Bartosz Ciołkowski podkreślał paradoks, że krótkookresowo brakuje pracowników, a w dłuższej perspektywie ich zadania przejmą automaty. Jan Karasek, partner w KPMG w Polsce, omówił niektóre wątki raportu firmy na temat wyzwań pracodawców rekrutujących specjalistów. Zwrócił uwagę m.in. na fakt, że polscy przedsiębiorcy innowacyjność często traktują jedynie deklaratoryjnie.

KONKURENCJA NA MIĘDZYNARODOWYM RYNKU UCZELNI

Ostatniego dnia Forum, podczas panelu „Kuszenie studenta”, prof. Krzysztof Kozłowski opowiadał o konkurencji na międzynarodowym rynku uczelni. Interesujące było także zderzenie perspektyw przedstawicieli dwóch krajów, które w niewielkim stopniu wymieniają między sobą studentów – Polski i Rosji reprezentowanej przez Irinę Degtariewą z Instytutu Spraw Światowych.

W panelach i spotkaniach brali udział także prof. Magdalena Kachniewska („Gospodarka obiegu zamkniętego”), prof. Zbigniew Krysiak („Europa Środkowa – zwornik kultur – chrześcijańskie fundamenty”) oraz dr Adam Czerniak („Usługi finansowe w cyfrowym świecie”).

„Wyzwania ekonomiczne dla Europy Środkowo-Wschodniej”

Raport ukazuje wybrane wyzwania ekonomiczne stojące przed Polską i innymi krajami Europy Środkowo-Wschodniej. Ekspert SGH analizują gospodarcze uwarunkowania rozwoju krajów regionu, perspektywy inwestorów oraz warunków do prowadzenia biznesu, w tym startupów, przyszłość gospodarki rolnej. Omawiają problemy rozwoju niskoemisyjnego, następstwa zmian demograficznych, uszczelniania systemów podatkowych oraz wyzwania społeczne.

Pełna wersja raportu SGH przygotowanego na Forum Ekonomiczne w Krynicy, dostępna na stronie: www.sgh.waw.pl/krynica2018.

FOT. ARCHIWUM SGH (STR. 32-33)

Żagle Biznesu SGH 2018

 KAMIL FLIG

PROMUJEMY LIDERÓW ODPOWIADAJĄCYCH NA WYZWANIA PRZYSZŁOŚCI.

Absolwenci Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie dzięki swoim umiejętnościom i wiedzy przekazanej przez uczelnię to naturalni kandydaci do pracy dla dużych przedsiębiorstw i korporacji. Fakt ten potwierdzają badania przeprowadzone przez Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii, według których odmienny pogląd przedstawia tylko 6% przedsiębiorstw z listy 200 największych według dziennika „Rzeczpospolita”. Kluczowym wyzwaniem stojącym dzisiaj przed społecznością SGH jest upowszechnienie podobnego wizerunku w obszarze przedsiębiorczości. Misją SGH jest przecież „kreowanie liderów odpowiadających na wyzwania przyszłości”. Uczelnia na co dzień robi wiele, by wypełnić ten cel i zbudować wizerunek przedsiębiorczej SGH.

Nowym wydarzeniem wspomagającym promocję przedsiębiorców związanych z SGH i realizację zawartego w misji uczelni postanowienia jest konkurs Żagle Biznesu SGH. Celem tego konkursu jest nagrodzenie przedsiębiorstw, które osiągają sukcesy gospodarcze, oraz identyfikacja i upowszechnianie dobrych praktyk. Głównym tematem tegorocznych Żagli Biznesu były inteligentne organizacje. Wśród firm zgłoszonych do konkursu znalazły się zarówno przedsiębiorstwa małe, jak i znaczących rozmiarów. Podstawowym kryterium była realizacja praktyk związanych z pozyskiwaniem, przetwarzaniem, kodyfikowaniem i transferem wiedzy. Weryfikacja finalistów i laureatów odbywała się na podstawie metody badawczej stworzonej przez prof. dr hab. Hannę Godlewską-Majkowską (prorektor SGH ds. współpracy z otoczeniem – przewodniczącą kapituły konkursowej). Na podstawie raportów badawczych, przygotowanych przez zespół pod kierunkiem dr. Alberta Tomaszewskiego, kapituła konkursu złożona z przedstawicieli władz akademickich oraz członków Klubu Partnerów SGH,

„*Żagle biznesu to nowa inicjatywa, promująca najlepsze praktyki przedsiębiorstw pochodzących z SGH. Jest kolejnym elementem budowy Przedsiębiorczej SGH.*”

—
prof. dr hab. Hanna Godlewska-Majkowską, przewodniczącą kapituły konkursowej

wyłoniła trzech laureatów. Poniżej zamieszczamy ich charakterystykę.

Kerris Group to historia sukcesu w niezwykle konkurencyjnej branży. Firma została założona jako startup w środowisku inkubatorów przedsiębiorczości przez Mikołaja Jakuba Szymańskiego – absolwenta SGH. Przesła drogę od projektu do samodzielnego podmiotu zatrudniającego dziesiątki osób. Chęć zbudowania innowacyjnej agencji gwarantującej kompleksową obsługę w zakresie digital oraz spójności przekazu doprowadziła zespół do przeprowadzenia ponad 300 projektów w 12 krajach. Spółka rozwija się dynamicznie, oferując marketignowy *full service*, realizując przy tym inicjatywy pozwalające jej stawać się coraz bardziej inteligentną. Agencja według rankingu Deloitte – Technology Fast

50 Central Europe 2017 została uznana za jedną z najszybciej rozwijających się grup technologicznych i marketingowych na polskim rynku.

Kolejny laureat to technologiczna perła. **Growbots** to platforma, która umożliwiła automatyzowanie procesu sprzedaży w firmach. Przedsiębiorstwu udało się zauważyć wzrost znaczenia rozwiązań opartych na machine learningu i sztucznej inteligencji. W obliczu ciągle wzrastającej ilości spływających danych rozwiązania analityczne wspomagające proces decyzyjny pozwalają osiągać znaczną przewagę konkurencyjną. O przełomowości technologii niech świadczy fakt, iż firma Growbots zakwalifikowała się do prestiżowego amerykańskiego programu akceleracyjnego 500 startups, nie mając jeszcze gotowego produktu. Inwestorzy uwierzyli w przyszłość platformy i zainwestowali w opracowanie gotowego produktu. Dziś główną funkcjonalnością oferowanego rozwiązania jest automatyzacja i optymalizacja działań mailingowych prowadzonych przez klientów. To jedna z najbardziej obiecujących polskich firm technologicznych. Zespół Growbots mierzy wysoko i dzięki zebranemu w kolejnych rundach finansowaniu chce się stać ważnym graczem na rynku amerykańskim.

Ostatnim laureatem jest **SmartWeb Media**. Sam pomysł na biznes wyniknął z chęci dzielenia się wiedzą. Jakub Bereziewicz, absolwent SGH, zamienił swoją pasję do nowych technologii w biznes. Chęć dzielenia się wiedzą doprowadziła Android.com.pl, portal należący do SmartWeb Media, do wyników na poziomie 1,5 mln unikalnych użytkowników miesięcznie. Android.com.pl stał się liczącym się medium w branży i współpracuje z czołową światową firmą technologiczną m.in. Huawei, LG czy T-Mobile. Dzięki zbudowanemu zespołowi ekspertów portalowi udaje się tworzyć wartościowe treści dotyczące nowych technologii i rynku urządzeń elektronicznych. SmartWeb Media to nie tylko portal informacyjny. Obecnie przedsiębiorstwo ma szerokie portfolio usług, które pozwalają zaspokoić potrzeby najbardziej wymagających klientów (od badania rynku poprzez tworzenie strategii marketingowych aż po ich wdrożenie).

Działalność prowadzona przez wyróżnione przedsiębiorstwa jest dla społeczności SGH powodem do dumy i potwierdzeniem tego, iż jej absolwenci tworzą projekty kreujące trendy i wytyczające swoim przykładem kierunek działania dla innych. Postaramy się więc w następnych numerach gazety SGH przybliżyć wyróżnione przez kapitułę firmy, dzieląc się z całą społecznością SGH historiami sukcesu naszych przedsiębiorców. 📄

KAMIL FLIG, Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii SGH

Żagle
Biznesu
SGH

LAUREACI
EDYCJI
2018

SmartWeb Media
Nagrodę odebrał Jakub Bereziewicz, prezes firmy SmartWeb Media.

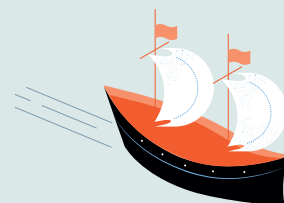
Growbots
Nagrodę odebrał Grzegorz Pietruszyński, założyciel firmy Growbots.

KERRIS Group
Nagrodę odebrał Mikołaj Szymański, prezes firmy KERRIS Group.

FINALIŚCI EDYCJI 2018

- EWL S.A.
- Eyzee S.A.
- KatalogMarzeń.pl Joanna Zubik-Borucka, Tomasz Zubik s.c.
- KDK Sp. z o.o.
- M8 Production House Sp. z o.o.
- Mobile Reality Sp. z o.o.
- Rascal Sp. z o.o.
- Rentier Analytics Sp. z o.o.
- Wnętrza 3D Sp. z o.o.

Gospodarka II Rzeczypospolitej – wyzwania i bariery

 WOJCIECH MORAWSKI

SUKCESY II RZECZYPOSPOLITEJ BYŁY
ODPOWIEDZIĄ NA **WYZWANIA**
RADYKALNIE RÓŻNE OD TYCH,
PRZED KTÓRYMI STOIMY OBECNIE.

PROF. DR. HAB.
Wojciech Morawski,
działacz Kolegium
Ekonomiczno-Społecznego,
kierownik Katedry Historii
Gospodarczej i Społecznej
SGH

Dwudziestolecie niepodległości przypadło, z punktu widzenia światowej koniunktury gospodarczej na czas trudny. Wielka wojna pozostawiła po sobie ogromną nierównowagę finansową w skali całego świata. Długi wojenne państw ententy wobec Stanów Zjednoczonych z jednej strony, a ogromne reparacje wojenne nałożone na pokonanych z drugiej były tak przytłaczające, że niemożliwe stało się przywrócenie normalnych, równoważonych relacji handlowych. Dlatego podejmowane w latach 20. XX w. próby powrotu do „normalnej”, czyli przedwojennej polityki gospodarczej, opartej na zasadach liberalizmu gospodarczego, złotej waluty i względnej łatwości przekraczania granic przez towary, ludzi i kapitał nie tylko nie zakończyły się sukcesem, ale też doprowadziły do najgłębszego w dziejach gospodarki rynkowej kryzysu lat 30. Kryzys udało się po kilku latach przezwyciężyć, ale dokonało się to kosztem dalszego upadku wymiany międzynarodowej i zasklepiania się poszczególnych gospodarek narodowych we własnych, dążących do samowystarczalności systemach. W sumie na dwadzieścia lat niepodległości przypadało najwyżej kilka (1926–1929 i 1936–1939) lat dobrej koniunktury. Z takimi okolicznościami zewnętrznymi przychodziło się mierzyć gospodarce II RP, a entuzjazm związany z „radością z odzyskanego podwórka” tylko częściowo łagodził sytuację. Przyjrzyjmy się zatem kolejno wielkim wyzwaniom, którym musiała sprostać gospodarka polska, zagrożeniom, w obliczu których stała, wreszcie mitowi, który po sobie pozostawiła.

WYZWANIE PIERWSZE – UNIFIKACJA

Scalenie kraju po ponad stuletnich zaborach przyniosło wiele związanych z tym problemów. Niektóre z nich były proste, np. w Galicji obowiązywał lewostronny ruch pociągów, w pozostałych zaborach

prawostronny. Tego typu różnice były łatwe do usunięcia, choć wymagały przeróbek infrastruktury. Bardziej skomplikowanym wyzwaniem była np. unifikacja walutowa. Przeprowadzenie jej w sposób dyskryminujący którąś z dzielnic mogło podsyć i tak silne separatyzmy. Znacznie trudniejsze było ujednolicenie zasad prawnych regulujących kwestie gospodarcze i socjalne. Tylko w niektórych dziedzinach proces ten doprowadzono do pomyślnego końca. System podatkowy pozostał zróżnicowany do schyłku dwudziestolecia międzywojennego. Co stało na przeszkodzie unifikacji prawnej? Jeśli nie miała ona w którejś z dzielnic wywołać frustracji, to nikt nie powinien stracić już posiadanych uprawnień. A to oznaczało, że powinna obowiązywać swoista „klauzula najwyższego uprzywilejowania”. Wszystkie lokalne najkorzystniejsze dla społeczeństwa rozwiązania powinny być rozszerzone na cały kraj. Polski na tego typu unifikację po prostu nie było stać. Zwłaszcza upowszechnienie w całym kraju niemieckich standardów w dziedzinie praw socjalnych byłoby posunięciem ponad stan. Jeszcze trudniejsza była realna unifikacja gospodarcza. Świetnie rozwinięte rolnictwo zaboru pruskiego zostało odcięte od tradycyjnych rynków zbytu i wystawione na konkurencję gorszej jakości, ale znacznie tańszej produkcji z obu pozostałych zaborów. Trzeba było znaleźć nowe rynki zbytu dla śląskiego węgla i galicyjskiej ropy. Potężny przemysł włókienniczy zaboru rosyjskiego utracił tradycyjne rynki zbytu na wschodzie. Procesy dostosowawcze w tej sferze za sprawą mechanizmów rynkowych toczyły się swoim trybem, ale były bolesne.

WYZWANIE DRUGIE – STABILIZACJA MAKROEKONOMICZNA

Podczas I wojny światowej we wszystkich państwach wzrósł obieg pieniężny. Inflacyjne skutki wojny ujawniły się w pełni po jej zakończeniu, kiedy zniesiono wojenną kontrolę cen i system

„II Rzeczpospolita upadła po dwudziestu latach istnienia. (...) pewne jej słabości i zagrożenia z nich wynikające nie zdążyły się ujawnić w całej pełni.

kartkowy. Przez wszystkie kraje Europy przeszła fala inflacji. W nielicznych, do których należała również Polska, inflacja doszła do fazy hiperinflacji. W tej grupie znalazły się państwa, które przegrały wojnę: Niemcy, Austria i Węgry. O przynależności Polski do tej grupy zdecydowała wojna 1920 r., kiedy to wydatki wojskowe zostały, całkiem słusznie, uwolnione od wszelkiej kontroli. Polska weszła w fazę hiperinflacji w drugiej połowie 1923 r. W grudniu tego roku objął władzę rząd Władysława Grabskiego, który przeprowadził zasadnicze reformy. Reformy zakończyły się sukcesem, ale kryzys postabilizacyjny dał o sobie znać. Zdołano go jednak opanować. W lutym 1926 r. powróciła dobra koniunktura a złoty, po drugiej stabilizacji w 1927 r. stał się jedną z najmocniejszych walut europejskich.

Kiedy wybuchł wielki kryzys, rząd polski próbował początkowo go „przeczekać”. Było to zgodne z dziewiętnastowiecznymi liberalnymi koncepcjami. Tym razem jednak nie przyniosło to pożądanego efektu. Konserwatyzm polskiej polityki gospodarczej znalazł wyraz również w przynależności do złotego bloku – ugrupowania krajów, które mimo kryzysu nie dewaluowały swoich walut i nie zawieszały wymienialności na złoto. Blok, któremu przewodziła Francja, okazał się jednak drogą donikąd i rozpadł się w 1936 r. Również wtedy Polska nie zdecydowała się na dewaluację. Wprowadziła tylko reglamentację dewizową, czyli nakaz odsprzedażania Bankowi Polskiemu zagranicznych środków płatniczych. Polityka gospodarcza Polski pozostała zatem bardzo zachowawcza i konserwatywna. Determinowane to było jednak nie tylko troską o stabilność makroekonomiczną, ale też następnym wielkim wyzwaniem, przed którym staliśmy – kapitalizacją.

WYZWANIE TRZECIE – KAPITALIZACJA

W 1914 r. polskie sfery gospodarcze dysponowały dość znaczącymi zasobami kapitału prywatnego. Szczególnie dotyczyło to zaboru rosyjskiego, który przez całe dziesięciolecie był najbardziej uprzemysłowioną częścią imperium rosyjskiego. Podczas wojny zasoby te uległy redukcji. Ważną rolę odegrało odcięcie Królestwa Polskiego od Rosji linią frontu w 1915 r. Powojenna inflacja dopełniła dzieła. W połowie lat 20. Polska była krajem огоłoconym z kapitałów, a polskie firmy prywatne były cieniem swej dawnej świetności.

W tej sytuacji najważniejszym zadaniem po osiągnięciu stabilizacji stała się odbudowa kapitału krajowego. W drugiej połowie lat 20. rozwiązanie widziano w ściągnięciu kapitałów zagranicznych. Koniunktura światowa zdawała się sprzyjać takim planom. Reformy Władysława Grabskiego czyniły z Polski kraj otwarty na obcy kapitał, przy tym kraj solidny i gwarantujący poczucie bezpieczeństwa. Udział kapitału zagranicznego w całości kapitałów polskich spółek akcyjnych stopniowo wzrastał: z 21% w 1927 r. do 33% w 1929 r.

Wielki kryzys ujawnił jednak wady takiego rozwiązania. Kapitał zagraniczny albo wycofywał się z Polski, albo wykorzystywał swoją pozycję w ten sposób, że zamykał kontrolowane przez siebie zakłady w Polsce po to, by zmniejszyć konkurencję dla produkcji w krajach macierzystych. Natomiast państwo, ratując zagrożone firmy, stawało się ich właścicielem. W ten sposób wokół Banku Gospodarstwa Krajowego rósł potężny sektor państwowy, a rola kapitału państwowego powiększała się – druga połowa lat 30. przebiegała już pod znakiem jego dominacji. Większość inwestycji w Centralnym Okręgu Przemysłowym (COP) stanowiły inwestycje państwowe. Etatyzacja gospodarki nie wynikała z przyczyn ideologicznych, lecz z czysto praktycznych. Innego kapitału poza państwowym po prostu nie było.

W latach 30. władze zdawały sobie sprawę z tego, że znaczne środki są zgromadzone w rękach zwykłych ludzi i tezauryzowane, czyli trzymane na „czarną godzinę”. Wielu ludzi trzymało ukryte złote carskie monety, tzw. świnki. W Amsterdamie uruchomiono nawet produkcję „świnek” specjalnie na rynek polski. Wydobycie tych zasobów i włączenie ich w obieg życia gospodarczego było jednym z najważniejszych zadań polityki gospodarczej. To z kolei wymagało przekonania opinii publicznej, że państwo jest stabilne, a złoty pozostanie mocną walutą. Właśnie to było jedną z przesłanek konserwatywnej polityki monetarnej.

WYZWANIE CZWARTE – MODERNIZACJA

Modernizacja gospodarki pojmowana była jako uprzemysłowienie kraju i zmniejszenie dystansu wobec krajów wysoko rozwiniętych. Taki cel był dość szeroko aprobowany. „Szeroko” nie oznaczało jednak „powszechnie”. Byli zwolennicy innej opcji. Silnemu lobby rolniczemu marzył

„Nie wydaje się (...) rozsądne stawianie dziś za wzór do naśladowania takich osiągnięć, jak budowa COP i Gdyni.

się powrót do roli Polski jako spichlerza Europy. Za takimi pomysłami początkowo stały głównie środowiska ziemiańskie, ale z czasem też coraz bardziej popularni w kręgach ruchu ludowego zwolennicy agrarizmu. Do zasadniczej próby sił między zwolennikami industrializacji i agraryzacji kraju doszło w 1927 r. Podczas przygotowań do europejskiej konferencji ekonomicznej w Genewie zarysowała się wyraźnie różnica poglądów. Rząd polski, przede wszystkim za sprawą ministra przemysłu i handlu Eugeniusza Kwiatkowskiego, opowiedział się za opcją przemysłową. W drugiej połowie lat 20. intensywnie rozbudowywano Gdynię, podjęto budowę linii kolejowej Śląsk – Gdynia, zbudowano Zakłady Azotowe w Mościskach (dziś dzielnica Tarnowa). Na następną dekadę przypadła budowa COP. Z punktu widzenia potrzeb obronności COP okazał się przedsięwzięciem spóźnionym. W obliczu blitzkriegu przekonanie o jego bezpiecznej lokalizacji było naiwne. Z punktu widzenia korzyści społecznych również nie nastąpił przełom. Wielkie zakłady wchłonęły ok. 50 tys. pracowników, mniejsze wraz z usługami mniej więcej drugie tyle. COP odegrał jednak ogromną rolę propagandową, porównywalną jedynie z funkcją, jaką w poprzedniej dekadzie pełniła budowa Gdyni.

ZAGROŻENIE – SPÓJNOŚĆ SPOŁECZNA I NARODOWOŚCIOWA

II Rzeczpospolita upadła po dwudziestu latach istnienia. W tej sytuacji pewne jej słabości i zagrożenia z nich wynikające nie zdążyły się ujawnić w całej pełni. Dziś jednak, próbując dokonać bilansu epoki, powinniśmy o nich pamiętać. Słabości te tkwiły przede wszystkim w sferze spójności społecznej i narodowościowej.

Spójność społeczną można było osiągnąć, podnosząc poziom zamożności, otwierając kanały awansu społecznego i tworząc realne zaplecze dla konstytucyjnej zasady równości. Trochę na tym polu zrobiono. Szczególnie warto pamiętać o wysiłkach na rzecz upowszechnienia edukacji i ograniczenia analfabetyzmu. Było to jednak niewiele w stosunku do potrzeb. Przez całe dwudziestolecie utrzymywały się szerokie obszary biedy, a szanse wyrwania się z niej były często iluzoryczne. Najatrakcyjniejszą opcją pozostawała emigracja. Kiepska koniunktura i brak

kapitału nie pozwalały na uruchomienie mobilności społecznej, a dość powszechne określanie dobrych czasów formułą „jak za cara” było surową recenzją bieżącej sytuacji. Posunięciem, które mogło zmienić sytuację i którego wykonanie leżało w granicach możliwości władz polskich, byłaby reforma rolna. W tej sprawie jednak polskie władze zachowywały się bardzo powściągliwie. O ostrożności władz w tej dziedzinie decydowały obawy przed brakiem spójności w innej sferze – narodowościowej. Kluczową rolę odegrała obawa przed skurczeniem się polskiego stanu posiadania na Kresach. W ten sposób brak spójności narodowościowej przekładał się na niemoc w dziedzinie przewyciężenia braku spójności społecznej.

Warto jeszcze poświęcić parę słów sprawom narodowościowym: II Rzeczpospolita była państwem wielonarodowym, które jednak nie zdecydowało się na ustrój federacyjny, ale dążyło, w mniej lub bardziej zawołowany sposób, do asymilacji mniejszości. Z perspektywy czasu taki cel należy uznać za całkowicie nierealny. Pamiętajmy też, że zarówno Niemcy, jak i Ukraińcy znaleźli się w obrębie państwa polskiego po przegranych przez siebie wojnach i traktowali ten stan rzeczy w najlepszym razie jako przejściowy.

MIT I JEGO WCIELENIA

II Rzeczpospolita miała swoje słabości i grzechy na sumieniu. Ale ostatecznie bohatersko padła, występując w słusznej sprawie. A potem przez długi czas była oczerniana przez władze PRL, których legitymacja do przewodzenia narodowi, a zwłaszcza ferowania wyroków moralnych była wątpliwej jakości. Taka sytuacja nie sprzyjała rzetelnym rozliczeniom z przeszłością. Wręcz przeciwnie: sprzyjała idealizacji i utrwalala mit, który u schyłku PRL stał się dominujący.

Mit ten częściowo znajduje pokrycie w rzeczywistości. W stosunkowo krótkim czasie przezwyciężono poważne problemy, dokonano znaczącego kroku na drodze modernizacji, w warunkach niesprzyjającej koniunktury stworzono przyczółki nowoczesności. Jednak wyobrażenie o Polsce międzywojennej jako o kraju, który szedł ku świetlanej przyszłości i tylko wybuch wojny przekreślił te nadzieje, jest naiwne. Skala napięć narodowościowych była tak duża, że nawet znaczna szybsza modernizacja nie zdołałaby ich zneutralizować.

Nie wydaje się też rozsądne stawianie dziś za wzór do naśladowania takich osiągnięć, jak budowa COP i Gdyni. Sukcesy te były odpowiedzią na wyzwania radykalnie różne od tych, przed którymi stoimy obecnie. Polityka gospodarcza nie powinna być zakładnikiem infantylizmu grup rekonstrukcyjnych. ■

PROF. DR HAB. WOJCIECH MORAWSKI, dziekan Kolegium Ekonomiczno-Społecznego SGH

Polityka monetarna Eugeniusza Kwiatkowskiego

👉 JAKUB SKIBA

STULECIE NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI
JEST DOBRĄ OKAZJĄ DO PRZYPOMNIENIA
DOKONAŃ NASZYCH POPRZEDNIKÓW.

Stulecie niepodległości Polski jest dobrą okazją do przypomnienia dokonań naszych poprzedników w dziedzinach nie tylko związanych z polityką czy czynem militarnym, ale także w zakresie gospodarki i finansów. Wśród nich szczególnie wyróżniającą się postacią jest oczywiście Eugeniusz Kwiatkowski. Jego dokonania jako działacza gospodarczego i twórcy Gdyni oraz Centralnego Okręgu Przemysłowego są szeroko znane i doceniane. Warto jednak ukazać także osiągnięcia tego wybitnego męża stanu w dziedzinie polityki monetarnej, którą miał okazję kształtować nieomal autorsko w okresie sprawowania przez siebie funkcji wicepremiera i ministra skarbu w latach 1935–1939. Wszakże to dzięki tej polityce zdołał zgromadzić środki umożliwiające realizację w tak krótkim czasie potężnych państwowych przedsięwzięć inwestycyjnych. [...]

Poglądy Kwiatkowskiego na kwestie polityki pieniężnej i walutowej były podporządkowane wizji proinwestycyjnej, etatystycznej polityki gospodarczej, jaką prowadził. Bliski współpracownik Kwiatkowskiego Janusz Rakowski określił je jako zbliżone do wyrażnie keynesowskich już też niemieckiego ekonomisty H. Richtera-Altshaffera na temat zasadniczej roli inwestycji publicznych w procesie wychodzenia z kryzysu gospodarczego.

Chodziło tutaj zwłaszcza o przezwyciężenie społecznej skłonności do wstrzymywania się z konsumpcją i inwestycjami, powodującej w rezultacie ugruntowywanie się deflacji i pogłębianie dekonunktury. Jednakże finansowanie inwestycji państwowych w Polsce w drodze wzmoczonej ekspansji pieniężnej nie mogło wchodzić w grę, [...] jedynym rozwiązaniem wydawało się utrzymywanie stałej wartości pieniądza, by w ten sposób zachęcić do gromadzenia w instytucjach finansowych oszczędności, które mogły być pozyskiwane przez państwo w drodze odpowiedniego zwiększenia wewnętrznego długu publicznego. [...]

Polityka monetarna prowadzona pod kierownictwem Eugeniusza Kwiatkowskiego przez podległe mu służby Ministerstwa Skarbu oraz przez Bank Polski polegała na stosowaniu w większości tradycyjnych technik oraz była – przynajmniej początkowo – w znacznie większym stopniu wymuszona reakcją na zaistniałą sytuację w zakresie obrotów płatniczych niż wyrazem przemyślanej koncepcji gospodarczej. W późniejszym okresie realizowano ją jednak w duchu umiarkowanej etatystycznym z pragmatyzmem i rozsądkiem, zgodnie z potrzebami polskiej gospodarki, i okazała się zasadniczo skuteczna. Ponieważ w warunkach reglamentacji dewizowej opierała się ona na mechanicznym zarządzaniu obrotami płatniczymi, można ją uznać za formę pośredniego manipulowania pieniądzem. W tym sensie stanowiła kolejny etap odchodzenia od automatyzmu standardu złota, którego jedynym elementem pozostało już tylko utrzymanie parytetowego kursu złotego, jeżeli nie liczyć właściwie już tylko formalnego obowiązku stosowania statutowego limitu pokrycia. Utrzymanie parytetu sprzyjało skłonności społeczeństwa do oszczędzania przejawiającego się w stałym przyroście wkładów i depozytów w instytucjach polskiego systemu finansowego, osiągałym poziom ok. 1 mld zł pomiędzy 1936 a 1939 r. [...] Restrykcje reglamentacji dewizowej uniemożliwiały jednocześnie nieuregulowany odpływ kapitałów i tezauryzację w złocie i obcych walutach, które uszczuplały poprzednio rezerwy kruszcowo-dewizowe i wywierały nacisk deprecyjny na złotego, a ponadto pozbawiały gospodarke środków niezbędnych na cele inwestycyjne. Podaż pieniądza mierzona różnymi agregatami, po wyeliminowaniu zjawisk wynikających z napięć na rynku walutowym występujących pod wpływem sytuacji międzynarodowej, takich jak paniczne wycofywanie wkładów czy też tezauryzacja, wydaje się w ujęciu całego okresu odpowiednio skorelowana z tempem rozwoju gospodarczego (reprezentowanym przez wzrost produkcji przemysłowej). W świetle tych wszystkich faktów z całą pewnością polska polityka pieniężna i walutowa lat 1936–1939, prowadzona pod kierownictwem Eugeniusza Kwiatkowskiego, zasługuje na dużo większą uwagę, niż to dotychczas się działo. 📖

gazetaSGHplus

Artykuł stanowi skrót wykładu pt. *Polityka monetarna Eugeniusza Kwiatkowskiego w latach 1935–1939* wygłoszonego przez dr. **Jakuba Skibę** 3 października 2018 r. podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Cały wykład dostępny na stronie: www.sgh.waw.pl/gazeta.

Opracowanie skrótu wykładu: redakcja.

Dwa ćwierćwiecza

ANDRZEJ ZAWISTOWSKI

HISTORIA WYDZIAŁU I KOLEGIUM EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO SGH.

50

WYDZIAŁ I KOLEGIUM
EKONOMICZNO-SPOŁECZNE
1968 - 2018

Na historię Kolegium Ekonomiczno-Społecznego składają się ćwierćwiecza dwóch jednostek organizacyjnych. Kolegium Ekonomiczno-Społeczne Szkoły Głównej Handlowej dziedziczy wprost tradycję Wydziału Ekonomiczno-Społecznego Szkoły Głównej Planowania i Statystyki.

Wydział Ekonomiczno-Społeczny powstał na mocy zarządzenia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z 30 marca 1968 r. Moment był fatalny – władza rozprawiała z „syjonizmem” i „rewizjonizmem”, nasilała się antyinteligenska nagonka, przeprowadzano czystki personalne. Na uczelniach likwidowano wydziały, kierunki, relegowano całe roczniki. Jednak powołanie wzmiankowanego wydziału nie miało nic wspólnego z wydarzeniami marca 1968 r. Jeżeli bowiem szukać źródeł tej jednostki, należy się cofnąć do innej, przełomowej dla powojennej Polski daty, czyli 1956 r.

Starania o powołanie wydziału o profilu ekonomiczno-społecznym rozpoczęły się

właśnie w czasie postalinowskiej odwilży. Związane to było z reaktywowaniem w SGPiS działalności przedwojennego Instytutu Gospodarstwa Społecznego. Finałem tych starań były decyzje Senatu SGPiS powzięte w czerwcu 1967 r. Pozostało jedynie czekać na ministerialne zarządzenie, które usankcjonuje nową strukturę organizacyjną.

Wydarzenia kolejnych miesięcy sprawiły jednak, że zmiany na SGPiS wpisano w fatalny kontekst czystek na innych uczelniach. Pomimo że powołanie wydziału nie było wprost związane z marcowymi czystkami, represje nie ominęły tej jednostki. Decyzje personalne zapadały jednak na szczeblu uczelni, a próby interwencji w obronie pracowników ze strony władz Wydziału nie miały szans powodzenia.

Po raz pierwszy Rada Wydziału zebrała się 10 maja 1968 r. Liczyła wówczas szesnastu samodzielnych pracowników naukowych, w tym pięciu profesorów. Na samym początku w ramach jednostki funkcjonowało dziewięć katedr oraz IGS. Początkowo siedziba Wydziału znajdowała się w gmachu „G”, a w 1973 r. przeniósł się on do uzyskanego przez SGPiS budynku przy ulicy Wiśniowej 41.

Po burzliwych okolicznościach związanych z powstaniem Wydziału nadszedł czas zwykłej pracy. Przez 25 lat pracą jednostki kierowało dziewięcioro dziekanów. Byli to profesorowie: Antoni Rajkiewicz, Witold Sierpiński, Zygmunt Bosiakowski, Mieczysław Nasiłowski, Leszek Gilejko, Janusz Kaliński, Adam Kurzynowski, Alicja Sajkiewicz i ponownie Janusz Kaliński. Współpracowało z nimi 34 prodziekanów.

FOT. M. SIELEWICZ

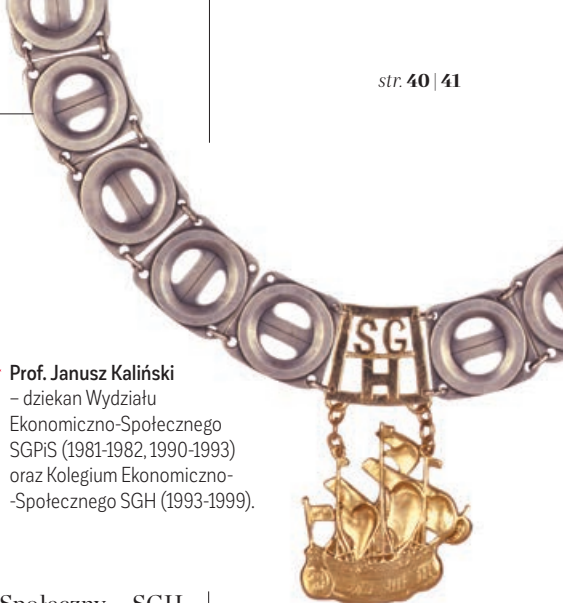

➤ **Prof. Antoni Rajkiewicz**
– pierwszy dziekan
Wydziału Ekonomiczno-
Społecznego SGPiS
(1968-1969).

FOT. M. GORSKI

➤ **Prof. Janusz Kaliński**
– dziekan Wydziału
Ekonomiczno-Społecznego
SGPiS (1981-1982, 1990-1993)
oraz Kolegium Ekonomiczno-
Społecznego SGH (1993-1999).

FOT. ARCHIWUM SGH

➤ Łańcuch dziekański
Kolegium Ekonomiczno-
Społeczne SGH.

„Piąty wydział” SGPiS, jak przez lata nazywano Wydział Ekonomiczno-Społeczny, łączył w sobie dwie funkcje: dydaktyczne i naukowe. Studiowało tu ok. 15 proc. studentów uczelni. Badania naukowe pracowników wydziału podążały w trzech zasadniczych kierunkach: *stricte* ekonomicznym, społeczno-ekonomicznym oraz luźniej związanym z tematyką ekonomiczną – politologią, socjologią czy filozofią. Dość szybko, bo już w 1969 r., Wydział otrzymał prawo nadawania stopnia doktora nauk ekonomicznych, a pierwsze kolokwium habilitacyjne odbyło się tu w październiku 1973 r.

Przez następne lata Wydział Ekonomiczno-Społeczny przechodził przez kolejne etapy zmian – także strukturalnych. Najpoważniejsze z nich nastąpiły na początku lat 90. Były one skutkiem przełomu politycznego oraz przemian organizacyjnych na uczelni. Jednym z symboli ówczesnych zmian był powrót do historycznej nazwy uczelni – Szkoła Główna Handlowa.

Program reformy uczelni doprowadził do głębszej przebudowy jej struktury. Studenci kształcili się w ramach Studium Podstawowego i Dyplomowego, a nie jak dotychczas w ramach wydziałów. Wydziały odziedziczone po SGPiS miały całkowicie zniknąć, a ich miejsce miały zająć kolegia skupiające pracowników naukowych.

Większość jednostek dotychczas związanych z Wydziałem Ekonomiczno-Społecznym zgłosiło chęć powołania Kolegium Socjo-Ekonomicznego. W praktyce oznaczało to jedynie zmianę szyldu. Władze rektorskie odrzuciły ten pomysł i wysunęły własną propozycję struktury kolegialnej. Według niej Kolegium Nauk Społecznych (bo tak miała brzmieć oficjalna nazwa nowej struktury) miało się składać z dwunastu jednostek, stając się największym kolegium w całej SGH. Jednak również ten projekt nie spotkał się z powszechną akceptacją. Po wielu dyskusjach w końcu maja 1992 r. Senat SGH zaaprobował ostateczną strukturę kolegialną uczelni. W jej myśl Kolegium Ekonomiczno-Społeczne skupiało dziewięć katedr i dwa instytuty. Ostateczną nazwę Kolegium zawdzięcza interwencji na wspomnianym posiedzeniu Senatu SGH prof. Janusza Kalińskiego – nazwa Kolegium bezpośrednio nawiązywała do tradycji wydziału.

Wydział Ekonomiczno-Społeczny SGH przestał oficjalnie istnieć 14 lutego 1993 r., a w dniu następnym rozpoczęło działalność Kolegium Ekonomiczno-Społeczne SGH. Pierwsze posiedzenie Rady Naukowej KES odbyło się 11 marca 1993 r., a 1 września 1993 r. stanowisko dziekana KES objął prof. Janusz Kaliński, dotychczasowy dziekan wydziału. Tę funkcję sprawował on przez dwie kadencje. Oprócz niego w ćwierćwieczu funkcjonowania KES dziekanami byli profesorowie: Joachim Osiński (cztery kadencje), Katarzyna Żukrowska i wybrany w 2016 r. Wojciech Morawski.

Po przeniesieniu organizacji kształcenia studentów na poziom uczelni KES stało się przede wszystkim jednostką skupiającą pracowników i koordynującą ich badania naukowe. Oczywiście jego pracownicy prowadzili zajęcia na wszystkich poziomach kształcenia. Prawo do doktoryzowania w zakresie nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia KES otrzymał już w 1993 r. Miarą rozwoju Kolegium było pozyskanie kolejnych uprawnień – w zakresie nauk ekonomicznych w dyscyplinie finanse przyznano je w 2012 r. Rok później KES otrzymał uprawnienia w zakresie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce publicznej. Uprawnienia w zakresie prowadzenia postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia KES uzyskał równolegle z prawami do doktoryzowania (1993 r.), natomiast w dyscyplinie finanse otrzymał je w końcu 2016 r.

W 1993 r. KES stworzyło 11 jednostek organizacyjnych. U progu jubileuszu w Kolegium istniało pięć instytutów oraz dziewięć katedr. Z pierwotnego składu jednostek funkcjonujących w ramach Wydziału Ekonomiczno-Społecznego w 1968 r. przy swojej nazwie pozostała tylko jedna – IGS.

Nie ulega wątpliwości, że KES stanowi bezpośrednią kontynuację zlikwidowanego w 1993 r. wydziału. Dziedziczy po nim nie tylko zasadniczą część nazwy, ale także tradycję kształcenia ekonomicznego nasyconego treściami społecznymi i humanistycznymi. 📖

DR ANDRZEJ ZAWISTOWSKI, Katedra Historii Gospodarczej i Społecznej, Kolegium Ekonomiczno-Społeczne SGH

Szczegółowa relacja z wydarzeń związanych z jubileuszem dostępna jest na stronie Kolegium Ekonomiczno-Społecznego: kolegia.sgh.waw.pl/pl/KES/50-lecie.

FOT. ARCHIWUM KES

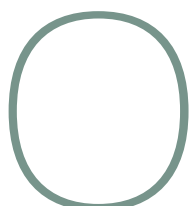
Polska po 2015 roku – gospodarka, społeczeństwo

 BENEDYKT OPĄŁKA

KONFERENCJA Z OKAZJI JUBILEUSZU
**50-LECIA WYDZIAŁU I KOLEGIUM
EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO SZKOŁY
GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE.**

50

WYDZIAŁ I KOLEGIUM
EKONOMICZNO-SPOŁECZNE
1968 - 2018

Obchody 50-lecia Wydziału i Kolegium Ekonomiczno-Społecznego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie trwały trzy dni. Na początek 23 maja 2018 r. odbyło się uroczyste posiedzenie Rady KES z udziałem władz rektorskich SGH, przedstawicieli władz dziekańskich kolegiów, pracowników SGH i zaproszonych gości. Podczas uroczystości wręczono nagrody Marszałka Województwa Mazowieckiego dla KES, Katedry Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego i indywidualnie dla prof. dr. hab. Jacka Szlachty. Prezes Polskiego Towarzystwa Historii Gospodarczej Paweł Grata wręczył Nagrodę im. Franciszka Buja dr. Jerzemu Łazorowi.

Merytoryczny charakter miała konferencja naukowa pt. „Polska po 2015 roku – gospodarka, społeczeństwo” zorganizowana w Sierpcu 24–25 maja 2018 r. Otwierając obrady, dziekan KES, prof. dr. hab. Wojciech Morawski nawiązał do tematyki konferencji dotyczącej określenia trendów rozwoju Polski w przyszłości, co jest zagadnieniem wymagającym podejścia interdyscyplinarnego. Badania prowadzone w KES na pograniczu nauk ekonomicznych i społecznych mogą tu być wyjątkowo przydatne.

Obrady przebiegały w czterech panelach. Moderatorem pierwszego, poświęconego zagadnieniom polityki ekonomicznej, był dr hab. Jacek Luszniwicz, prof. SGH. Najważniejsze w dyskusji było pytanie, jakie decyzje lub zjawiska

✦ Na zdjęciu, od prawej: prof. dr hab. Wojciech Morawski, dziekan KES SGH; prof. dr hab. Robert Ciborowski, rektor Uniwersytetu w Białymstoku (UwB); dr Marian Zalesko, Katedra Skarbowości UwB.

zauważalne po 2015 r. wskazywałyby na zmianę paradygmatu polityki gospodarczej realizowanej w Polsce od 1989 r. Uczestnikami panelu byli: dr hab. Robert Ciborowski, prof. Uniwersytetu w Białymstoku, oraz przedstawiciele KES: prof. dr hab. Wojciech Morawski, prof. dr hab. Andrzej Zybała, dr Joanna Marczakowska-Proczka i mgr Adam Rogoda. W wystąpieniach wskazywano na szanse i zagrożenia związane z poszukiwaniem własnej drogi rozwoju gospodarczego, jak też z wykorzystywaniem wzorców rozwoju wobec aktualnych zjawisk regulacji gospodarki, stosowanego modelu rządzenia w państwie oraz kierunków wydatków z budżetu państwa w Polsce, w tym np. związanych z celami polityki naukowej.

FOT. ARCHIWUM SGH/MACEJ GORSKI

✦ Na zdjęciu, od prawej: dyrektor Krzysztof Mączewski, Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego, prof. dr hab. Jacek Szlachta, Katedra Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego KES SGH.

Drugi panel moderowała dr hab. Agnieszka Alińska, prof. SGH, wskazując jako temat dyskusji zagadnienia zrównoważonych finansów w różnych aspektach rozwoju. Uczestnikami panelu byli: dr hab. Grażyna Ancyparowicz z Rady Polityki Pieniężnej, dr hab. Marzanna Poniatowicz z Uniwersytetu w Białymstoku oraz przedstawiciele KES: dr hab. Dominik Gajewski, prof. SGH, dr hab. Krzysztof Jarosiński, prof. SGH, dr Benedykt Opalka, dr Łukasz Gębski i dr Dariusz Malinowski. W dyskusji przedstawiono obserwacje związane z równowagą finansową, deficytem budżetowym i długiem publicznym w Polsce oraz wyzwania dotyczące regulacji rynków finansowych, systemu podatkowego i szkodliwej konkurencji podatkowej. Dyskutowano też o współdziałaniu sektora publicznego i prywatnego, roli banków i funduszy inwestycyjnych w osiąganiu celów publicznych wobec zróżnicowań rozwojowych i osłabiania samodzielności finansowej samorządu terytorialnego w Polsce.

Trzeci panel, moderowany przez prof. dr hab. Juliusza Gardawskiego, dotyczył problemów społecznych. Uczestnikami byli dr hab. Paweł Grata, prof. Uniwersytetu Rzeszowskiego, oraz przedstawiciele KES: prof. dr hab. Piotr Błędowski, dr hab. Maciej Cesarski, prof. SGH, dr hab. Elżbieta Firlić, prof. SGH, dr hab. Grzegorz Szulczewski, prof. SGH, i prof. dr hab. Tadeusz Szumlicz. W dyskusji wskazano problemy kształtowania funkcji państwa w rozwoju społeczno-gospodarczym, zjawiska etatyzmu i zmian własności państwowej w gospodarce, problemy wydolności systemu emerytalnego oraz rozwoju przestrzeni zamieszkania. Wypowiedzi dotyczyły też zagrożeń spójności społecznej w Polsce związanych z rozproszeniem kierunków polityki społecznej oraz narastaniem konfliktów społecznych wpływających na postrzeganie patriotyzmu i wspólnoty.

Czwarty panel, moderowany przez prof. dr hab. Katarzynę Żukrowską, dotyczył wspólnych problemów gospodarki. W dyskusji uczestniczyli: dr hab. Sławomir Kamosiński, prof. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, dr Mieczysław Groszek z Fundacji Polska Bezgotówkowa oraz przedstawiciele KES: prof. dr hab. Jacek Szlachta, dr Małgorzata Grącik-Zajackowska i dr Radosław Malik. W wystąpieniach zaprezentowano obserwacje dotyczące międzynarodowych uwarunkowań i scenariuszy rozwoju Polski na tle relacji z innymi państwami UE, w wymiarze m.in. przyszłego finansowania polityki spójności z budżetu UE oraz zaangażowania Polski we współpracę rozwojową. Dyskusja objęła również rolę innowacji w gospodarce na przykładzie branży finansowej, globalne uwarunkowania rynków pracy, przyszłych form pracy oraz kształtowanie marki Polski w międzynarodowych powiązaniach gospodarczych.

Podsumowując konferencję, dziekan KES, prof. dr hab. Wojciech Morawski zauważył, że zaprezentowane zagadnienia wskazują na występowanie w Polsce zjawisk kryzysowych dotyczących nie tyle problemów ściśle ekonomicznych, ile kryzysu polityk publicznych, kryzysu świadomości i spójności społecznej. Polska, aspirując do grupy państw wysokorozwiniętych, powinna zaakceptować panujące w tej grupie reguły i wyższy poziom odpowiedzialności wykraczający poza własny interes narodowy.

Patronem honorowym konferencji był Marszałek Województwa Mazowieckiego, partnerem wydarzenia była Fundacja Polska Bezgotówkowa, wsparcia jako sponsorzy udzielili Bankowy Fundusz Gwarancyjny oraz Fundacja PKO BP. Organizacja obchodów to dzieło komitetu jubileuszowego pracującego pod kierunkiem prof. dr hab. Janusza Kalińskiego. 📌

DR BENEDYKT OPAŁKA, Katedra Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego, Kolegium Ekonomiczno-Społeczne SGH

Pierwszy Ogólnopolski Kongres Restrukturyzacyjny

 SYLWIA MORAWSKA

Organizatorzy: Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Wydział Zarządzania oraz Wydział Ekonomiczny Uniwersytetu Gdańskiego, Wydział Zarządzania i Ekonomii Politechniki Gdańskiej, a także Europejski Kongres Finansowy.

W dniach 20–21 czerwca 2018 r. odbył się w Gdańsku i Sopocie Pierwszy Ogólnopolski Kongres Restrukturyzacyjny. Szkołę Główną Handlową w Warszawie reprezentował dziekan Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie prof. dr hab. Roman Sobiecki, Uniwersytet Gdański prorektor prof. dr hab. Krzysztof Bielawski, a Politechnikę Gdańską dziekan Wydziału Zarządzania i Ekonomii prof. dr hab. Julita Wasilczuk. W Komitecie organizacyjnym kongresu Uniwersytet Gdański reprezentował prof. dr hab. Paweł Antonowicz, Politechnikę Gdańską prof. dr hab. Przemysław Banasik i prof. dr hab. Błażej Prusak, a Szkołę Główną Handlową w Warszawie m.in. dr hab. Sylwia Morawska, prof. SGH, oraz prof. dr hab. Waldemar Rogowski.

W ramach kongresu ustanowiono Europejski Dzień Restrukturyzacji. W jego inauguracji wzięli udział m.in. prof. dr hab. Roman Sobiecki oraz prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska, prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego. Dotychczas w niewielkim stopniu nauka i praktyka życia gospodarczego realizowały ideę wspólnych działań na rzecz środowiska zajmującego się szeroko rozumianą restrukturyzacją przedsiębiorców. Z jednej strony stworzenie skutecznych mechanizmów współpracy przedsiębiorców w kryzysie, a z drugiej ochrona interesów wierzycieli wymagają podjęcia bardziej zintegrowanych działań w tym obszarze. Intencją organizatorów kongresu jest zapewnienie cykliczności spotkań wszystkich interesariuszy zajmujących się restrukturyzacją w celu wymiany dobrych praktyk, stworzenie centralnej bazy wiedzy oraz zapewnienie forum do dyskusji, wymiany poglądów i wypracowania najskuteczniejszych metod współpracy. Temu też ma służyć propagowana przez kongres idea wymiany doświadczeń oraz dobrych praktyk restrukturyzacyjnych w skali europejskiej, która to idea będzie miała także charakter cykliczny i została zainicjowana w ramach kongresu bezpośrednio po ogłoszeniu dnia 21 czerwca Europejskim Dniem Restrukturyzacji.

FOT. ARCHIWUM SGH

Kongres był przedsięwzięciem, w ramach którego po raz pierwszy dokonano podsumowania dotychczasowych badań naukowych i to zarówno z punktu widzenia prawa, ekonomii, jak i zarządzania na polu restrukturyzacji, ale także i sukcesów restrukturyzacyjnych w praktyce gospodarczej oraz w sądach powszechnych. W trakcie kongresu centralnym podmiotem eksploracji był przedsiębiorca, w szczególności mikro- i mały. Usługi restrukturyzacyjne, te biznesowe oraz sądowe, są najczęściej poza ich zasięgiem. Szanse na restrukturyzację mają bowiem przedsiębiorcy, którzy mogą opłacić koszty sądowy i przedsądowy. Poszukiwanie praktycznych rozwiązań dla mikro- i małych przedsiębiorców staje się w konsekwencji szczególnie istotne, stanowiąc oni bowiem podstawę funkcjonowania obrotu gospodarczego.

W pierwszym dniu kongresu zarówno naukowcy, jak i praktycy gospodarczy identyfikowali bariery oraz wyzwania w restrukturyzacji przedsiębiorców z perspektywy mikro- oraz makroekonomicznej. Ponadto w trakcie obrad omawiano systemy wczesnego ostrzegania przed bankructwem i upadłością, metody restrukturyzacji dotyczące wszystkich rodzajów przedsiębiorców.

Drugi dzień kongresu miał charakter naukowo-praktyczny. Zorganizowano warsztaty dla doradców restrukturyzacyjnych na temat oceny ekonomicznej planów restrukturyzacyjnych i warsztaty poświęcone przygotowaniu pre-packów, a także panel naukowy poświęcony zarządzaniu procesem restrukturyzacyjnym jako skutecznym narzędziem ochrony praw wierzycieli. Ponadto odbyło się seminarium z udziałem praktyków restrukturyzacyjnych z Polski oraz z zagranicy, w celu wymiany dobrych praktyk w tym zakresie.

Podsumowaniem kongresu są rekomendacje na rzecz doskonalenia procesów restrukturyzacyjnych sądowych oraz pozasądowych, które to rekomendacje zostały zaprezentowane w ramach sesji podczas Europejskiego Kongresu Finansowego 20 czerwca 2018 r. w Sopocie.

DR HAB. SYLWIA MORAWSKA, prof. SGH, Katedra Prawa Administracyjnego i Finansowego Przedsiębiorstw, Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie SGH

Dodatkowe informacje na temat Kongresu Restrukturyzacyjnego znajdują się na stronie internetowej:

 www.wzr.pl/kongres_restrukturyzacyjny.

FOT. ARCHIWUM KES

International Competitiveness and Urbanization

 ANNA DZIENIS

W połowie czerwca (15.06. 2018 r.) w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie odbyła się XIII Międzynarodowa Konferencja Naukowa IGŚ SGH z cyklu „Innowacje i konkurencyjność” pt. „International Competitiveness and Urbanization”. To wydarzenie stało się okazją do przedstawienia 33. wydania raportu o konkurencyjności *Poland. Competitiveness Report* zatytułowanego *Konkurencyjność Polski w gospodarce światowej w latach 2010–2017. Rola urbanizacji w kształtowaniu przewag konkurencyjnych*.

Tegoroczną edycję konferencji otworzyła dziekan KGS, prof. dr hab. Marzena Anna Weresa. W roli głównych prelegentów wystąpili prof. Nicholas Phelps z Bartlett School of Planning, University College London oraz dr Julie T. Miao z Uniwersytetu w Glasgow. W konferencji

wzięli udział reprezentanci środowiska akademickiego z Polski oraz z zagranicy, m.in. z Wielkiej Brytanii, Włoch, Australii, Chin, Ukrainy i Rosji, a także przedstawiciele biznesu i administracji publicznej.

W czasie konferencji przedstawione zostały najnowsze wyniki badań dotyczące konkurencyjności polskiej gospodarki w porównaniu z innymi państwami Unii Europejskiej oraz z tzw. gospodarkami wschodzącymi. Dyskutowano m.in. o następujących zagadnieniach: prędkość pokonywania przez Polskę dystansu cywilizacyjnego w stosunku do wyżej rozwiniętych państw UE, czynniki decydujące o zmianach konkurencyjności Polski, dynamika rozwoju polskich miast w porównaniu z wielkimi aglomeracjami miejskimi na świecie, funkcjonowanie metropolitarnych systemów innowacji oraz kwestia wdrażania w Polsce koncepcji *smart cities* i znaczenie tej idei dla konkurencyjności polskiej gospodarki.

Patronat medialny nad wydarzeniem objęli „Rzeczpospolita” i Obserwator Finansowy.

DR ANNA DZIENIS, Katedra Badań Gospodarek Państw Azji Wschodniej, Instytut Gospodarki Światowej SGH

† Tegoroczną edycję konferencji otworzyła prof. dr hab. **Marzena Weresa**, dziekan Kolegium Gospodarki Światowej.

Raporty Instytutu Gospodarki Światowej KGS SGH dostępne w zakładce Publikacje pod adresem: kolegia.sgh.waw.pl/KGS/struktura/IGS-KGS/ oraz na stronie www.sgh.waw.pl/gazeta.

 ELŻBIETA CZARNY, ANDŻELIKA KUŹNAR

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA **EUROPEAN TRADE STUDY GROUP** w SGH.

W dniach 13–15 września 2018 r. w SGH odbyła się doroczna, jubileuszowa, bo już 20. konferencja European Trade Study Group (ETSG). Konferencje ETSG organizowane są każdorazowo na innej uczelni i w innym mieście (były już m.in. w: Birmingham, Dublinie, Glasgow, Kilonii, Lozannie, Leuven, Nottingham, Madrycie, Paryżu i Rzymie) – Warszawa jest na razie jedynym miastem, w którym ta konferencja ponownie się odbyła: w 2008 r. gościła na Uniwersytecie Warszawskim, zaś ówczesny Instytut MSG KGŚ był jej współorganizatorem.

Przewodniczącą lokalnego komitetu ETSG Warsaw 2018 była prof. Elżbieta Czarny (jedyna Polka należąca do Komitetu Naukowego ETSG), zaś komitet organizacyjny tworzyli: dr hab. Andżelika

Kuźnar (przewodnicząca), dr Paweł Folfas i dr Eliza Przeździecka. W przygotowaniu wydarzenia uczestniczyło liczne grono pracowników naukowych Instytutu Ekonomii Międzynarodowej oraz doktorantów i pracowników administracyjnych Kolegium Gospodarki Światowej, a także całej SGH. Pomagało też kilkoro studentów. Partnerem SGH w organizacji ETSG było Przedstawicielstwo Komisji Europejskiej w Polsce, zaś sponsorem PKO Bank Polski.

NAJWIĘKSZA W EUROPIE

Konferencja ETSG jest największym i najbardziej znaczącym w Europie spotkaniem naukowców zajmujących się szeroko rozumianą mikroekonomią międzynarodową i dziedzinami pokrewnymi. Wydarzenie skupia naukowców z całego świata, choć zawsze odbywa się w Europie. Na początku na konferencjach ETSG koncentrowano się na kwestiach ściśle związanych z handlem międzynarodowym (formy wymiany, handel usługami, struktura geograficzna i rzeczowa wymiany międzynarodowej oraz jej zmiany w czasie, charakterystyki rynków, bariery handlowe i ich usuwanie itp.). Wraz z postępującą globalizacją i ewolucją charakteru międzynarodowej współpracy gospodarczej zakres tematyczny konferencji ETSG systematycznie poszerzano. Najpierw dołączono kwestie związane z niedyskryminacyjną liberalizacją współpracy w ramach WTO i innych organizacji międzynarodowych, a także z liberalizacją dyskryminacyjną w ramach integracji gospodarczej. Później zaczęto coraz więcej mówić o powiązaniach handlu towarami i usługami z międzynarodowymi przepływami czynników produkcji, w tym zwłaszcza kapitału bezpośredniego. Obecnie uwaga badaczy skupia się coraz bardziej na charakterystykach firm z państw o różnych poziomach rozwoju oraz zmianach intensywności i form ich udziału we współpracy międzynarodowej. W przedstawianych referatach coraz

Wszystkie referaty z konferencji dostępne są na stronie:
 www.etsg.org/conferences.

Galeria zdjęć z konferencji:
 [flickr.com/sgh_warsaw](https://www.flickr.com/photos/sgh_warsaw/).

” *Thanks so much for all your work to make ETSG 2018 such a great success! It was great fun, as well as an important academic event.*

J. Peter Neary, University of Oxford, ETSG Scientific Committee

więcej miejsca zajmują też różne aspekty funkcjonowania globalnych sieci wartości. Wielu naukowców bada wpływ gwałtownych zmian w otoczeniu gospodarczym (np. katastrof, konfliktów) na różne rodzaje współpracy.

285 UCZESTNIKÓW Z 36 KRAJÓW

Na SGH przyjechało 285 osób z 36 krajów. Najliczniej reprezentowanymi krajami były Niemcy (42 osób), Polska (29 osób) oraz Wielka Brytania (29 osób). Ponieważ w konferencji uczestniczyły m.in. takie znakomitości jak profesorowie: Peter Neary z University of Oxford, Gabriel Felbermayr z monachijskiego Instytutu ifo, Joseph Francois z University of Bern (gdzie odbędzie się 21. konferencja ETSG), Maurizio Zanardi z Lancaster University oraz Ian Wooton z University of Strathclyde (Glasgow), wydarzenie stało się okazją do spotkań światowej czołówki ekonomistów z młodymi naukowcami z mniej znanych ośrodków badawczych.

W czasie tegorocznej konferencji ETSG występowali także naukowcy z SGH. I tak, Elżbieta Czarny mówiła zarówno o czynnikach decydujących o zmianach konkurencyjności państw Grupy Wyszehradzkiej, jak i o źródłach przewag konkurencyjnych gospodarek doganiających. Zespół w składzie Rumiana Górską, Andżelika Kuźnar, Jerzy Menkes i Eliza Przeździecka przedstawił modelowe ujęcie skutków umowy handlowej UE-Japonia. Paweł Polfas mówił o tym, czy BIZ napływające do Polski kształtują strukturę branżową polskiego eksportu dóbr i usług, oraz rozprawił o konkurencyjności nowych państw członkowskich UE. Honorata Nyga-Lukaszewska omówiła bezpieczeństwo energetyczne Polski w świetle modelu Banku Światowego. Jakub Borowski wraz ze współautorami (Jakubem Oliprą, Pawłem Brzezińskim) przedstawili potencjalny wpływ twardego Brexitu na eksport Polski.

NAGRODY ETSG

Podobnie jak w poprzednich latach, podczas konferencji wręczone zostały nagrody dla młodych ekonomistów za najlepsze prace przedstawione na konferencji – wyróżnienia są przyznawane przez „Review of World Economics” oraz przez WTO. Podczas jednej z sesji plenarnych uhonorowaliśmy także założycieli i inicjatorów ETSG, Iana Wootona oraz Josepha Francois (otrzymali pamiątkowe certyfikaty podpisane przez Komitet Naukowy ETSG).

DIALOG OBYWATELSKI

Konferencję ETSG poprzedził Dialog Obywatelski nt. stanu obecnego i perspektyw stosunków Unii Europejskiej ze Stanami Zjednoczonymi (*EU-US relations – state of play and perspectives*) z udziałem dyrektora Ignacia Garcii Bercero (Komisja Europejska, DG TRADE). Dialog zorganizowali pracownicy Instytutu Ekonomii Międzynarodowej

FOT. ARCHIWUM SGH

KGŚ oraz Przedstawicielstwo KE w Polsce, a w wydarzeniu wzięło udział 160 osób z różnych państw i kontynentów. W największej (ok. 50-osobowej) grupie uczestników z Polski byli przedstawiciele instytucji publicznych (m.in. ministerstw i uczelni), studenci, naukowcy oraz słuchacze Uniwersytetu Trzeciego Wieku SGH, a także osoby prywatne. Obecni byli też przedstawiciele firm działających w Polsce oraz zagranicznych placówek dyplomatycznych (m.in. USA). Było wielu uczestników konferencji ETSG. Dyskutowano o strategicznym, dalece wykraczającym poza narodowe interesy państw członkowskich UE oraz USA, charakterze współpracy UE-USA oraz o zmianach, jakie zaszły w kontaktach stron w czasie prezydentury Donalda Trumpa. Dyrektor Bercero mówił o spotkaniu przewodniczącego KE Junckera z prezydentem Trumpem w lipcu 2018 r. i o deklarowanej chęci powrotu do strategicznej współpracy stron oraz wspólnych działań zmierzających do modernizacji WTO. W trakcie otwartej dyskusji pytano dyrektora Bercero o kwestie bezpieczeństwa, Brexitu oraz możliwości zawarcia kolejnego porozumienia handlowego UE-USA.

PODZIĘKOWANIA I GRATULACJE

Zorganizowanie tak dużej konferencji międzynarodowej, jaką była ETSG, zawsze wiąże się z ogromnym wysiłkiem wielu osób. Przygotowania rozpoczęliśmy już rok wcześniej, a od kwietnia 2018 r. prace zintensyfikowaliśmy. Dzięki dobrej współpracy osób bezpośrednio zaangażowanych, należących do komitetu organizacyjnego, jak też wielu jednostek wspomagających nas, konferencja w zgodnej opinii zarządu ETSG oraz uczestników zakończyła się wielkim sukcesem. Wskazywali oni nie tylko na wysoki poziom merytoryczny obrad, lecz także na doskonałą organizację. Otrzymaliśmy wiele podziękowań i gratulacji.

Jesteśmy przekonani, że 20. konferencja ETSG na długo zapadnie w pamięć uczestników i całej społeczności SGH oraz przyczyni się do umocnienia pozycji naszej uczelni na arenie międzynarodowej. 🇪🇺

PROF. DR HAB. ELŻBIETA CZARNY, Instytut Ekonomii Międzynarodowej, Kolegium Gospodarki Światowej SGH, przewodnicząca Komitetu Lokalnego konferencji ETSG

DR HAB. ANDŻELIKA KUŹNAR, prof. SGH, Instytut Ekonomii Międzynarodowej, Kolegium Gospodarki Światowej SGH, przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego konferencji ETSG

↑ Konferencja była też okazją do spotkania dyrektora Ignacia Garcii Bercero (Komisja Europejska, DG TRADE) oraz Marka Prawdy, dyrektora Przedstawicielstwa KE w Polsce z rektorem Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie prof. Markiem Rockim oraz dziekanem Kolegium Gospodarki Światowej prof. Marzenną Weresą. W spotkaniu, podczas którego rozmawiano o kształceniu ekonomistów w Polsce oraz o programach uniijnych, w jakich uczestniczą ekonomiści, wzięli również udział: prof. Elżbieta Czarny z SGH oraz Sam Pieters z Komisji Europejskiej.

“Thank you [...] for organising such a fantastic conference. Everything went so well and it's clear that the participants had an enjoyable and productive experience.”

Ian Wooton, University of Strathclyde, ETSG Managing Board

FOT. ARCHIWUM SGH

Pięć tysięcy absolwentów

✎ MICHAŁ TROCKI

✦ Pięciotysięcznym absolwentem studiów został mgr inż. Dariusz Gajda, absolwent studiów informatycznych Wydziału Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej Politechniki Łódzkiej, kierujący zespołem analityków inżynierii oprogramowania.

✦ W uroczystym zakończeniu studiów w czerwcu br. uczestniczyli jako przedstawiciele władz SGH dr hab. Piotr Wachowiak, prof. SGH, prorektor ds. zarządzania i nauki, oraz dr hab. Ryszard Bartkowiak, prof. SGH, dziekan Kolegium Zarządzania i Finansów.

Uroczyste zakończenie 73. edycji Poddyplomowych Studiów Zarządzania Projektami (Project Management) odbyło się 24 czerwca 2018 r. Taka ceremonia to zawsze święto dla absolwentów, wykładowców i organizatorów studiów. Tym razem było jeszcze bardziej wyjątkowo, liczba absolwentów tych studiów przekroczyła bowiem pięć tysięcy.

Podyplomowe Studia Zarządzania Projektami (Project Management) utworzone zostały w SGH w 2002 r. i od tego czasu cieszą się niesłabnącą popularnością. Rocznie rekrutowanych jest ok. 350 słuchaczy (pięć edycji). Studia te są pierwszym i największym akademickim przedsięwzięciem kształcenia menedżerów projektów w Polsce.

Popularność kierunku to wynik wysokiego i stale rosnącego znaczenia projektów w gospodarce, w zarządzaniu organizacjami oraz w życiu zawodowym jednostek. Aby dostrzec i docenić tę tendencję, wystarczy obserwacja rzeczywistości. Projekty spotykamy bowiem wszędzie: w biznesie, nauce, kulturze, sporcie, administracji, obronności i we wszystkich innych dziedzinach aktywności ludzkiej. Przez projekty rozwiązywane są najważniejsze, najbardziej złożone, najtrudniejsze problemy cywilizacyjne kraju: gospodarcze, techniczne, organizacyjne i społeczne. Otwieranie nowych działalności biznesowych, wdrażanie zmian organizacyjnych, wprowadzanie nowych produktów, wdrażanie strategii – wszystkie te przedsięwzięcia realizowane są w formie projektów. Sposób pracy wielu organizacji przekształca się z procesowego

(nastawionego na względnie proste i powtarzalne procesy) w projektowy (nastawiony na złożone, unikalne przedsięwzięcia, nazywane projektami).

Badania tej tendencji, określonej mianem projektyzacji (ang. *projectification*), wykazały, że udział działalności projektowej w gospodarce rósł systematycznie przez ostatnie 100 lat; obecnie ok. 25% światowego produktu krajowego brutto (PKB) – ok. 50 bln USD – jest wynikiem projektów. Szacuje się, że za 10 lat będzie to 35% PKB, a wartość sektora zarządzania projektami wzrośnie w tym czasie o 6,61 bln USD. Na poziomie gospodarek krajowych udział ten jest już dzisiaj wyższy w krajach rozwiniętych, np. w Niemczech wynosi 34,7%, w Norwegii 32,6%, a w Islandii 27,7%, oraz w niektórych gospodarkach dynamicznie rozwijających się, np. w Indiach jest to 34%, a w Chinach aż 45%. Według szacunków Project Management Institute 51 mln ludzi na całym świecie jest zaangażowanych w zarządzanie projektami.

Ocenia się, że do 2020 r. na świecie powstanie ok. 15,7 mln stanowisk kierowników projektów w najważniejszych sektorach gospodarki. Otworzą się zatem atrakcyjne perspektywy awansu zawodowego i osobistego związane z kierowaniem projektami. Aby skorzystać z tej szansy, trzeba dysponować profesjonalną wiedzą i umiejętnościami. Taką wiedzę i takie umiejętności oferują słuchaczom studia w SGH. Cieszą się one od lat doskonałymi ocenami absolwentów, ich pracodawców i organizacji fachowych. Studia przygotowują absolwentów różnych kierunków – technicznych, ekonomicznych, społecznych, medycznych itd. – do pełnienia funkcji menedżerów projektów w dziedzinach ich specjalizacji zawodowej, w różnego rodzaju organizacjach działających we wszystkich sektorach, branżach i dziedzinach aktywności ludzkiej: przedsiębiorstwach i grupach kapitałowych, instytucjach non profit oraz jednostkach administracji publicznej różnych szczebli.

Studia prowadzone są w Kolegium Zarządzania i Finansów przez zespół Katedry Zarządzania Projektami kierowany przez prof. dr. hab. Michała Trockiego. Funkcje kierowników i sekretarzy poszczególnych edycji studiów pełnią: dr hab. prof. SGH Paweł Wyróżewski, dr Emil Bukłaha, dr Mateusz Juchniewicz. Wykładowcami studiów są zarówno pracownicy SGH (dr hab. prof. SGH Piotr Płoszajski, dr hab. prof. SGH Piotr Wachowiak, dr hab. prof. SGH Waldemar Rogowski, prof. dr hab. Michał Trocki, dr hab. prof. SGH Paweł Wyróżewski, dr Emil Bukłaha, dr Mateusz Juchniewicz, dr Ewa Sońta-Drączkowska, dr Sylwester Gregorczyk, mgr Witalij Metelski, mgr Bartosz Majewski), jak i specjaliści z praktyki gospodarczej (np. Krzysztof Ogonowski, Olga Nadskakula, mec. Monika Susaiko, Urszula Krajewska i in.).

PROF. DR HAB. MICHAŁ TROCKI, Kolegium Zarządzania i Finansów, Instytut Zarządzania, Katedra Zarządzania Projektami SGH

Projekt ref:EU

FOT. ARCHIWUM SGH

 KATARZYNA GÓRAK-SOSNOWSKA

MUSLIM MINORITIES AND THE REFUGEE CRISIS IN EUROPE.

Na przełomie sierpnia i września w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie odbyły się tygodniowe warsztaty zorganizowane dla uczestników projektu *ref:EU. Muslim minorities and the refugee crisis in Europe*. Wzięło w nich udział 31 osób, a włączając najmłodszą uczestniczkę – Elizę, niespełna dwulatkę, która przyjechała z rodzicami i dzielnie brała udział w zajęciach (bez smartfonu, tabletu czy nawet grzechotek!), 32.

Grupa warsztatowa była zróżnicowana i nietypowa pod każdym względem. Uczestnicy pochodzili z 17 państw, zdecydowaną większość z nich stanowiły kobiety, a różnica między najmłodszym a najstarszym uczestnikiem (nie licząc Elizy) wynosiła ok. 40 lat. Do projektu zgłosili się praktycy pracujący z uchodźcami i migrantami, nauczyciele akademicki zajmujący się problematyką islamu i pedagogiką, studenci (i jeden licealista) oraz dziennikarze. Z takiej mieszanki ludzkich doświadczeń mogła wyjść albo spektakularna porażka, albo sukces. Biorąc pod uwagę, że spośród kilkudziesięciu zgłoszeń wybraliśmy naprawdę ciekawe osoby, okazało się, że grupa się zintegrowała, a zróżnicowanie okazało się wartością dodaną, z której korzystali tak uczestnicy projektu, jak i prowadzący zajęcia warsztatowe.

Program warsztatów skonstruowany był w taki sposób, aby problematyka tytułowa – czyli muzułmanie i kryzys uchodźczy w Europie – była punktem wyjścia do zapoznania się ze specyfiką polską oraz wypracowania narzędzi, które można zastosować w bieżącej pracy. Na zajęcia składały się zatem cztery bloki tematyczne:

– **Kryzys uchodźczy w Europie** – dr Marta Pachocka (Katedra Studiów Politycznych SGH), Dominik Wach (Centrum Badań nad Migracjami UW).

– **Muzułmanie w Polsce i na Zachodzie, islamofobia** – prof. dr hab. Janusz Danecki

(Katedra Arabistyki i Islamistyki UW), dr hab. Katarzyna Górak-Sosnowska, prof. SGH (Zakład Bliskiego Wschodu i Azji Środkowej SGH), Đermana Šeta (Biuro Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka OBWE).

– **Uprzedzenia z perspektywy psychologii społecznej** – dr Joanna Grzymała-Moszczyńska (Instytut Psychologii UJ).

– **Komunikowanie i retoryka** – dr A. Anet-ta Janowska (Katedra Polityki Publicznej SGH), dr hab. Jacek Wasilewski, prof. UW (Katedra Antropologii Mediów UW).

Ponadto uczestnicy warsztatów udali się na wycieczkę do Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN.

Aby wykorzystać potencjał grupy, zdecydowaliśmy się na zorganizowanie dnia dodatkowego – NGO Roundtable, czyli spotkania z przedstawicielami polskich organizacji pozarządowych. Wydarzenie to współorganizowaliśmy z fundacją Ocalenie. Uczestnicy warsztatów wspólnie z członkami polskich organizacji pozarządowych pracowali przez cały dzień nad konkretnymi problemami dotyczącymi dzieci migrantów, kobiet-migrantek oraz przeciwdziałania islamofobii. Poszczególne panele tematyczne poprowadzili przedstawiciele Centrum Wsparcia Imigrantów i Imigrantek (Gdańsk), Stowarzyszenie dla Ziemi (Lublin) oraz redakcja bloga Islamista (Kraków).

Warsztaty już dobiegły końca, jednak każdy z uczestników zobowiązał się do przeprowadzenia wydarzenia nawiązującego do tematyki projektu dla swojej społeczności lokalnej. Z relacjami z tych wydarzeń będzie się można zapoznać na stronie projektu – www.refeu.eu. My zaś przygotowujemy się do kolejnego etapu projektu, czyli międzynarodowej konferencji, którą organizujemy 8–9 listopada 2018 r. również w SGH.

DR HAB. KATARZYNA GÓRAK-SOSNOWSKA, prof. SGH, Zakład Bliskiego Wschodu i Azji Środkowej SGH

*ref:EU | Muslim minorities
and the refugee crisis in
Europe*

Finansowanie:

Erasmus+, Jean Monnet
Project, 2017–2019

Kierownik: dr hab. Katarzyna
Górak-Sosnowska, prof.

SGH, Zakład Bliskiego
Wschodu i Azji Środkowej

Zespół: dr Marta Pachocka,
dr Jan Misiuna, mgr Irena
Senator

więcej informacji

 www.refeu.eu
 [refEU.SGH](https://www.facebook.com/refEU.SGH)

Forum dziekanatów

 KATARZYNA GÓRAK-SOSNOWSKA

PRACOWNICY DZIEKANATÓW ŁĄCZĄ SIĘ!

Komitet założycielski Stworzenia Forum Dziekanatów:

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie (Dziekanat Studium Magisterskiego), Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie (Wydział Zarządzania), Akademia Leona Koźmińskiego (Kolegium Prawa), Politechnika Warszawska (Wydział Elektryczny oraz Wydział Inżynierii Lądowej), Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach (Wydział Finansów i Ubezpieczeń), Uniwersytet Gdański (Wydział Prawa i Administracji) oraz Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu (Wydział Humanistyczny).

 forum-diekanatow.pl

Czytam sobie projekt Rozporządzenia MNiSW w sprawie studiów i aż włos się jeży na głowie. Z rozporządzenia zniknął nie tylko zamknięty katalog 5 języków, w których wydajemy dyplomy (pół biedy), ale i informacja o wydawaniu suplementu w tłumaczeniu na język angielski! Nie ma też odwołania do organu, który mógłby to określać. Czy wobec tego będziemy zobowiązani w 30 dni od obrony wydać suplement np. po koreańsku z opłatą 20 zł (na tyle wycenili odpis suplementu w j. obcym), a jeśli się nie wyrobimy, to możemy dostać karę administracyjną? [...] Nasi rektorzy i dziekani nie zadbają o kwestie *stricte* dziekanatowe, bo w tej chwili zbyt dużo ważniejszych zmian mają na głowie. Przydałoby się, aby i nas ktoś wysłuchał. Ten może nieco przydługi wpis, który pojawił się na dziekanatowej grupie na Facebooku, jak w soczewce skupia problemy, z jakimi stykają się dziekanaty na polskich uczelniach. To one stoją na samym dole uczelnianej administracji jako

wykonawcy przepisów, a zarazem często nie mają szans na odniesienie się do nich. Rzeczony wpis pojawił się kilka tygodni temu. Pod koniec września odbyliśmy zebranie założycielskie Stowarzyszenia Forum Dziekanatów.

Gdy powoływaliśmy stowarzyszenie, przyświecały nam dwa cele. Pierwszym jest integracja środowiska pracowników administracyjnych uczelni służąca wymianie doświadczeń i usprawnieniu naszej pracy. Chcemy gromadzić, tworzyć ciekawe rozwiązania usprawniające pracę dziekanatów i dzielić się tymi praktykami. Uważamy, że uczelnie mogą konkurować ze sobą dorobkiem naukowym czy programami studiów, ale nie obsługą studentów w dziekanacie. Dzięki integracji środowiska chcemy stać się istotnym głosem w dyskusjach na temat szkolnictwa wyższego, w szczególności dotyczących obsługi toku studiów. Jako jednostki pomocnicze, bo zajmujące się obsługą procesu dydaktycznego, wiele dziekanatów ma niewielki wpływ na kształtowanie swojego środowiska pracy. Chcielibyśmy to zmienić – i to jest cel drugi.

W naszej działalności chcemy skoncentrować się na dwóch obszarach. Pierwszym jest opiniowanie procedur i aktów prawnych dotyczących obsługi przebiegu studiów. Jako osoby, które są bezpośrednimi wykonawcami zapisów ustaw czy rozporządzeń, chcemy się przyczynić do tego, aby te zapisy były jednoznaczne i czytelne dla wszystkich wykonawców. Obecnie niejednokrotnie zastanawiamy się, czy sami dobrze rozumiemy intencje ustawodawcy – jak wiadomo diabeł tkwi w szczegółach. Obszarem drugim jest networking dziekanatowy, czyli działania na rzecz konsolidacji i wymiany doświadczeń między pracownikami dziekanatów. Planujemy organizację spotkań, konferencji czy szkoleń tematycznych. Będziemy tworzyć wirtualną bazę wiedzy na temat dziekanatów, a także własne opracowania.

Fundamentem dla powstania stowarzyszenia było zorganizowane w SGH w grudniu 2017 r. pierwsze ogólnopolskie Forum Dziekanatów. Stało się okazją do tego, aby zobaczyć, jak wiele nas łączy i że – mimo różnic między poszczególnymi uczelniami czy wydziałami – zmagamy się z tymi samymi zadaniami i wyzwaniem. Naturalnie więc zebranie założycielskie odbyło się w gmachu SGH, a nasze stowarzyszenie będzie tu miało swoją siedzibę. Obecnie czekamy na rejestrację w KRS. Nie wiemy, czy i w jakim zakresie uda się nam zrealizować nasze cele, czyli doprowadzić do upodmiotowienia dziekanatów na uczelniach. Wiemy jednak, że teraz jest ten moment, kiedy chcemy spróbować.

DR HAB. KATARZYNA GÓRAK-SOSNOWSKA, prof. SGH, prodziekan Studium Magisterskiego SGH, prezes Stowarzyszenia Forum Dziekanatów

WŁADZE STOWARZYSZENIA FORUM DZIEKANATÓW (W ORGANIZACJI)

Zarząd: Katarzyna Górak-Sosnowska (SGH, prezes), Ewa Wiśniewska (ALK, wiceprezes), Anna Pietrzyk (AGH, skarbnik), Anna Stoczkiewicz (PW, sekretarz) oraz Katarzyna Rynkowska (UG, członek).

Komisja Rewizyjna: Anna Mielczarek-Taica (UMK, przewodnicząca), Alina Kowolik (UEK, członek) oraz Irena Senator (SGH, sekretarz).

Pozostali członkowie założyciele: Anna Chrzanowicz (PW), Katarzyna Kłopotowska (SGH), Anna Krawczyk (UMK), Marek Obszański (ALK), Renata Pajewska-Kwaśny (SGH) oraz Magdalena Tomaszewska (SGH).

Lektorzy SGH z PO WERem

 NINA ZIÓŁKOWSKA, KATARZYNA KARWOWSKA

Nauczyciele Centrum Nauki Języków Obcych SGH z Zespołu Języka Angielskiego oraz Zespołu Języka Niemieckiego uczestniczyli w szkoleniach „Teacher Trainer Development” (w Cambridge, w Wielkiej Brytanii) oraz „Methodentraining intensiv Deutsch als Fremdsprache” (w Düsseldorfie, w Niemczech). Kursy odbyły się w semestrze letnim w ramach projektu „Wykładowcy SGH z PO WERem” podnoszącego kompetencje z metodyki nauczania języków obcych nauczycieli akademickich.

CAMBRIDGE

Anglistki brały udział w szkoleniu „Teaching Business English with New Technology”, które prowadził Pete Sharma – uznany trener, nauczyciel i współautor podręczników dotyczących nauczania Business English oraz zagadnień związanych z użyciem technologii i urządzeń mobilnych w nauczaniu.

Program kursu obejmował kluczowe dla nauczania Business English zagadnienia, w tym *blended learning*, czyli mieszaną metodę kształcenia, znaną także pod nazwą kształcenia zintegrowanego bądź hybrydowego, która polega na łączeniu tradycyjnego modelu nauczania z formami elektronicznymi. Przeanalizowano m.in. sposoby wykorzystania mediów społecznościowych oraz blogów w nauczaniu języka obcego, a także to, jak prawidłowo tworzyć studium przypadku, omówiono narzędzia mobilne i aplikacje pomagające w lepszej akwizycji języka obcego oraz ich zastosowania w nauczaniu Business English. Była to także okazja do sprawdzenia walorów wideokonferencji w kontaktach nauczyciel – uczeń i spotkań z nauczycielem w wirtualnym świecie.

Lektorki SGH pogłębiły wiedzę o metodzie *flipped classroom*, czyli tzw. odwróconej klasy, która to metoda zakłada zmianę kolejności wprowadzania nowego materiału na zajęciach, co pozwala na szybszą akwizycję języka obcego. Zastanawiały się również nad przyszłością nauczania Business English, a także miały okazję spróbować podróży po wirtualnym świecie (ang. *virtual reality* – VR) i w rzeczywistości rozszerzonej (ang. *augmented reality* – AR). Na koniec kursu każda uczestniczka przedstawiła autorską prezentację dotyczącą jednego z wybranych aspektów odbytego szkolenia.

DÜSSELDORF

Celem kursu, który się odbył w Institut für Internationale Kommunikation i miał częściowo charakter workshopu, było pogłębienie wiedzy z dziedziny metodyki nauczania języka niemieckiego jako języka obcego, ze szczególnym naciskiem na „Wirtschaftsdeutsch” i z uwzględnieniem nowych technik nauczania. Lektorki miały możliwość zaznajomienia się z metodą pracy na bazie scenariusza przygotowanego przez prowadzącego, a realizowanego przez studentów oraz stworzenia i wypróbowania własnych scenariuszy. Była sposobność do nagrywania prezentowanych dialogów i poznania, jak można poprawić ich jakość czy skorygować długość przy użyciu aplikacji komputerowej Audacity służącej do pracy z plikami mp3.

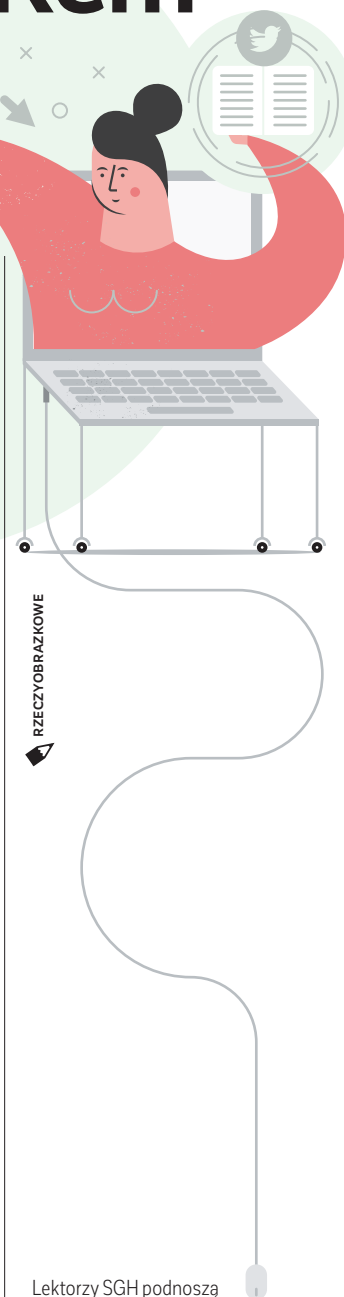
Lektorki pracowały z tabletami, aplikacjami Web. 2.0 pozwalającymi stosować i tworzyć samemu wiele atrakcyjnych zadań dla studentów, m.in. quizy, filmy wideo, gry. Za narzędzie podnoszące efektywność zajęć językowych uznały tablicę interaktywną. Miały możliwość uczestniczenia w prezentacji podręcznika *DaF im Unternehmen* stanowiącego nową ofertę w nauczaniu języka biznesu.

Warsztatowe zajęcia związane ze stylami kierowania w przedsiębiorstwie pozwoliły zidentyfikować trudne sytuacje w relacji wykładowca – student i próbować im zaradzić, a w części dotyczącej procesu ubiegania się o pracę uzyskać odpowiedzi na pytania, jak najlepiej przygotować studentów do procesu rekrutacyjnego. Bezценne było nawiązanie kontaktów z wykładowcami i trenerami ze strony niemieckiej oraz możliwość wymiany doświadczeń w środowisku międzynarodowym.

Pozostaje mieć nadzieję, że podobne inicjatywy będą podejmowane w przyszłości i będą służyły dalszemu rozwojowi kadry akademickiej SGH, a przebyte szkolenia pozwolą na wdrożenie nowych metod i tym samym umożliwią jeszcze efektywniejszy proces nauczania języków obcych w naszej uczelni.

NINA ZIÓŁKOWSKA, Studium Języka Angielskiego, Centrum Nauki Języków Obcych SGH

DR KATARZYNA KARWOWSKA, Studium Języka Niemieckiego, Centrum Nauki Języków Obcych SGH

Lektorzy SGH podnoszą kwalifikacje w ramach projektu „Wykładowcy z PO WERem”, który współfinansowany jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój.

SGH na konferencjach NAFSA i EAIE

MAŁGORZATA CHROMY,
MARTA FERENC-SOCHACZYŃSKA

Jak co roku delegacja SGH uczestniczyła w stoisku Ready, Study, Go! Poland (zorganizowanym przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej – NAWA) podczas dwóch najważniejszych konferencji poświęconych edukacji międzynarodowej: NAFSA w Filadelfii, USA (27 maja – 2 czerwca) i EAIE w Genewie, Szwajcaria (11–14 września). Włączanie się SGH w te wydarzenia to unikalna okazja do nawiązywania i rozwijania kontaktów sprzyjających podnoszeniu jakości działań w zakresie szkolnictwa wyższego oraz do wymiany wiedzy i doświadczeń.

Przy okazji konferencji w Szwajcarii przedstawicielki CPM uczestniczyły również w dniach partnerskich organizowanych przez University St. Gallen oraz ZHAW School of Management and Law.

NAFSA

NAFSA jest największą na świecie organizacją pozarządową poświęconą międzynarodowej edukacji. Co roku konferencja i targi NAFSA gromadzą ponad 10 tys. uczestników ze 150 krajów na całym świecie. W skład polskiej delegacji weszło 18 instytucji szkolnictwa wyższego, które zaprezentowały swoją ofertę na polskim stoisku.

Oprócz promowania oferty SGH doszło do spotkań z przedstawicielami uczelni partnerskich m.in. z Singapuru, Kanady, Urugwaju, Japonii, Korei Południowej, Peru, USA i Nowej Zelandii. Te spotkania były poświęcone głównie omówieniu zagadnień związanych z realizacją projektu Erasmus+ KA107 (współpraca z krajami partnerskimi), podsumowaniu naszej dotychczasowej współpracy oraz sposobom zachęcania studentów do wybierania mniej popularnych uczelni partnerskich, wymianie aktualnych informacji oraz omówieniu możliwości dalszej współpracy (np. krótkie programy czy programy podwójnego dyplomu).

FOT. NAWA MICHAŁ KACZMAREK

EAIE

Zorganizowana po raz trzydziesty konferencja EAIE, tym razem pod hasłem „Facing Outward”, zgromadziła ponad 5 tys. uczestników związanych z internacjonalizacją szkolnictwa wyższego – od pracowników naukowych przez specjalistów ds. współpracy zagranicznej po agencje państwowe i organizacje zaangażowane w tematykę umiędzynarodowienia.

Na 30. rocznicę konferencji przygotowano zostało stoisko, na którym przedstawiciele 21 polskich uczelni prezentowali swoją ofertę

✦ Katarzyna Kacperczyk (dyrektor CPM), Małgorzata Chromy (CPM) podczas spotkania z Luisą Peirano (Director of International Affairs Office) i Marią Virginią Whitelaw Estrade (International Development Manager) z Universidad de Montevideo (Urugwaj).

✦ Małgorzata Chromy i Marta Ferenc-Sochaczyńska podczas Partner Day w ZHAW School of Management and Law.

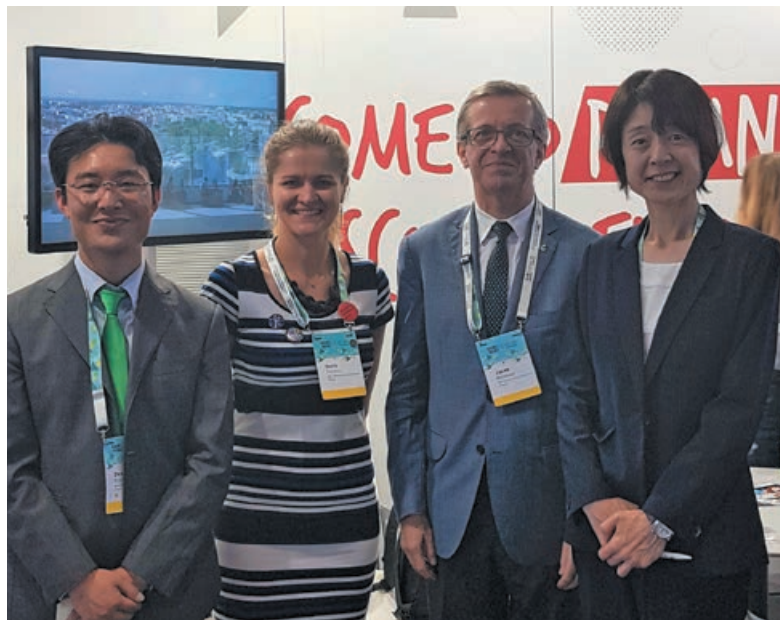

i odbywali spotkania z obecnymi i potencjalnymi partnerami. Oprócz pracowników Centrum Programów Międzynarodowych SGH w konferencji uczestniczył również prof. Jacek Prokop, prorektor ds. współpracy z zagranicą, oraz prof. Ewa Baranowska-Prokop, opiekun akademicki kierunku Global Business, Finance and Governance.

Udział SGH w konferencjach takich jak NAFSA czy EAIE ma ogromne znaczenie dla postrzegania uczelni za granicą. Podczas spotkań zarówno z naszymi obecnymi, jak i potencjalnymi partnerami mamy unikalną okazję do nawiązania długoterminowych relacji z uczelniami partnerskimi, do wyjaśnienia wielu kwestii dotyczących wymiany studentów i pracowników oraz do zaprezentowania oferty SGH w sposób, jaki byłby niemożliwy w korespondencji mailowej czy podczas rozmów telefonicznych. Spotkania z przedstawicielami uczelni partnerskich (ok. 50 spotkań w trakcie trwania jednej konferencji) dotyczyły udziału w projektach Erasmus+ KA103 i KA107 oraz wyjaśnienia zasad obowiązujących w programie. Dzięki udziałowi w takich wydarzeniach lista partnerów uczelni co roku się poszerza, a do grupy współpracujących z nami instytucji należą uczelnie wysoko notowane w światowych rankingach, co wpływa również na naszą pozycję w rankingach krajowych i zagranicznych. Ponadto dzięki większej liczbie uczelni partnerskich dajemy naszym studentom szansę na zyskanie niezbędnego doświadczenia międzynarodowego zarówno podczas wyjazdów na programy wymiany (np. Erasmus+, PIM, umowy bilateralne), programy edukacyjne (CEMS MIM, programy podwójnego dyplomu, Polsko-Niemieckie Forum Akademickie), jak i podczas studiów na naszej uczelni dzięki kontaktom ze wzrastającą z każdym rokiem liczbą studentów zagranicznych przyjeżdżających do SGH (internacjonalizacja w domu).

DNI PARTNERSKIE

Organizacja EAIE w danym kraju europejskim jest zawsze doskonałą okazją do odwiedzenia

uczelni partnerskich. W tym roku dni partnerskie odbywały się w dwóch ważnych dla SGH szwajcarskich uczelniach: University St. Gallen, który – tak jak SGH – jest uczelnią członkowską CEMS i Partnership in International Management (PIM), oraz ZHAW School of Management and Law, z którą SGH prowadzi program podwójnego dyplomu na kierunku Global Business, Finance and Governance. W dniach partnerskich uczestniczyło wiele uczelni pozaeuropejskich (w ZHAW ok. 30 przedstawicieli, w St. Gallen ok. 50), co pozwoliło na wzmocnienie relacji międzyuczelnianych także z innymi partnerami SGH z całego świata. Organizatorzy dni partnerskich zaprezentowali swoje uczelnie, przeprowadzili *campus tour*, a także zorganizowali wykłady o ekonomii, historii i kulturze Szwajcarii.

MAŁGORZATA CHROMY, Centrum Programów Międzynarodowych SGH

MARTA FERENC-SOCHACZYŃSKA, Centrum Programów Międzynarodowych SGH

† prof. Jacek Prokop (prorektor ds. współpracy z zagranicą SGH) i Marta Ferenc-Sochaczyńska (CPM) podczas spotkania z Miką Ito (Director Center for International Affairs), Zenem Kamiji (Outbound Exchange Coordinator) z Akita International University (Japonia).

† Małgorzata Chromy, Marta Ferenc-Sochaczyńska i Monika Komorek (CPM) podczas spotkania z Jasonem Cushenem z University of Otago (Nowa Zelandia).

† Małgorzata Chromy, Marta Ferenc-Sochaczyńska i Monika Komorek (CPM) podczas spotkania z Alex Markman (Director of International Programmes) z Universidad Torcuato di Tella (Argentyna).

FOT. ARCHIWUM CPM

FOT. ARCHIWUM SGH

Staff Training

✎ MARTA FERENC-SOCHACZYŃSKA

W czerwcu br. (18–22 czerwca) Centrum Programów Międzynarodowych SGH już po raz czwarty zorganizowało tydzień szkoleniowy pt. „4th Erasmus+ KA107 International Staff Training Week” dla pracowników przyjeżdżających z uczelni partnerskich z całego świata. W tej edycji SGH gościła osiemnastu przedstawicieli piętnastu uczelni partnerskich: Armenian State University of Economics (Armenia), University of Technology Sydney (Australia), University of Sarajevo – School of Economics and Business (Bośnia i Hercegowina), Queen’s University (Kanada), Cairo University (Egipt),

✦ Uczestnicy zorganizowanego już po raz czwarty International Staff Training Week w SGH.

✦ Uczestnicy otrzymali pamiątkowe certyfikaty udziału w tegorocznym spotkaniu.

FOT. ARCHIWUM SGH

The American University in Cairo (Egipt), City University of Hong Kong (Hongkong), Lebanese American University (Liban), Universiti Teknologi Malaysia UTM (Malezja), Moldova State University (Moldawia), University of Porto (Portugalia), School of Economics and Management – University of Porto (Portugalia), Graduate School of Management (GSOM), St. Petersburg State University (Rosja), National University of Singapore (NUS) (Singapur), Sungkyunkwan University (Korea Południowa).

W trakcie spotkań z pracownikami SGH goście mieli okazję zapoznać się z ofertą SGH oraz podejmowanymi przez uczelnię inicjatywami w zakresie edukacji i działalności badawczej. Program tygodnia szkoleniowego miał na celu zapoznanie uczestników ze strukturą i funkcjonowaniem SGH, a także uwzględnił zgłoszone przez uczestników zagadnienia takie jak *internationalization at home*.

Uczestnicy szkolenia spotkali się z prorektorem ds. współpracy z zagranicą prof. Jackiem Prokopem i prorektorem ds. dydaktyki i studentów prof. Krzysztofem Kozłowskim oraz z przedstawicielami organizacji studenckich, tj. ESN i Enactus SGH. Podczas czwartej edycji tygodnia szkoleniowego wykład dla uczestników pt. *Poland today. Cocktail of economics, politics, culture and history* poprowadziła prof. Katarzyna Żukrowska, a o badaniach naukowych z perspektywy pracownika naukowo-dydaktycznego opowiadał dr Michał Jakubczyk z Instytutu Ekonometrii Kolegium Analiz Ekonomicznych. Okazję do zaprezentowania swojej działalności mieli także przedstawiciele kluczowych jednostek SGH, takich jak Centrum Otwartej Edukacji, Centrum Współpracy z Biznesem, Centrum Programów MBA oraz Dział Obsługi Projektów. Dodatkowo podczas tegorocznej edycji zorganizowano otwarte spotkanie dla pracowników i studentów SGH z przedstawicielami uczelni partnerskich, które cieszyło się dużym zainteresowaniem. Podczas spotkania reprezentanci uczelni partnerskich przedstawili oferty swoich uczelni, a także odpowiadali na pytania zgromadzonych uczestników.

Pod przewodnictwem pracowników CPM i studentów z programów wymiany nasi goście zwiedzili kampus SGH włącznie z biblioteką. W celu zapewnienia różnorodności zajęć oraz jak najlepszego pokazania Warszawy i Polski, CPM zorganizowało dla uczestników szkolenia pieszą wycieczkę z przewodnikiem po Starym Mieście oraz jednodniową wycieczkę do Krakowa ze zwiedzaniem kościoła Mariackiego, Sukiennic, Wawelu, krakowskiego Kazimierza, a także niezapomnianą wizytą w Collegium Maius.

MARTA FERENC-SOCHACZYŃSKA, Centrum Programów Międzynarodowych SGH

Filar międzynarodowych partnerstw strategicznych

PODWÓJNE DYPLOMY W ŚWIETLE USTAWY 2.0.

IROs Forum (International Relations Offices Forum) jest siecią biur współpracy międzynarodowej polskich akademickich uczelni państwowych. SGH jest współzałożycielem IROs Forum.

www.irosforum.pl

W dniach 14-15 czerwca br. w Centrum Kształcenia Międzynarodowego Politechniki Łódzkiej (znanym jako International Faculty of Engineering, IFE) odbyła się konferencja pt. „Podwójne dyplomy jako filar międzynarodowych partnerstw strategicznych”. Była to pierwsza z planowanego cyklu konferencja organizowana przez IROs Forum (International Relations Offices Forum), którego SGH jest współzałożycielem.

Pierwszy dzień podzielony został na sesje poświęcone ogólnym zagadnieniom związanym z tworzeniem i działaniem programów podwójnego dyplomu takim jak ramy prawne podpisywania umów o podwójnym dyplomie w Polsce w świetle nowej ustawy 2.0 czy aspekty administracyjne i zasady realizacji umów o podwójnym dyplomie oparte na doświadczeniach polskich uczelni. Podczas tej sesji, będącej wspólną prezentacją wybranych uczelni członkowskich IROs Forum (politechniki: Łódzka, Wrocławska i Gdańska), zaprezentowane zostały również doświadczenia SGH.

Specjalnymi prelegentami podczas tego dnia byli absolwenci podwójnych dyplomów, a ich *success story* stały się podstawą do dyskusji. Jedną z osób prezentujących swoje doświadczenia był student podwójnego dyplomu SGH i TU Berlin,

Kacper Olczyk, który jest też absolwentem kierunku Mechanical Engineering w Centrum Kształcenia Międzynarodowego PŁ, a obecnie pełni funkcję menedżera ds. komunikacji w międzynarodowym zarządzie Erasmus Student Network w Brukseli.

Wśród gości konferencji byli przedstawiciele polskich uczelni oraz ośrodków akademickich m.in. z Hiszpanii, Francji, Niemiec, Włoch, a także Chin, czyli krajów, w których program podwójnego dyplomu funkcjonuje wzorowo. Ich uczestnictwo związane było z drugim dniem konferencji poświęconym warsztatom na temat modeli podwójnych dyplomów na świecie z udziałem przedstawicieli prestiżowych uczelni zagranicznych. Jeden z warsztatów poprowadzili dr Matthias Mrożewski z TU Berlin oraz Małgorzata Chromy z SGH, którzy opowiedzieli o dobrych praktykach wypracowanych w trakcie funkcjonowania programu plasującego się na 52. miejscu na świecie w rankingu Eduniversal Best Masters Ranking 2018 w obszarze przedsiębiorczości.

Konferencja była objęta honorowymi patronatami Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej.

MAŁGORZATA CHROMY, Centrum Programów Międzynarodowych SGH

Studia we Francji – Dzień Campus France w SGH

Od kilku lat co roku jesienią Instytut Francuski w Polsce, Agencja Campus France oraz Ambasada Francji w Polsce organizują w wielu polskich ośrodkach akademickich cykl spotkań informacyjnych o ofercie studiów we Francji i o stypendiach rządu francuskiego adresowanych do studentów oraz pracowników naukowych. W ramach spotkania w SGH zaprezentowany też będzie Magisterski Program Podwójnego Dyplomu realizowany przez SGH we współpracy z francuskim partnerem Toulouse Business School.

W tym roku Dzień Campus France w SGH odbędzie się **15 listopada 2018** [czwartek] w godzinach 10.00–11.30 w sali nr 4b w gmachu C, drugie spotkanie w godzinach 11.40–13.20 w sali nr 3a w gmachu C.

Serdecznie zapraszamy zainteresowanych studentów i pracowników!

Edukacja ekonomiczna dla dzieci i młodzieży

 DOROTA POPOWSKA

NAJMŁODSZYCH „STUDENTÓW” SGH CZEKAJĄ W TYM ROKU AKADEMICKIM ZMIANY – NA LEPSZE!

Programy i projekty edukacji ekonomicznej dla dzieci i młodzieży są realizowane przez Szkołę Główną Handlową w Warszawie z powodzeniem od wielu lat. W roku akademickim 2018/2019 najmłodszy studenci SGH będą mogli skorzystać z nowych rozwiązań organizacyjnych, a przede wszystkim ze wzbogaconej i unowocześnionej oferty.

Do wprowadzenia zmian i nowości w bieżącym roku akademickim kluczowe okazało się uzyskanie dofinansowania w ramach programu PO WER (oś III, działanie 3.1 – projekty w programie „Uniwersytet Młodego Odkrywcę” dotyczące rozwoju oferty uczelni w zakresie realizacji trzeciej misji). Dzięki dofinansowaniu można będzie poszerzyć zasięg zajęć: w 15 szkołach województwa mazowieckiego zrealizowanych zostanie 30 wyjazdowych warsztatów dla dzieci i młodzieży pt. *Innowatorium Ekonomiczne*. Ponadto w ramach dofinansowania wznowienia doczekało się czasopismo „Ekonopedia. Magazyn Młodego Menedżera”, a także powstanie portal edukacji ekonomicznej BizON – włączeni na przedsiębiorczość. Na portalu, w trzech obszarach tematycznych: „Biznes”, „Pieniądz”, „Ludzie”, publikowane będą artykuły dotyczące zjawisk gospodarczych, materiały edukacyjne z testami wiedzy, filmowe miniwykłady oraz działać będzie interaktywny kącik eksperta. Dotychczas prowadzone wykłady dla rodziców, na które zapraszani byli opiekunowie małych studentów EUD i AME, zyskają nową postać tzw.

Krótkich Aktywnych Wykładów Angażujących KAWA. Tematyka wykładów, prowadzonych przez uznane w swojej dziedzinie autorytety, ma się skupiać na wspieraniu rozwoju społecznego, poznawczego oraz wolicjonalnego dzieci i młodzieży oraz pomagać rodzicom w pełnieniu ich funkcji wychowawczej. Co istotne – jak zapowiada skrót nazwy wykładów – wykłady będą dla rodziców czasem wytchnienia i jednocześnie pobudzą do działania jak dobra, świeżo parzona kawa. Wszystkie wyżej opisane działania realizowane będą w ramach projektu pt. „Rewers i Awers. Akademia Edukacji Ekonomicznej SGH”.

Zostały także zmienione zasady organizacji i przebieg jednej z największych ogólnopolskich olimpiad – Olimpiady Przedsiębiorczości, której historia liczy już 13 lat. Celem wprowadzonych udoskonaleń (poprzedziły je konsultacje i zbieranie opinii od zawodników, ich opiekunów merytorycznych oraz sympatyków olimpiady) jest przede wszystkim zwiększenie udziału metod sprawdzających umiejętności i postawy zawodników (zmiana założeń i formuły niektórych etapów zawodów) przy jednoczesnym zwiększeniu możliwości współzawodniczenia większej liczby zawodników podczas finałów olimpiady (zmiana zasad kwalifikacji). W odmienionej formule rywalizacji zawodnicy eliminacji okręgowych podczas drugiego ich etapu koncentrowali się będą na zespołowym rozwiązaniu tylko jednego, za to bardzo rozbudowanego zadania sytuacyjnego oraz późniejszej jego obronie. Dzięki temu już na etapie eliminacji okręgowych, ocenie

więcej informacji

Olimpiada Przedsiębiorczości
 www.olimpiada.edu.pl

Akademia Edukacji
 Ekonomicznej SGH
 ria.sgh.waw.pl

poddawana będzie umiejętność argumentowania i obrony własnego stanowiska. Także w przebiegu finału olimpiady organizatorzy dokonali rewolucyjnych zmian: zawodnicy nie będą pisali już eseju, za to zmierzają się z pytaniami problemowymi. Dotychczasowe prezentacje drugiego etapu przebiegały będą w formule *elevator pitch* polegającej na krótkiej, esencjonalnej prezentacji pomysłu na „własny biznes” – wylosowanego z puli pomysłów przygotowanych przez komisję. Novum jest wprowadzenie trzeciego etapu finału Olimpiady realizowanego w formule quizu „1 z 10”. Tu zawodnicy będą musieli wykazać się nie tylko wiedzą, ale także umiejętnością udzielania odpowiedzi w sytuacji presji czasowej oraz uczciwej rywalizacji. Ponadto zwiększono liczbę zawodników eliminacji centralnych oraz zasady ich kwalifikacji – do finału dostaje się po 15 zawodników z każdego okręgu oraz dodatkowych 25 zawodników spośród pozostałych startujących, którzy uzyskali najwyższe wyniki z testu. Co istotne, wprowadzenie zasady kwalifikacji pozwalającej na udział w finale niezależnie od wyników pracy zespołowej zwiększa poczucie sprawstwa zawodników – kluczowe w kształtowaniu postaw przedsiębiorczych.

Liczymy na to, iż oferta edukacyjna dla dzieci i młodzieży Szkoły Głównej Handlowej

w Warszawie przyciągnie kolejnych uczestników zajęć i konkursów, a tym samym – wykształci kolejne pokolenia entuzjastów ekonomii i zarządzania. Tradycją staje się bowiem, iż dzieci uczestniczące w zajęciach EUD, rosnąc, biorą udział w kolejnych projektach SGH, a w efekcie stają się studentami uczelni. SGH dokłada wszelkich starań, aby ten trend rozwijać.

DOROTA POPOWSKA, dyrektor Centrum Otwartej Edukacji SGH

SGH we współpracy z Fundacją Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych realizuje następujące programy z zakresu edukacji ekonomicznej skierowanej do dzieci i młodzieży:

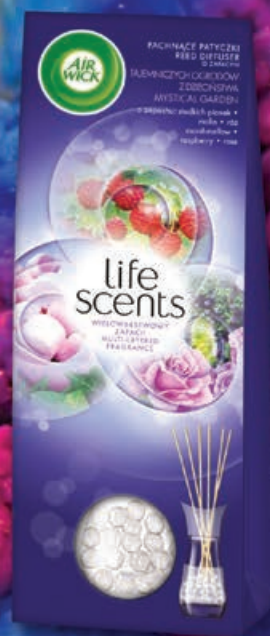
- **semestralne zajęcia dla dzieci i młodzieży w wieku 10–16 lat** – Ekonomiczny Uniwersytet Dziecięcy (10–13 lat), Akademia Młodego Ekonomisty (13–16 lat) wraz z towarzyszącymi im wykładami dla rodziców;
- **ogólnopolskie olimpiady** – Olimpiada Przedsiębiorczości (dla młodzieży szkół ponadgimnazjalnych), Szkolna Olimpiada Przedsiębiorczości oraz Młodzieżowa Olimpiada Wiedzy i Społeczeństwa (uczniowie 7 i 8 klas szkół podstawowych oraz młodzież gimnazjalna);
- **wakacyjne zajęcia dla dzieci i młodzieży** – Letnia Akademia Ekonomii i Przedsiębiorczości;
- **program klas patronackich.**

DO YOU WANT TO PLAY THE GAME
OR
CHANGE THE GAME?

CHECK OPPORTUNITIES
VISIT **RB.com**

Game Changers only.
Let's talk.

Więcej niż stanowisko

JUSTYNA KOZERA

NA CO WARTO ZWRÓCIĆ UWAGĘ PRZY WYBORZE MIEJSCA PRACY.

Centrum Kariery i Relacji z Absolwentami jest jednostką odpowiedzialną za kształtowanie i utrzymywanie relacji z absolwentami SGH. Zajmuje się również wspieraniem rozwoju kariery studentów i absolwentów SGH oraz współpracy pomiędzy członkami obu tych grup.

więcej informacji

SERWIS KARIERA

kariera.sgh.waw.pl

PORTAL ABSOLWENTA

absolwent.sgh.waw.pl

Zdobytymi kwalifikacjami na uczelni, kursach dodatkowych, uzyskujemy certyfikaty poświadczające nasze kompetencje, odbywamy praktyki i staże, które mają nas wesprzeć w osiągnięciu zawodowego celu. Kiedy dostajemy ofertę pracy, która odpowiada naszym oczekiwaniom w zakresie wynagrodzenia i stanowiska, bardzo często z marszu ją akceptujemy. Jest jednak kilka innych aspektów, które warto rozważyć, dokonując wyboru.

Czy nie ma znaczenia to, jakie firma ma podejście do swoich pracowników i pracowniczek, jak dba o ich rozwój i jak wspiera ich w równoważeniu pracy z innymi sferami życia? Czy nie chcielibyśmy zostać zatrudnieni w firmie, która uczciwie traktuje swoich partnerów biznesowych, angażuje się na rzecz społeczeństwa i społeczności lokalnych, bierze pod uwagę swój wpływ na środowisko naturalne? Czy zupełnie nie liczą się wygląd i aranżacja przestrzeni, w której mamy spędzać dużą część naszego czasu? By zwiększyć szanse na zadowolenie z pracy, oplaca się dowiedzieć więcej o podejściu potencjalnego pracodawcy do wspomnianych kwestii.

PO PIERWSZE – CSR

CSR, skrót od *corporate social responsibility*, w języku polskim najczęściej pojawia się jako: społeczna odpowiedzialność biznesu, odpowiedzialny biznes. Definicja CSR-u zmienia się na przestrzeni lat, jednak jej kluczowym elementem jest uwzględnianie w prowadzeniu biznesu nie tylko zysku, ale

też sposobu jego osiągania, z odniesieniem do zagadnień społecznych i środowiskowych. Firma, prowadząc dialog z interesariuszami, w tym m.in. z pracownikami, ustala istotne kwestie (tzw. *materiality issues*), o które stara się w szczególnie sposób zadbać i o których chce interesariuszy informować. Zgodnie z normą społecznej odpowiedzialności ISO 26 000 są one pogrupowane w obszarach: ład organizacyjny, prawa człowieka, praktyki z zakresu pracy, środowisko, uczciwe praktyki operacyjne, zagadnienia konsumenckie, zaangażowanie społeczne i rozwój społeczności lokalnej. W każdym z nich kryją się szczegółowe elementy, wśród których wymienić można np. etykę i *compliance*, przejrzystość działań, przestrzeganie praw człowieka i pracownika oraz praw konsumenta, różnorodność, kwestie kobiet w biznesie, ekoprodukty czy programy prośrodowiskowe, odpowiedzialny marketing i wiele innych.

Z punktu widzenia pracownika istotne są formy dialogu, dbałość o zdrowie psychiczne, wsparcie ze strony firmy, np. w integrowaniu pracy z życiem prywatnym czy w ramach wolontariatu pracowniczego. Można bezpośrednio podczas rekrutacyjnej rozmowy pytać o to osoby pracujące czy współpracujące z firmą, szukać takich informacji w raporcie społecznym firmy czy na stronie internetowej.

PO DRUGIE – WORK-LIFE INTEGRATION

Pierwotne rozumienie liczącej już kilkadziesiąt lat koncepcji *work-life balance*, oznaczało dążenie do zrównoważenia czasu między pracą zawodową a życiem prywatnym. Ale czy słuszne jest założenie, że życie jest poza pracą lub że praca nie jest elementem życia? We współczesnym zglobalizowanym, poddanym sile Facebooka i smartfonów świecie, w którym coraz trudniej wyraźnie rozgraniczyć pracę od innych obszarów aktywności, takie podejście nie przystaje do realiów.

Istotna pozostaje możliwość udanego łączenia działań w różnych sferach życia. Dlatego obecnie zasadne wydaje się mówienie o *work-life blending* czy *work-life integration*, czyli dopasowaniu, zharmonizowaniu, zintegrowaniu pracy z życiem. W modelu tym praca i życie to spójne, symbiotyczne elementy, pracę postrzega się jako integralną część życia. Wiąże się to z humanistycznym postrzeganiem człowieka jako zintegrowanej, całościowej

„...kiedy dostajemy ofertę pracy, która odpowiada naszym oczekiwaniom w zakresie wynagrodzenia i stanowiska, bardzo często z marszu ją akceptujemy. Jest jednak kilka innych aspektów, które warto rozważyć, dokonując wyboru.

Justyna Kozera, dyrektorka Centrum Kariery i Relacji z Absolwentami

jednostki, której do dobrego samopoczucia potrzebna jest twórcza interakcja między obszarami: personalnym, społecznym i zawodowym.

Starając się o pracę czy staż w danej firmie, warto wyłowić informacje dotyczące kultury organizacyjnej firmy w tym zakresie. Czy pracodawca stwarza możliwość elastycznego czasu pracy? Czy pozwala na wykonywanie zadań spoza biura? Czy zachęca do rozwijania swoich pasji, zainteresowań i je wspiera, np. poprzez wolontariat pracowniczy? Czy praca w nadgodzinach nie jest niepisanym standardem obowiązującym w firmie? Czy pracodawca ułatwia znajdowanie niestandardowych rozwiązań w odniesieniu do indywidualnej sytuacji (np. nieoczekiwana zmiana godzin zajęć na uczelni, nagły kłopot z zapewnieniem opieki nad dzieckiem)? Czy zachęca pracowników do zdrowego trybu życia, do aktywności fizycznej, a może nawet stwarza takie możliwości wewnątrz firmy?

PO TRZECIE – ŚRODOWISKO PRACY

Zarówno czynniki materialne, jak i społeczne, z którymi styka się pracownik w miejscu pracy, tworzą tzw. środowisko pracy. Często to ono właśnie decyduje bezpośrednio o naszej satysfakcji z pracy, wpływa na nasz ogólny stan psychofizyczny, a tym samym na naszą efektywność. Biorąc pod uwagę ilość czasu spędzanego w pracy, funkcjonalna i estetyczna aranżacja przestrzeni, z wygospodarowaną strefą na posiłek czy krótki relaks, staje się ważnym kryterium. Praca w miejscu, którego wygląd i organizacja ułatwiają sprawne wykonywanie różnorodnych zadań, jakie są przed pracownikiem stawiane, przyczynia się tak do wzrostu jego produktywności, jak i zadowolenia.

Jak wygląda idealne biuro? Poszukiwania trwają; od pewnego czasu dużą popularnością cieszy się koncepcja *activity based working*, czyli organizacja przestrzeni na bazie rodzaju podejmowanych aktywności. Wyodrębniane są strefy do pracy indywidualnej i zespołowej, strefy pobudzające kreatywność czy strefy odpoczynku. Czy będzie to tylko czasowa moda, czy trwała zmiana, czas pokaże.

Środowisko pracy nie ogranicza się jednak wyłącznie do kwestii wystroju i zagospodarowania biurowych wnętrz. Jego istotny element stanowi kultura organizacyjna danej firmy, mająca wpływ na swoisty klimat danego miejsca i panującą w nim atmosferę. Już na etapie rozmów o pracę można próbować poznać jej kluczowe komponenty i sprawdzić, na ile się z nimi identyfikujemy. Ostatecznie chodzi przecież o to, by znaleźć właściwe stanowisko w odpowiadającym naszym potrzebom i wartościom miejscu pracy, i harmonijnie wpleść pracę w życie. 📖

JUSTYNA KOZERA, dyrektorka Centrum Kariery i Relacji
z Absolwentami SGH

PORADNIK KARIERY

– edycja 2018/2019

- Podpowiadamy, jak przejąć stery kariery
- Pomagamy wypłynąć na szerokie wody
- Inspirujemy historiami absolwentów

Czytaj i nabierz wiatru w żagle kariery!

www.sgh.waw.pl/poradnik-kariery

FOT. MAREK DARNIOWSKI/GOLF24

Lubię to, co robię

 ANNA WDOWIŃSKA

PAULINA ROSZKOWSKA – THE BEST BUSINESS PROFESSOR UNDER 40.

Dr Paulina Roszkowska, absolwentka SGH (magisterium w 2006 r., tytuł doktora w 2010 r.), specjalizuje się w prowadzeniu zajęć z zakresu finansów przedsiębiorstw, analizy finansowej oraz fintech, jak również w łączeniu decyzji finansowych z etycznym wymiarem prowadzenia biznesu. Obecnie jest adiunktem w SGH, Associate Professor of Finance w Hult International Business School. Jest członkinią European Finance Association (EFA).

Poets and Quants umieścił ją na tegorocznej liście The 40 Best Business Professors Under 40. To wysoko cennione wyróżnienie przyznawane przez studentów i absolwentów jest dla dr Pauliny Roszkowskiej wyzwaniem, żeby biec jeszcze szybciej.

Kiedy Paulina Roszkowska robiła doktorat na SGH, myślała raczej o pracy w biznesie, była zresztą wtedy równolegle zatrudniona w firmie. Po doktoracie przez dwa lata łączyła pracę na uczelni z pełnoetatową pracą w biznesie (*corporate finance and investor relations*), uznała jednak, że nie sposób robić dwóch rzeczy na 100 procent i odnosić prawdziwe sukcesy na obu polach jednocześnie. Wybrała pracę naukową i dydaktyczną. Kamieniem

milowym w jej karierze zawodowej stało się stypendium w IESE Business School w Barcelonie. Wyniosła stamtąd przekonanie, że dobrze kształcąc studentów, można nie tylko przyczynić się do ich rozwoju, ale pośrednio do rozwoju i zmiany świata, w którym wszyscy żyjemy.

Pobyty w IESE Business School uświadomił jej także, że aby liczyć się na arenie międzynarodowej, trzeba mieć w swoim CV pracę na amerykańskiej uczelni. Wyjechała na staż badawczy w Haas Business School, UC Berkeley. Po roku zaproponowano jej tam prowadzenie wykładów, po dwóch latach – pracę jako Associate Professor w Hult International Business School w San Francisco. Sukcesy były okupione ogromną pracą.

– Na uczelniach zagranicznych, szczególnie w Haas School of Business, UC Berkeley, obserwowałam warsztat pracy najwyższej klasy profesorów ze studentami MBA. Zafascynowałam się ich interakcjami. Tam na wykładzie nikt się nie nudzi! Studenci, inspirowani tematami, ale przed wszystkim sposobem ich prezentacji i nauczania, pracują z uśmiechem na twarzy. Pomyślałam, że i ja mogę być takim inspirującym profesorem – napisała w „Poradniku Kariery” SGH. – Jednak to jest możliwe tylko wtedy, kiedy sama jesteś na bieżąco i się rozwijasz! Ale co najważniejsze, taka praca przynosi satysfakcję i zadowolenie: po prostu lubię to, co robię!

STUDENT PŁACI, STUDENT WYMAGA

Na amerykańskiej uczelni pracuje się jak w korporacji: od rana do wieczora, często także w weekendy.

– Koleżanka, która miała troje dzieci, maile do studentów i współpracowników wysyłała nawet o czwartej nad ranem – mówi Paulina Roszkowska.

Dla niej najcenniejszą nagrodą za wysiłek wkładany w kształcenie studentów są słowa zadowolenia i podziękowania przysyłane już po zakończeniu zajęć, kiedy studenci są w stanie ocenić, jak bardzo zajęcia z Pauliną wpłynęły na ich zawodowe życie i na ogólny rozwój. Amerykańscy studenci, którzy za studia na dobrej uczelni płacą mnóstwo pieniędzy, są bardzo wymagający, ale też zaangażowani w studiowanie. Wykorzystują każdą minutę zajęć i tego samego oczekują od swoich wykładowców. Kariera wykładowcy jest w dużym stopniu uzależniona od opinii studentów, którzy po ostatnich zajęciach wypełniają elektronicznie ankiety ewaluacyjną. Profesorowie gorzej oceniani uczą na studiach niższego stopnia, ale i tam nie mogą swojej pracy lekceważyć. W Hult International Business School studenci oceniają wykładowców w skali od 0 do 5. Jeśli wykładowca uzyskuje oceny poniżej „4”, raczej nie przedłuża się z nim kontraktu.

– Amerykańscy studenci dają też dużo informacji zwrotnych – podkreśla dr Roszkowska. – Komentują treść zajęć, wykorzystywane narzędzia, ale i sam sposób „dostarczenia treści” przez profesora, prezentują swoje opinie. To cenne, jednak trzeba „wiedzieć swoje”, żeby się wśród tych, czasami rozbieżnych, opinii nie pogubić.

W Hult niezwykle ważną rolę odgrywa dziekan, który nie tylko prowadzi ewaluację pracy wykładowców, ale także wspiera ich merytorycznie, szuka najlepszych rozwiązań w pracy dydaktycznej, by sprostać potrzebom międzynarodowej społeczności studentów MBA.

RÓŻNORODNOŚĆ JEST (BEZ)CENNA

Około 60 osób, 40 narodowości – tak wygląda grupa na studiach MBA w szkołach biznesu w USA. Trzeba ją zintegrować, ale także wyciągnąć z tej *diversity* to, co najlepsze w każdym z uczestników. To ludzie pracujący w różnych zawodach, wychowani w różnych kulturach, systemach wartości, o odmiennych filozofiach życiowych. Dzieli się tym podczas studiów z kolegami i profesorami i wszyscy na tym zyskują.

– Moim zadaniem jest przedstawić temat w sposób zrozumiały i atrakcyjny dla wszystkich studentów – mówi Paulina Roszkowska. – Wciąż się tego uczę i myślę, że doświadczenie, które zdobywam, będzie przydatne także na SGH, gdzie poziom umiędzynarodowienia jest coraz wyższy.

TRZEBA BIEĆ JESZCZE SZYBCIEJ

Wyróżnienie dla najlepszego profesora przed czterdziestką jest powodem do radości, ale i bodźcem do dalszego podnoszenia poprzeczki.

„*Żyję w biegu, na walizkach... „resetuję się” na polu golfowym.*”

– Nie ma lekko – śmieje się Roszkowska. – Studenci wiedzą o nagrodzie i oczekują ode mnie jeszcze więcej. Dla mnie ważne jest, że dostałam ją nie od specjalistów z branży, ale od studentów, którzy oddali na mnie swój głos, bo uznali, że miałam istotny wpływ na ich życie i karierę zawodową. A skoro tak, to muszę starać się jeszcze bardziej!

THERE IS NO FREE LUNCH!

Plany? – Życie jest jak jazda samochodem w nocy: widzisz tylko tyle, ile oświetlają reflektory – mówi Paulina Roszkowska. – Nie planuję w zbyt odległej perspektywie, skupiam się na tym, żeby każdego dnia wykonać mały krok, który przybliży mnie do realizacji wielkich marzeń.

Jej zdaniem kariera akademicka jest dla tych, którzy chcą odkrywać, kreować. Wymaga wiele pracy, otwierania wielu drzwi, a często konfrontacji ze ślepą uliczką. Wymaga też wiele wytrwałości – trzeba być przygotowanym na czasowe drepnięcie w miejscu, a nawet „odrzućcie”, jeśli chodzi np. o proces publikacji wyników badań.

– Jeśli podejdziesz do tego procesu świadomie, nauczysz się traktować takie sytuacje jak lekcje, a nie porażki. Kariera akademicka jest wspaniałym pomysłem na życie: duża elastyczność czasu pracy, możliwość wymiany poglądów z niezwykle mądrymi ludźmi, udział w konferencjach w najciekawszych miejscach na świecie oraz udział w inspirowaniu młodych umysłów podczas prowadzenia zajęć – podkreśliła w swojej wypowiedzi dla „Poradnika Kariery”. – Jednak najważniejsza rada, jaką chciałabym przekazać studentom, to: niezależnie od tego, jaką karierę wybierzesz, róbć to, co sprawia wam radość! Tylko wtedy będziecie dobrzy w tym, co robicie, i będziecie mieli poczucie spełnienia.

Żyje w biegu, na walizkach. Ma mało wolnego czasu, ale w Berkeley (i wszędzie tam, gdzie tylko znajduje okazję) „resetuje się” na polu golfowym.

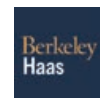
– Świeże powietrze, mnóstwo zieleni, pełne skupienie na uderzeniach, a jednocześnie te kilka godzin spędzonych w towarzystwie osób, które łączy wspólna pasja: polecam wszystkim! choć sprawa jest nieprosta, bo – tak jak w każdym innym aspekcie życia – trzeba znaleźć balans pomiędzy ekstremami. Chyba najlepiej ujął to Arthur Daley, stwierdzając: „Golf is like a love affair. If you don't take it seriously, it's no fun; if you do take it seriously, it breaks your heart”. 🏌️

od 2016 Hult International Business School, San Francisco Associate Professor of Finance

od 2014 University of California, Berkeley, Haas School of Business

Visiting Research Scholar, Lecturer

2012-2014 ICN Business School, ISC Paris, Université Catholique de Lille, IESE Business School

Visiting Professor/Visiting Scholar

od 2010 adiunkt

2010 doktor ekonomii
2006 magister, finanse i rachunkowość

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

Mastersi na SGH

 MICHAŁ BERNARDELLI

KLUB AZS SGH JEST **PREKURSOREM** **DZIAŁAŃ W SPORCIE MASTERSÓW** W WARSZAWIE.

Sport w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie nie jest domeną tylko braci studenckiej, ale stanowi ważną część życia również wielu pracowników uczelni, zarówno zatrudnionych w administracji, jak i kadry akademickiej. Dla części z tych osób codzienne ćwiczenia to coś więcej niż rekreacja czy aktywne spędzanie czasu. Mają oni całkiem ambitne sportowe cele i poważne osiągnięcia. Dumnie reprezentują SGH na mistrzostwach Polski, Europy czy świata w swoich kategoriach wiekowych. To nasi mastersi, czyli osoby, które ukończyły 35. rok życia.

Kiedy sportowiec kończy 35. rok życia, trafia do najmłodszej (35-39 lat) kategorii wiekowej, w której może startować w zawodach organizowanych przez i dla mastersów. Trenować i startować można w różnych dyscyplinach – jeśli chodzi o SGH, najwięcej mamy lekkoatletów. Tym, kto motywuje innych mastersów na naszej uczelni, jest trener Witold Dźoń – nie dość, że sam jest czynnym zawodnikiem (złoty medal Mistrzostw Polski Masters w skoku o tyczce), to jeszcze ma pod swoją opieką wiele zawodniczek i zawodników. Prowadzone przez niego treningi są otwarte dla wszystkich pracowników i absolwentów SGH oraz członków ich rodzin. To

właśnie na takich treningach można spróbować rzucić oszczepem, skoczyć w dal czy pchnąć kulą. Ktoś zapyta: jak to spróbować? Ano tak, niezależnie od wieku bowiem można odkryć w sobie jakieś sportowe umiejętności. Najlepszy przykład to odkryty przez trenera Dżonia talent u dr. Konrada Walczyka – dr Walczyk nie tylko zdobył medal Mistrzostw Polski Masters w skoku wzwyż, ale też regularnie reprezentuje naszą uczelnię na zawodach akademickich, uzyskując medalowe pozycje na Akademickich Mistrzostwach Warszawy i Mazowsza.

Same zawody są okazją nie tylko do rywalizacji, ale też do spotkań, dobrej zabawy, nawiązania znajomości i wymiany doświadczeń. Kluczową kwestią w sporcie masters jest świadomość, że już sam systematyczny trening stanowi doskonały pozytywny bodziec. A zacząć treningi można w każdym wieku – wystarczy powiedzieć, że najstarszym aktywnie uczestniczącym w zawodach lekkoatletycznych zawodnikiem w Polsce jest... 108-letni Stanisław Kowalski ze Świdnicy, który karierę sportową rozpoczął dopiero w wieku 104 lat!

Klub AZS SGH jest prekursorem działań w sporcie mastersów w Warszawie. Teraz mastersi z SGH mają dodatkową motywację – 24-30 marca 2019 r. w Toruniu odbędą się 8. Halowe Mistrzostwa Świata Masters. Mamy nadzieję, że Polska jako gospodarz będzie licznie reprezentowana na tych zawodach, a wśród startujących zobaczymy wiele osób związanych z SGH. Kibicujmy i trzymajmy za nich kciuki, a jeszcze lepiej dołączmy do AZS SGH Masters!

DR MICHAŁ BERNARDELLI, kierownik Centrum Wychowania Fizycznego i Sportu SGH

FOT. ARCHIWUM PRYWATNE

Akademicki Związek Sportowy jest największą i najstarszą organizacją studencką w Polsce. W tym roku obchodzi 110 rocznicę powstania. Ma ponad 40 tys. członków, w tym wiele gwiazd światowego sportu m.in. w lekkiej atletyce, pływaniu i sportach walki. Klub Uczelniany AZS SGH powstał 7 grudnia 1916 r.

Anna Maliszewska akademicką wicemistrzynią świata!

W Budapeszcie 4-8 lipca 2018 r. odbyły się pierwsze Akademickie Mistrzostwa Świata w pięcioboju nowoczesnym.

Na starcie stanęło kilkudziesięciu zawodników z 13 krajów. Srebrny medal w zawodach indywidualnych zdobyła studentka Szkoły Głównej Handlowej i zawodniczka AZS SGH, Anna Maliszewska.

W tym roku pięciobój nowoczesny po raz pierwszy pojawił się w programie imprez Międzynarodowej Federacji Sportu Studenckiego. Mistrzostwa były organizowane w wyjątkowym formacie – w formule akademickiej zawody indywidualne rozgrywano bez jazdy konnej, więc o medalach decydowały punkty zdobyte kolejno w pływaniu, szermierce i kombinacji (czyli biegu połączonym ze strzelaniem). Wszystkie konkurencje zostały rozegrane na terenie kampusu Egészségedre.

Polskę reprezentowało pięciu zawodników. Oprócz Ani, która jako olimpijka z Rio i tegoroczna mistrzyni Polski stanęła na czele reprezentacji, w walce o medale wzięli udział: Marta Kobeca, Łukasz Gutkowski, Maciej Dukielski i Daniel Ławrynowicz.

Nasza koleżanka stopniowo pięła się w górę klasyfikacji. Po pływaniu z czasem 2:18,23 Ania uplasowała się na 7. miejscu. W szermierce studentka SGH wygrała całą rundę bonusową (14 wygranych w rundzie wstępnej), co pozwoliło jej awansować na 5. miejsce w klasyfikacji generalnej. W emocjonującym wyścigu w ostatniej konkurencji (kombinacji) Ania zaczęła bardzo nerwowo – w dwóch pierwszych próbach strzeleckich Polka zaliczyła aż dziewięć pomyłek (co wydłużyło jej pobyt na strzelnicy). Dwie kolejne próby nasza zawodniczka wykonała jednak bezbłędnie, dzięki czemu awansowała na drugie miejsce i zdobyła dla Polski pierwszy w historii medal Akademickich Mistrzostw Świata w pięcioboju nowoczesnym. Na podium wraz z naszą koleżanką stanęły Włoszka Elena Micheli (złoto) i Egipcjanka Soudos Aboubakr (brąz).

Gratulujemy! 🎉

OPRACOWANIE: Magdalena Bryk, członek zarządu AZS SGH

Akademicki Związek Sportowy
Klub Uczelniany
Szkoły Głównej Handlowej
w Warszawie.

🌐 azssgh.pl
📘 azssgh
📱 azs_sgh

FOT. NBP

Świat bankowości

JAN ANDRZEJ NICAŁ

ROZMOWA Z PROFESOR **MAŁGORZATĄ ZALESKĄ**, DYREKTOR INSTYTUTU BANKOWOŚCI SGH.

Prof. dr hab. Małgorzata Zaleska jest dyrektorem Instytutu Bankowości SGH oraz przewodniczącą Komitetu Nauk o Finansach PAN. W dorobku naukowym i popularnonaukowym ma ponad 400 publikacji, przede wszystkim z zakresu stabilności systemu finansowego, funkcjonowania banków centralnych, nadzór nad rynkiem finansowym, systemów gwarantowania środków finansowych na rynku finansowym oraz oceny sytuacji finansowej banków i przedsiębiorstw.

Swoją pracę naukowo-dydaktyczną od lat łączy z aktywnością w praktyce. Była m.in.: członkiem Komisji Nadzoru Bankowego, prezesem zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, członkiem zarządu Narodowego Banku Polskiego, pełnomocnikiem zarządu NBP ds. wprowadzenia euro w Polsce, przewodniczącą Komitetu Badań Ekonomicznych NBP, prezesem zarządu Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie, przewodniczącą Rady Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych.

W nowy rok akademicki wkraczamy z nową publikacją: *Świat bankowości*. Co jest w tej książce szczególnego, że otrzymała rekomendacje Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, Komitetu Nauk o Finansach PAN oraz Polskiego Stowarzyszenia Finansów i Bankowości?

W książce przedstawiamy, w sposób rzetelny i aktualny, kompleksowe ujęcie zagadnień związanych ze współczesną bankowością. Omawiamy zarówno sieć bezpieczeństwa finansowego państwa, jak i proces zarządzania bankiem, w tym ryzykiem bankowym. Obok rozważań teoretycznych prezentujemy także odniesienia do praktyki bankowej, które wynikają często z naszych doświadczeń wyniesionych z długoletniej pracy w instytucjach finansowych. Staramy się też zmobilizować czytelnika do samodzielnego zweryfikowania swojej wiedzy poprzez rozwiązywanie testów i zadań, które są zamieszczone po każdym podpunkcie książki. Wszystko to i wiele innych zagadnień można znaleźć na blisko 650 stronicach książki.

Świat bankowości w ostatnim czasie rewolucyjnie się zmienia, głównie z powodu dynamicznego rozwoju technologii, przyczyną są również daleko idące zmiany instytucjonalne. Czy książka, o której tu mówimy, nadąża za tymi zmianami? Czy autorom udało się zająć najbardziej aktualnymi zagadnieniami związanymi z bankowością w Polsce i na świecie?

Świat bankowości zmienia się w zawrotnym tempie. Tak szybkie zmiany nie ułatwiają pisanie książek i stąd prace nad naszą książką trwały

blisko trzy lata. W książce podejmujemy oczywiście najbardziej aktualne tematy, w tym wykorzystanie nowoczesnych technologii w bankowości (m.in. analizujemy blockchain) oraz zmiany prawne, które stanowią współcześnie jedno z największych wyzwań dla menedżerów zarządzających bankami. W sektorze bankowym nastąpił bowiem „wysyp” regulacji prawnych i ich niezwykle skomplikowanie. Mamy obecnie do czynienia z przeregulowaniem rynku bankowego. Jest to zresztą niestety typowe zjawisko w odpowiedzi na kryzys finansowy. Dostyc powszechne jest też to, że społeczeństwa bardzo szybko zapominają o lekcjach płynących z kryzysu. Stąd w sposób ciągły trzeba przypominać między innymi o mechanizmach rządzących światem bankowości. Choć często wspominam też swoim studentom, że nie da się bankowości nauczyć raz na zawsze, powodem są na przykład rewolucyjne zmiany.

Świat bankowości to jednak nie tylko technologie i prawo. Są bowiem ponadczasowe mechanizmy rządzące funkcjonowaniem bankierów i bankowców. Czy one także są zaprezentowane w książce?

Książka z założenia nie odnosi się do historii bankowości, choć nawiązuje do jej fundamentów, np. bankowości kontynentalnej i anglosaskiej. Wskazujemy także, że niektóre wcześniejsze mity upadły. Jako przykład można podać przekonania, że są inwestycje wolne od ryzyka albo że drukowanie pieniędzy przez banki centralne kończy się zawsze katastrofą. W tym ostatnim przypadku na ostateczne stwierdzenie o obaleniu mitu trzeba jednak jeszcze poczekać. Wszystkich

konsekwencji współczesnej polityki luzowania ilościowego nie jesteśmy bowiem jeszcze w stanie ocenić. Choć z mojego punktu widzenia jeszcze większym zagrożeniem dla stabilności finansowej świata niż wychodzenie z polityki luzowania ilościowego jest rynek rządowych papierów wartościowych. Ryzyko z nim związane nie zostało bowiem właściwie zidentyfikowane i zmierzone, a potrzeby państw w zakresie finansowania coraz to większych wydatków na cele społeczne i militarne są niemal nieograniczone.

Do kogo adresowana jest ta książka? Komu poleciłaby Pani jej lekturę?

Wszystkim, którzy interesują się zagadnieniem finansów, w tym teoretykom, praktykom oraz naszym studentom. Moim zdaniem warto znać świat bankowości i rozumieć mechanizmy nim rządzące, bowiem pieniądź od zawsze rządzi światem i nic nie wskazuje, żeby miało się to zmienić. Także w życiu codziennym znajomość zagadnień związanych z bankowością jest niezbędna. Gdyby wiedza finansowa Polaków była lepsza, mielibyśmy z pewnością mniej afer i piramid finansowych, choć i tak nie jesteśmy w stanie ich wyeliminować w przyszłości, m.in. z powodu pazerności niektórych ludzi.

Mam nadzieję, że Świat bankowości będzie należał do książek, po które chętnie sięgają studenci SGH.

Jeśli tak się stanie, to będzie to dla nas – autorów książki – duża satysfakcja i nagroda. Bez udziału moich współpracowników z Instytutu Bankowości *Świat bankowości* by nie powstał. Dziękuję im za ich wkład w napisanie książki.

Korzystając z okazji, chciałbym poprosić Panią Profesor o zaproponowanie publikacji do naszej specjalnej rubryki „Półka z książkami”. W miejscu tym prosimy znane postaci polskiej i światowej ekonomii o subiektywną listę lektur nadobowiązkowych, z którymi powinien się zapoznać każdy student i pracownik naukowy SGH. Jakie książki znajdują się na „Półce Zaleskiej”?

Na mojej półce znajdują się głównie książki dotyczące bankowości i finansów. Mam bowiem to szczęście, że mogę łączyć swoją pracę zawodową z pasją. Robię to, co lubię. Moje zainteresowania ewoluują przy tym i z biegiem czasu w jeszcze większym stopniu interesują mnie mechanizmy nie tylko rządzące finansami i gospodarką, ale także światem. Lubię czytać też o „grach”, które prowadzą uczestnicy rynku, oraz wywiady państw, a także historie oparte na faktach. Uważam, że każdy na swojej półce powinien mieć książki, których czytanie sprawia mu przyjemność. 📖

MAŁGORZATA ZALESKA (RED. NAUK.), *Świat bankowości*, Difin, 2018

— *Świat bankowości to blisko 650-stronicowe dzieło ukazujące rzetelną wiedzę i aktualne trendy zarówno w bankowości komercyjnej, jak i sieci bezpieczeństwa finansowego. Książka wyróżnia się tym, że obok treści naukowych i praktycznych znajdują się w niej zadania i testy do samodzielnego rozwiązania.*

JAMES RICKARDS, Wojny walutowe. Nadejście kolejnego globalnego kryzysu, Helion 2012

— *Dotychczasowe wojny światowe były krwawymi starciami milionowych armii. Kolejny globalny konflikt może się rozegrać wyłącznie na rynkach finansowych. Warto poznać opinie autora w tej kwestii, tym bardziej iż uczestniczył on w symulacjach przebiegu wojen walutowych.*

MICHAEL LEWIS, Wielki szort. Mechanizm maszyny zagłady, Sonia Draga 2016

— *Dzięki tej książce mamy możliwość prześledzić kulisy wybuchu ostatniego globalnego kryzysu finansowego oraz poznać mechanizmy tworzenia i funkcjonowania współczesnych (toksycznych) instrumentów finansowych.*

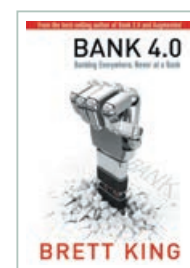

NASSIM NICHOLAS TALEB, Czarny łabędź, Kurhaus Publishing 2014

— *Nawet najmniej prawdopodobne ryzyko może się kiedyś zmaterializować. Czy zatem rozkład normalny to wielkie intelektualne oszustwo? Czarny łabędź jest odpowiedzią.*

BRETT KING, Bank 4.0. Banking everywhere, never at bank, Brett King 2018

— *Obrazowa i sugestywna wizja przyszłej bankowości, zmienionej pod wpływem nowoczesnych technologii, powinna zainteresować każdego korzystającego z usług finansowych.*

Publikujemy ponad

1000 lat

Globalizacja współcześnie. Komponenty i cechy charakterystyczne

RED. RADOSŁAW MALIK, ANNA ANETTA JANOWSKA, ROMAN WOSIEK

— Ta monografia ma szczególny charakter, ponieważ jest to księga jubileuszowa przygotowana dla prof. zw. dr hab. Anny Zorskiej. Jej dorobek naukowy obejmuje ponad 150 publikacji, w tym dwie autorskie książki: *Ku globalizacji? Przemiany w korporacjach transnarodowych i w gospodarce światowej* (Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1998, 2000, 2002) oraz *Korporacje transnarodowe. Przemiany, oddziaływania, wyzwania* (PWE, Warszawa 2007).

— „Niewątpliwym walorem monografii jest dobór tematyczny prezentowanych artykułów – zbieżny z zainteresowaniami badawczymi i osiągnięciami naukowymi Pani Profesor Anny Zorskiej, która zajmowała się globalizacją i globalną gospodarką oraz ekonomią międzynarodową (zwłaszcza rozwojem nowych potęg gospodarczych [BRIC] i biznesem międzynarodowym, w tym korporacjami transnarodowymi, rozwojem gospodarki opartej na wiedzy oraz innowacjami). Zamieszczone w tomie artykuły nawiązują do tych właśnie obszarów. Książka daje więc naukową interpretację zjawisk zachodzących w skali makro-, mezo- i mikroekonomicznej. Należy zaakcentować zarówno wielowątkowość prowadzonych rozważań, jak i wnikliwość oraz logikę wywodów. Walorem monografii jest także zastosowanie różnorodnych metod badawczych”.

Z recenzji dr hab. Joanny Bednarz, prof. UG

NOWOŚCI OFICYNY WYDAWNICZEJ SGH

Nowe formy innowacji

RED. KRYSZYNA POZNAŃSKA

— W warunkach hiperkonkurencji podmioty gospodarcze muszą się nastawić na kreowanie nowej i korzystnej dla siebie rzeczywistości, przy czym jednym z najbardziej skutecznych rozwiązań, dzięki któremu cele te mogą zostać zrealizowane, jest wdrażanie innowacji. Zakres i rodzaj innowacji wprowadzanych przez przedsiębiorstwa ulega zasadniczej modyfikacji wraz z rozwojem społeczno-gospodarczym oraz zmianą modeli biznesowych. Ta książka stanowi próbę przedstawienia nowych form innowacji oraz możliwości ich wykorzystania w gospodarce światowej i polskiej. Zarówno podjęte rozważania teoretyczne, jak i opisane badania o charakterze empirycznym koncentrują się na takich rodzajach innowacji jak innowacje otwarte, ekoinnowacje, innowacje społeczne, a także innowacje oszczędne oraz wybrane innowacje czwartej rewolucji przemysłowej.

— „Monografia stanowi kompetentne studium nowych form innowacji oraz ich wpływu na rozwój zarówno małych, jak i dużych przedsiębiorstw. Rozważania podjęte przez Autorów oparte są na dogłębnych studiach literaturowych, wynikach badań ankietowych, wywiadach i analizach studiów przypadku. Z tego powodu monografia posiada dużą wartość merytoryczną i empiryczną oraz stanowi próbę przynajmniej częściowego wypełnienia luki w stanie dotychczasowej wiedzy z zakresu innowacyjności”.

Z recenzji dr hab. Krystyny Moszkowicz, prof. Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu

Optymalizacja użyteczności kapitału ludzkiego. Perspektywa przedsiębiorstwa

ŁUKASZ SIEMKIEWICZ

— „Monografia [...] przyczynia się do uporządkowania pojęć oraz poszerza wiedzę w obszarze wykorzystania trzech perspektyw kapitału ludzkiego w teorii i praktyce zarządzania kapitałem ludzkim, z wykorzystaniem podejścia optymalizacyjnego. [...] Istotny i godny podkreślenia jest fakt, że recenzowana praca to jedna z nielicznych na polskim rynku wydawniczym pozycji poświęconych optymalizacji kapitału zatrudnienia w perspektywie tworzenia wartości, a już na pewno najbardziej kompleksowa, [...] wskazująca obszary dalszej refleksji”.

Z recenzji dr hab. Izabeli Warwas, prof. UŁ

— „Pochwalić należy propozycję nośników ryzyka nawiązującą metodycznie [...] do Strategicznej Karty Wyników i nośników efektywności. Rozwija ona, co należy wyraźnie podkreślić, problematykę zarządzania ryzykiem personalnym. [...] Bardzo transparentnie (słownie, tabelarycznie i poprzez rysunek) przedstawiono sposób postępowania przy analizie wyników badań empirycznych. Dotyczy to w szczególności uzasadnienia wykorzystania w analizie różnych metod w zależności od tego, czy mamy do czynienia z bezpośrednimi, czy też pośrednimi determinantami użyteczności kapitału ludzkiego”.

Z recenzji prof. zw. dr hab. Anny Lipki

Państwowe fundusze majątkowe jako globalny inwestor alternatywny

PIOTR WIŚNIEWSKI

— „Recenzowane opracowanie podejmuje ważną i interesującą z punktu widzenia zarówno teoriopoznawczego, jak i aplikacyjnego problematykę państwowych funduszy majątkowych (PFM), z jednej strony jako instytucji inwestowania na globalnym rynku finansowym, z drugiej zaś jako alternatywnej formy pozyskiwania zasobów dla realizacji celów publicznych. Podjęte studia i analizy wpisują się zatem w nurt badań dotyczących instytucji i instrumentów rynku finansowego oraz finansów publicznych”.

Z recenzji dr hab. Jolanty Szolno-Koguc, prof. UMCS

Świat (bez) pracy. Od fordyzmu do czwartej rewolucji przemysłowej **Monografia dedykowana Profesorowi Juliuszowi Gardawskiemu**

RED. JAN CZARZASTY, CZESŁAWA KLISZKO

— „Książka *Świat (bez) pracy* została zamierzona jako księga jubileuszowa poświęcona znakomitemu badaczowi świata pracy, Profesorowi Juliuszowi Gardawskiemu. [...] dostajemy pracę tematycznie spójną, odnoszącą się z różnych perspektyw do zagadnień związanych ze światem pracy i jego przemianami w czasach najnowszych oraz pozostających w relacji do tego obszaru zagadnień społeczeństwa gospodarującego, jak: kwestie bogactwa, klas społecznych czy innowacyjności. Zagadnienia poruszone w tekstach

nawiązują do pól badawczych, którymi od lat zajmuje się prof. J. Gardawski, wnosząc istotny wkład do socjologii ekonomicznej i badania stosunków przemysłowych, ze szczególnym naciskiem na rozpoznanie sytuacji pracowników niemających i systemu reprezentacji ich interesów. Przyjętą koncepcję tego tomu i konsekwencję w jej przeprowadzeniu oceniam wysoko. Dzięki temu czytelnicy dostaną do ręki bardzo ciekawą publikację, która [...] będzie stanowić wartościowy wkład do nauk społecznych”.

Z recenzji prof. dr. hab. Jarosława Górniaka

OPRACOWANIE: Anna Matysiak-Kolasa

Zapraszamy do naszej księgarni stacjonarnej od poniedziałku do piątku w godzinach 10.00–16.00
Oficyna Wydawnicza SGH
al. Niepodległości 162
(budynek główny)

CYFROWE OTWARTE REPOZYTORIUM

Cyber Open Repository – COR SGH

OPEN ACCESS W SGH

cor.sgh.waw.pl

AUTOARCHIWIZACJA

autor sam decyduje jakie teksty udostępnia i sam je umieszcza w bazie

- artykuły opublikowane w czasopiśmie
- rozdziały w monografiach
- monografie
- skrypty
- prace magisterskie i doktorskie

publikacje udostępniane są zgodnie z prawem autorskim!

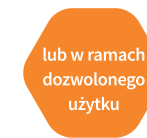
łatwy i przejrzysty sposób deponowania

logowanie za pomocą loginu i hasła SGH

na otwartych/ wolnych licencjach creative commons

lub w ramach dozwolonego użytku

CZEKAMY NA CIEBIE W PKO BANKU POLSKIM

Informacji o ofertach [pracy i staży](http://www.pkobp.pl/kariera)
szukaj na www.pkobp.pl/kariera.

Bank Polski
dzień dobry

www.pkobp.pl, infolinia: 800 302 302 brak opłat dla numerów krajowych na terenie kraju;
w pozostałych przypadkach opłata zgodna z taryfą operatora, +48 81 535 60 60 opłata zgodna z taryfą operatora

PKO Bank Polski
Position #4
by Business / Commerce
Banking

Nasi legioniści

ROZMOWA Z PAWŁEM TANEWSKIM.

dr Paweł Tanewski – jest kustoszem w Bibliotece Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, redaktorem działu historycznego „Gazety SGH”, autorem licznych artykułów prasowych oraz książek poświęconych historii SGH (*Wokół SGH - Domy, ludzie, zdarzenia oraz Przewodnik po SGH i okolicy*).

PAWEŁ TANEWSKI
Nasi legioniści. Studenci i absolwenci SGH w Legionach Polskich, Oficyna Wydawnicza SGH, 2018

Kim pan właściwie jest? Ekonomistą, bibliotekarzem, pisarzem?
Osobą do wynajęcia.

I do czego pan został ostatnio wynajęty?

Do napisania książki z okazji 100. rocznicy odzyskania niepodległości. Wpadłem na pomysł, że to powinno być coś, co łączy historię naszej uczelni z walką o odzyskanie niepodległości. Przedstawiłem pomysł władzom SGH, które go zaakceptowały.

Co to za pomysł?

Wybrałem spośród 1000 pierwszych studentów i absolwentów naszej uczelni tych, którzy byli legionistami Józefa Piłsudskiego, i postanowiłem napisać o nich książkę pt. *Nasi legioniści*. Pomysł natychmiast zacząłem realizować, ale wcale nie byłem pewien, ile było legionistów wśród naszych studentów i czy zebrany materiał pozwoli na napisanie książki w krótkim czasie. W ciągu kilku dni stworzyłem, dzięki Archiwum SGH, prawie kompletną listę 1000 pierwszych studentów i absolwentów z lat 1906–1918. Natychmiast ruszyłem do przeglądania strony internetowej Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku. Porównywałem listę studentów z nazwiskami w bazie legionistów zawierającej w lutym tego roku przeszło 30 tys.

nazwisk. Baza wciąż jest uzupełniana. I znaleźli się! Kilkunastu młodych ludzi z naszej uczelni, którzy byli legionistami (tyle wyszukałem w lutym 2018 r.).

To niezbyt wielu.

Nie są to na pewno wszyscy legioniści. Szacuje się, że wszystkich legionistów mogło być nawet 65 tys., a jak przed chwilą powiedziałem: w bazie muzeum przed kilku miesiącami było wpisanych ledwo 30 tys. Zbieżność imion i nazwisk utrudnia weryfikację w krótkim czasie. Pewne akta przechowywane przez różne instytucje pozostają wciąż zastrzeżone. Natrafiłem ponadto na bardzo ciekawą postać, która w istniejących opracowaniach naukowych występuje jako student Kursów Handlowych Augusta Zielińskiego, bardzo zaangażowany w konspiracyjne szkolenie wojskowe prowadzone w Warszawie, konkretnie na naszej uczelni. To Antoni Ostrowski, legionista, który zmarł w 1918 r. Jego akt nie ma w archiwum uczelnianym, co wcale nie znaczy, że nie był studentem Kursów Handlowych Augusta Zielińskiego. Ostrowski żył krótko, intensywnie, źródeł z nim związanych jest mało. Nie wiem, czy zachował się gdzieś napisany przez niego życiorys. Należy też wziąć pod uwagę, że zaciągnięcie się do legionów w przypadku poddanych cara

Mikołaja II, a przecież prawie wszyscy nasi studenci byli jego poddaniymi, gdyż przyszli na świat w zaborze rosyjskim, oznaczało zdradę panującego monarchy. Legiony powstały w zaborze austriackim i walczyły w czasie I wojny światowej z armią rosyjską. Jeśli zatem legionista będący poddanym rosyjskim dostał się do niewoli rosyjskiej, groziły mu poważne konsekwencje, do powieszenia na przydrożnym drzewie włącznie.

Trzeba się też było przedzierać przez granicę rosyjsko-austriacką...

Tylko w początkowej fazie powstawania, jeszcze nie legionów, a paramilitarnych organizacji strzeleckich w zaborze austriackim przed I wojną światową. To przedzieranie się było zresztą doskonale zorganizowane przez konspirację polską, która kwitła w zaborze rosyjskim. Sprzyjał temu fakt, że carskiej policji daleko było, bardzo daleko do późniejszych „osiągnięć” państw totalitarnych – inwigilacja była, ale ograniczona. Część z naszych legionistów wstąpiła do tych oddziałów dopiero, gdy 6 sierpnia 1914 r. przekroczyły granicę austriacko-rosyjską i doszły do Kielc, a później do Warszawy i poszły dalej na wschód.

Kim byli nasi legioniści? Jakie były ich losy w legionach i po I wojnie? Czy są wśród nich postacie szczególne?

Wszyscy byli szczególni, bo dobrowolnie wstąpili do tworzącego się Wojska Polskiego. Olbrzymie znaczenie miała atmosfera panująca w ich domach rodzinnych i fakt, że uzyskali matury w polskich szkołach prywatnych. Żaden z naszych legionistów, podkreślam to: ani jeden, nie był absolwentem rosyjskiego gimnazjum rządowego. Tylko kończenie takiego gimnazjum dawało możliwość studiowania na uczelniach rosyjskich, a w tych czasach rosyjskie szkoły wyższe to był tak zwany wielki świat, z wszelkimi możliwościami kariery i awansu społecznego, do którego drzwi stały otworem pod warunkiem poddania się przez młodzież rusyfikacji. Powiedziałem „wielki świat”. Ale to był pozornie wielki świat. Zawalił się w 1917 r.

Może poda pan kilka przykładowych nazwisk naszych legionistów, którzy odrzucili rosyjską drogę do wielkiego świata?

Najbardziej znany to Stefan Starzyński, nasz absolwent, legionista, późniejszy prezydent Warszawy, ale on jest postacią powszechnie znaną. Pozwolę sobie wymienić zaledwie paru innych spośród tych kilkunastu. Julian Dreszer, ukończył naszą uczelnię tuż przed wojną. Wstąpił do legionów, podobnie jak dwóch jego braci. Był ułanem w 1. Pułku Ułanów Legionów, odznaczył się zwłaszcza w czasie wojny polsko-bolszewickiej, ostatecznie ukończył prawo na Uniwersytecie Warszawskim, został adwokatem, ale też działał jako polityk i społecznik. Zmarł młodo w 1937 r. Jego dwaj bracia, Gustaw i Rudolf, byli zawodowymi wojskowymi, generałami w odrodzonym Wojsku Polskim. Inny nasz student-legionista to Karol Rybasiewicz, studiował w SGH krótko, ale był pierwszym komendantem Polskiej Organizacji Wojskowej, konspiracji wojskowej, która zaczęła się tworzyć w Warszawie po wybuchu wojny w 1914 r. Rybasiewicz poległ jako żołnierz legionów w bitwie pod Kostiuchówką w 1916 r. Mieliśmy też studenta i legionistę Stanisława Kalabińskiego, który doskonale jest znany historykom wojskowości, ale raczej z okresu jego późniejszych działań. Pułkownik Kalabiński dowodził świetnie dywizją piechoty broniącą Śląska w 1939 r. Zginął rozstrzelany przez Niemców w Radomiu w 1941 r. Może jeszcze wymienię Leonarda Krawulskiego i Zygmunta Beera. Podjęli studia na Kursach Handlowych Augusta Zielińskiego, przerwali je, wstąpili do legionów i później do Wojska Polskiego. W latach 20. dokończyli studiowanie i osiągnęli duże sukcesy zawodowe. Krawulski był w latach 30. wiceministrem rolnictwa i reform rolnych, a Beer związał się z Bankiem Handlowym. Już po II wojnie światowej opublikował wiele podręczników i artykułów z dziedziny matematyki finansowej.

5

Pisząc o naszych legionistach, co starał się pan przekazać?

Chciałem ukazać indywidualne losy ludzkie na tle wielkich wypadków dziejowych. Odważne decyzje, dramaty, nieraz tragiczne losy tych bohaterów. Starałem się ponadto pokazać genezę i rozwój legionów. Przybliżyć mechanizmy wielkiej polityki światowej i jej konsekwencje. Skąd się wzięli organizatorzy legionów, z czego czerpali inspirację, jak doszli do najwyższych stanowisk w II Rzeczypospolitej wraz ze swym wodzem, komendantem I Brygady Legionów, późniejszym marszałkiem Józefem Piłsudskim. Pokazałem również, w jaki sposób schodzili ze sceny dziejowej po wybuchu II wojny światowej.

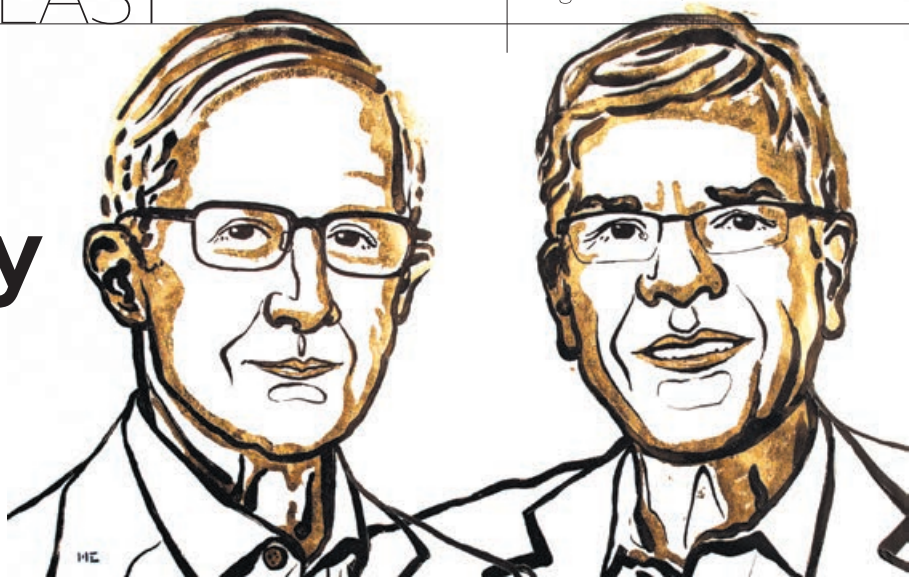
Wypada zatem pogratulować panu kolejnej publikacji i zachęcić naszych czytelników do sięgnięcia do Naszych legionistów. Dziękujemy za rozmowę.

- ① Zygmunt Beer
- ② Julian Dreszer
- ③ Karol Rybasiewicz
- ④ Leonard Krawulski
- ⑤ Bracia Starzyńscy
od lewej Stefan, Roman,
Mieczysław

FOT. ARCHIWUM SGH

Ekonomiczny Nobel 2018

 KRZYSZTOF BOROWSKI

 NIKLAS ELMEHED © NOBEL MEDIA AB 2018

NAGRODA DLA **WILLIAMA NORDHAUSA** I **PAULA ROMERA**

Po 2017 r., kiedy to Nagrodę im. Alfreda Nobla w dziedzinie ekonomii przyznano Richardowi Thalerowi, autorytetowi w dziedzinie finansów behawioralnych, Szwedzka Królewska Akademia uhonorowała prace dwóch ekonomistów łączących w swoich badaniach teorię i praktykę: Paula Romera i Williama Nordhaus.

Paul Romer, który wcześniej pracował jako główny ekonomista Banku Światowego, na polu naukowym koncentrował się na endogenicznej teorii wzrostu (dwa artykuły naukowe w „Journal of Political Economy” z 1986 i 1990 r.). W przeciwieństwie do wcześniej wyrażanych poglądów w ekonomii neoklasycznej zanegował on tezę, że dwoma podstawowymi czynnikami mającymi wpływ na tempo wzrostu gospodarczego w długim okresie są jedynie stopa oszczędności oraz postęp technologiczny. Jego zdaniem takie czynniki jak wiedza i kapitał ludzi również mają wpływ na tempo wzrostu gospodarczego. Romer twierdzi, że rządy państw powinny promować innowacje technologiczne jako sposób na zapewnienie przyszłego dobrobytu, wspierając w szczególności finansowanie studentów w systemie STEM (*scholarship* – stypendia za wyniki w nauce, *bursaries* – stypendia socialne, *awards* – nagrody i *loans* – pożyczki).

William Nordhaus wraz z Paulem Samuelsonem jest autorem jednego z podstawowych podręczników z zakresu ekonomii (*Economics*) przetłumaczonego na 20 języków świata. W swoich badaniach, prowadzonych już od lat 70. XX w.,

poruszał temat uwzględnienia w kalkulacji dochodu narodowego także kosztów eksploatacji środowiska naturalnego, w tym korzystania z zasobów kopalin i emisji trujących gazów (głównie CO₂) do atmosfery. To on jest autorem słynnego zdania: „ludzkość gra z naturą w kości” (to nawiązanie do słynnego zdania Alberta Einsteina „Bóg nie gra ze światem w kości”, które stanowiło jego kwintesencję mechaniki kwantowej w fizyce). Nordhaus jest twórcą modelu Dynamic Integrated model of Climate and the Economy, którego skrót DICE oznacza w języku angielskim właśnie kości do gry. Model opisuje wzajemną ewolucję klimatu i ekonomii oraz ich wpływ na siebie. Pierwsza wersja DICE powstała w 1990 r. Inny, bardziej zaawansowany model Regional dynamic Integrated model of Climate and the Economy (RICE) stworzony został przez Nordhaus w 1996 r. Później powstawały kolejne wersje modeli DICE i RICE. W modelach RICE nowej generacji zastosowano inne podejście do kalkulacji popytu na paliwo pochodzenia węglowego z uwzględnieniem całkowitego (globalnego) popytu na energię.

W związku z powyższymi pracami Nordhaus uchodzi za prekursora uwzględniania zmian klimatycznych w różnego rodzaju analizach makroekonomicznych, tworzonych dla długiego okresu. Postulował wprowadzenie podatku od wydobycia węgla kamiennego i zastanawiał się, w jaki sposób podatek ten mógłby wpłynąć na wzrost produktu PKB i sam klimat.

Prace obu naukowców koncentrują się na tworzeniu metod, których celem jest rozwiązanie podstawowych i palących kwestii czasów współczesnych w celu zapewnienia długoterminowego stabilnego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego.

DR HAB. KRZYSZTOF BOROWSKI, prof. SGH,
kierownik Zakładu Spekulacji i Inwestycji na Rynkach Finansowych,
Instytut Ryzyka i Rynków Finansowych SGH

THE
NOBEL
PRIZE

Alfred Nobel nie ustanowił w swoim testamencie nagrody z ekonomii. Fundatorem tego wyróżnienia jest Bank Szwecji, a oficjalna nazwa nagrody brzmi: Nagroda Banku Szwecji im. Alfreda Nobla. Laureatów wybiera grono złożone z profesorów ekonomii Królewskiej Szwedzkiej Akademii Nauk.

McKinsey&Company

25

UNDER

25

Forbes

Jesteś kreatywny,
realizujesz własne
projekty i masz mniej
niż **25 lat?**

Aplikuj do 21 października
wybierając 1 z 5 kategorii

Wspieranie
różnorodności

Nowe
technologie

Działalność
społeczna

Nauka

Biznes

Formularz aplikacyjny oraz więcej informacji
znajdziesz na www.25under25.pl

Masz pytania? Napisz do nas na
kontakt@25under25.pl

Znajdź nasze wydarzenie na Facebooku!

Zmieniamy się z **dobrego**, na **jeszcze lepsze**. Dołączysz?

Kluczowe korzyści:

Przewidywalne i jasno określone szczeble kariery zawodowej

Możliwości rozwoju, dostęp do szkoleń i warsztatów podnoszących kwalifikacje

Specjalna oferta bankowa dla pracowników

Bank Zachodni WBK
to teraz Santander Bank Polska

santander.pl/kariera